

GEMEENTEPOLITIEK EN BEWONERSINITIATIEVEN
IN CAPELLE A/D IJSSEL

BETONNEN BALK BELEMMERT
UITZICHT

INFORMATIEGROEP CAPELLE 1982

1. Burgemeester van Leeuwen heeft het moeilijk

Een raadsvergadering die niet doorgaat, als klimax van een financieel wanbeleid.

2. Wethouders komen en gaan

Wethouder Breitbarth, financiën, V.V.D. wordt heengezonden en P.v.d.A. wethouders Bruil en Verwoerd worden door hun partijafdeling tot de orde geroepen.

3. Bouw overtreft toeloop

Er wordt veel gebouwd, maar niet genoeg om de nodige voorzieningen te kunnen financieren. De nieuwbouw blijkt te duur voor veel woningzoekenden.

4. Huurders in aktie

Suksesvolle huurdersakties tegen schimmel, doortochtwoningen en ten onrechte geïnde 'parkeergelden'.

5. Wethouders onthullen groots recreatieplan

Een zwembad met sauna, solarium en golfslagbad dat nooit gebouwd zal worden.

6. Wethouder noemt opbouwwerk fascistisch

"Zwembad 13 miljoen, jongerencentrum Tolkin zonder poen"

7. Wonen en werken

8. Een ander geluid

"Onwillige Aktievoerders Duperen Medebewoners!"

VOORAF

Dit boekje gaat over gemeentepolitiek. Over de huis-tuin- en keuken democratie.

Plaats van handeling is Capelle aan den IJssel, een stadje onder de rook van Rotterdam. Capelle is een zgn. 'groei kern'. Er wordt veel gebouwd, het inwonertal steeg de afgelopen 10 jaar van 15.000 naar 46.000. Een ontwikkeling die met nogal wat groeistuijpjes gepaard gaat.

Dit boekje is een bloemlezing van artikelen die in 1977-1981 verschenen in het huis-aan-huisblad de HAVENLOODS, een uitgave van Weegener.

De artikelen werden, op enkele uitzonderingen na, geschreven door Marleen Hoornstra. Aanleiding voor bundeling van deze artikelen vormde het ontslag van deze journaliste. Dit vormt een treurig dieptepunt in de politieke woelingen in Capelle. De plaatselijke afdeling van de P.v.d.A. vroeg n.a.v. hiervan om een onderzoek naar "dit onverwachte ontslag van een de gemeente onwelgevallige medewerkster van een huis-aan-huisblad en een eventueel in hetzelfde blad te plaatsen gemeentelijke voorlichtingspagina". Anders gezegd: schafte burgemeester van Leeuwen, portefeuillehouder van Publiciteit en Informatie, zich een eigen krant aan?

Aan de kwaliteit van de bijdragen van Marleen Hoornstra kan het naar onze mening niet liggen. Ze registreerde de ontwikkelingen in Capelle met een scherp oog voor onredelijkheid en machtsmisbruik. Ze legde haar oor niet alleen te luisteren op het gemeentehuis, maar liet vooral mensen aan het woord die zich buiten het officiële politieke circuit inzetten voor verbeteringen in de woon- en leefsituatie in bewonersgroepen, huurdersverenigingen en initiatiefgroepen van verlerlei soort. Dat lijkt ons het soort berichtgeving waar de mensen wijzer van worden.

In dit boekje kan iedereen het nog eens na lezen. Het is leerzaam materiaal, b.v. voor maatschappij-onderwijs op scholen en daarbuiten met gemeenteraadsverkiezingen in zicht in juni van dit jaar.

Voor de uitgave van dit boekje werd de 'Informatiegroep Capelle' gevormd. De groep wil initiatieven gaan nemen voor een onafhankelijke pers in Capelle. Voor de berichtgeving over het plaatselijke gebeuren zijn we in Capelle grotendeels aangewezen op advertentiebladen. Het ontslag van Marleen Hoornstra maakt weer eens duidelijk hoe wankel de positie is van onafhankelijke opererende journalisten in deze pers. Daar moet wat aan gedaan worden want zonder onafhankelijke pers bestaat democratie alleen op papier.

De Informatiegroep Capelle

Anneke van den Bremen, Wim van den Bremen, Theo van Marissing, Marijke Roggeveen, Erica Griffioen, Richard de Mulder, Klaas Waagmeester, Thieu Verhees, Anne van Veenen, Janny van Wijngaarden.

De raadsvergadering van 30 november 1981 gaat niet door. Demonstranten weigeren hun spandoeken op te bergen, waarop burgemeester van Leeuwen weigert de vergadering te openen en vertrekt door de zijdeur.

Aan dit gebeuren gaan verschillende manifestaties vooraf waarmee allerlei groepen proberen aandacht te vragen voor voorzieningen. Het gemeentebestuur laat daarbij verstek gaan.

Achtergrond van de problemen vormt naast de krapte van de middelen vanwege de economische neergang, een financieel wanbeleid van de gemeente. Het PvdA-VVD-CDA College treedt in 1978 aan met een programma dat is gebaseerd op een extra uitkering van het Rijk van f 42 miljoen in 1978-1982. Deze miljoenen zijn gekoppeld aan de taakstelling voor Capelle om als 'groei kern' in 3 jaar zo'n 4000 woningen te bouwen, goed voor 10.000 nieuwe inwoners. Alle inspanningen worden gericht op het behalen van het magische inwonertal van 50.000. Wat niet lukt.

Maar er wordt al wel een voorschot genomen op de extra miljoenen: uitbreiding en reorganisatie van ambtelijk apparaat (inclusief wachtgeld voor uitgerangeerde topambtenaren), een nieuw onderdak voor gemeentehuis en politie/brandweer.

Als de gaten in de begroting zichtbaar worden stelt het College zich voor deze te dichten door o.m. een bezuiniging door te voeren van f 1 miljoen op de f 4,7 miljoen die wordt besteed aan 'welzijn'. Daaronder valt het werk van de kulturele commissie en muziekschool, het maatschappelijk werk, de buurthuizen, opbouwwerk, kinderopvang, ouderenwerk, jongerencentrum, tot en met logopedie en vakonderwijs gymnastiek.

Het voorstel om op deze zeer krap bemeten voorzieningen te korten met 20% leidt tot de "puinhoop in raadzaal".

College Capelle aan den IJssel stapt op

GROTE PUINHOOP IN RAADSZAAL

* De spandoeken spreken boekdruim.

* Het college houdt het voor gezien en stapt op.

CAPELLE a.d. IJSEL – Chaos ontredde en bestuurlijk onvermogen maandavond in de raadszaal nadat een opstandige burgerij niet voldeed aan het verzoek van burgemeester Van Leeuwen om haar spandoeken te verwijderen! De burgemeester wilde de raadsvergadering, met enkele zeer belangrijke zaken op de agenda, niet openen voordat er „orde” op zaken was gesteld. Niemand van de 200 mensen op de publieke tribune reageerde.

Van Leeuwen bleef op zijn ponteneur (eergevoel) staan en manoeuvreerde zich daarmee in een patstelling. Het College restte tenslotte niets anders dan met stille trom te vertrekken. Geen raadsvergadering dus, geen bezuinigingsbesluiten, geen discussie over grondverkoop, niets.

De bijeenkomst was om acht uur 's avonds begonnen met negen sprekers uit de welzijns wereld die allen

een beroep op de raad deden niet te veel te snoeien op hun subsidies.

Iedere spreker had een enorme achterban op de publieke tribune, compleet met spandoeken. Na een half uur was de tijd voor het spreekrecht voorbij en kon de raadsvergadering beginnen.

Burgemeester van Leeuwen: „Ik verzoek u de spandoeken weg te nemen”. Er gebeurde niets. Nogmaals: „Dames en heren! Ik zal de vergadering niet openen voordat de spandoeken zijn weggenomen”. Geen reacties.

De raadsleden gingen rondlopen, overlegden met elkaar, geroezemoes stijgt op uit de zaal. De burgemeester probeert het nog eens: „Dames en heren, bij geen enkele vergadering zijn spandoeken als zodanig geaccepteerd, om niet de schijn van beïnvloeding van de raad te wekken”.

Sommigen op de tribune krijgen de slappe lach, er wordt gegniffeld, iemand gaat klappen op het ritme van „Dit is Nog Maar Het Begin”, het wordt niet overgenomen. De burgemeester voor het laatst: „Ik verzoek u de spandoeken weg te nemen, anders moet ik ze laten verwijderen”.

WOENSDAG 2 DECEMBER 1981
30e JAARGANG NO. 93

Natte jas

Wat gaat er gebeuren? Een extra bode komt in een natte jas binnenlopen. Maar de bodes doen niets. Zij krijgen geen opdracht daartoe. De fractievoorzitters trachten nog de zaak uit de impasse te halen. Mogen zij het publiek niet toespreken? Nee. Dan pakken de wethouders zwijgend hun papeassen weer in en vertrekken.

Wij vroegen enkele aanwezigen om hun reacties. Max Meiboom, voorzitter PvdA: „Dit is een staaltje democratie in zijn puurste vorm! Het spandoek is de laatste uitingsmogelijkheid van een in de knel geraakte burger - 't is typerend dat die hier verdwijnen moet”.

Spanning

Gé Derksen, fractievoorzitter D'66: „Van Leeuwen heeft het psychologisch inzicht van een konijn. Je kon toch al merken dat er spanning onder de mensen ging ontstaan. Daar moet je op inspelen. Maar hij heeft zich in

'Burgemeester heeft inzicht van konijn'

* Tusselt en spandoeken op de publieke tribune zorgden ervoor dat er geen raadsvergadering kwam

een positie gemanoeuvreerd waar geen weg terug was".

Arie van Wijngaarden, CDA: „Het is droevig dat zo'n burgemeester niet de sfeer van het publiek aanvoelt. Het gebeuren geeft aan dat de verhouding tussen College en Welzijnzaken zeer slecht is".

Wethouder Eerhart: „Ik vind het ontzettend dat ter wille van zo'n zaak de vergadering niet door kan gaan, maar het zijn nu eenmaal de bevoegdheden van de voorzitter. 't Zorgt wel voor een verharding van de standpunten".

Marleen Hoornstra.

* Lege collegestalen, een smik gezicht na een zeer bijzondere gebeurtenis

GROTE WEERSTAND TEGEN BEZUINIGINGSOPERATIE

CAPELLE AAN DEN IJSSEL

25 NOVEMBER 1981

— Ter inleiding van de afgelopen maandag gehouden discussieavond over Welzijn manifesteerden zich afgelopen vrijdag een groot aantal welzijns-groepen op de Welzijns-Aktiedag. Peuters, jongeren, zwimmers, vrouwen, huurders waren naar het gemeentehuis en Buurthuis de Fluiter gekomen om duidelijk te maken hoe fnuikend de voorgenoemde bezuinigingen zijn voor het ‘welzijn’ van Capelle.

Werkers van een aantal welzijnsinstellingen hadden besloten die vrijdag hun werk te onderbreken. Welzijnswerk maakte plaats voor actie-werk. Noodgedwongen, om de nood-situatie openbaar te maken. Om aan te tonen hoe bevolkingsgroepen, vrijwilligers, personeel, ouders en kinderen de dupe van de bezuinigingen dreigen te worden.

In de ochtend kwamen in het gemeentehuis zo'n 250 mensen bijeen (onder hen veel peuters) om te pleiten voor het voortbestaan van de peuterspeelzalen. Drie zwembadjes braken nogmaals een lans voor een goed overdekt zwembad. De opbouwwerkers boden tenslotte aan de wethouder een plan voor een ander welzijnsbeleid aan. Grote drukte in Buurthuis de Fluiter derhalve, waar tal van groeperingen toelichting gaven op de gevolgen van de bezuinigingen.

In totaal geeft de gemeente nu een 4,7 miljoen uit aan welzijn. Grote posten: de Muziekschool bijna f 900.000,-; Welzijn voor Ouderen f 700.000,-; Het maatschappelijk werk te zijn totaaliteit bijna f 300.000,-; Paradijsseel f 200.000,-; Kinderdagverblijf Kapoentje f 230.000,-; Voor opbouwwerk f 300.000,-; Buurtgroep Schenkel f 240.000,-; logopedie f 250.000,-; vakonderwijs gymnastiek f 300.000,-.

Huisvrouwen waren in groten getale naar het gemeentehuis gekomen om te demonstreren tegen de bezuinigingsplannen.

Het College van Burgemeester en Wethouders wil op de totale post bijna 1 miljoen bezuinigen (bijna 20 pct.). Dat is veel, als men het vergelijkt met wat andere diensten in moeten leveren. Ook de Commissie Welzijn is niet tevreden met de wijze waarop het College bezuinigen wil:

Geen voorstellingen meer van de Culturele Commissie, minder boeken in de bibliotheek voor meer geld, daarvoor sporten, geen subsidie meer voor overblijven op school, minder en slechter peuterspeelwerk en ontslag administratieve krachten bij Stichting Capelse Gemeenschap.

Ook de subsidie aan de ziekenomroep dient te worden stopgezet en er is geen plaats meer voor een beroeps-kraft bij Open Huis en Vormings-werk. Men moet meer betalen voor lessen aan muziekschool en het vak-onderwijs plus logopedie komt op lagere scholen te vervallen. De moge-

likheden voor het opvangen van de jongeren, worden tot nul gereduceerd.

Jonge moeders

Vrijdagmorgen jl. legden de vertegenwoordigers van alle getroffen groepingen uit wat dit feitelijk betekent voor de inwoners van Capelle. Juist zij die nu minder te verteren hebben zullen meer behoefte hebben aan culturele en sociale voorzieningen dicht bij huis. Jonge moeders die willen werken kunnen niet zonder goede peuterspeelzaal. Over het algemeen worden veelal vrouwen de dupe van de bezuinigingen. Of zij verliezen hun werk, of men verwacht dat zij nog meer vrijwilligerswerk gaan doen. Maar wel zonder goede begeleiding van beroepskrachten.

Het welzijnswerk wil: Geen hap-snap bezuinigingsbeleid. Wil graag, in overleg met de gemeente een verantwoord bezuinigingsbeleid opstellen. Men vindt dan ook dat het best

Capelse bevolking 'verdedigde' welzijnswerk

EEN 'OPSTAND' IN BEELD

* Het gemeentehuis, rechts naast het de afgevoerde rectoriaalsgebouw

* Het opstand (en protest) in beeld

WOENSDAG 25 NOVEMBER 1981

anders kan in Capelle: Geen duur accommodatie-onderzoek (kosten een kwart miljoen) en het stopzetten van prestige-objekten, zoals een multifunctioneel centrum, zijn alternatieven.

Geen kans

Ook de Commissie Welzijn heeft ernstige bezwaren tegen de bezuinigingsvoorstellen. Vooral omdat er niet tijdig overleg is gepleegd met de betreffende instellingen. Als mensen zomaar hun werk verliezen dan is er geen sprake van een beleidswijziging. De Commissie Welzijn vindt dat het College niet naar haar adviezen geluisterd heeft. De groeperingen krijgen geen kans zich langzaam aan te passen aan de bezuinigingsnodzaak, integendeel zo meent men, de activiteiten worden maar gewoon afgekapt.

* Zonder vrouwen!

Gemeente grote afwezige welzijnsmanifestatie

Opstandige burgers hekelen beleid

2 OKTOBER 1980

CAPELLE AAN DEN IJSEL — De grote welzijnsmanifestatie van zaterdag bij de Speelman gaf een scherp beeld van de kritieke welzijns-situatie in Capelle. Men zag de enthousiaste inzet van talrijke groepen vrijwilligers. Maar men zag ook dat de gemeente schitterde door afwezigheid. Uit angst de goede relatie met het ministerie te verstoren, verstoorde de gemeente zelf haar relatie met de burgers. CRM was wel vertegenwoordigd op het welzijnsfeest, de gemeente niet.

Tijdens zijn openingswoord om 12 uur meldde Theo van Marissing de ontvangst van een felicitatie-telegram van de BRW-welzijnsgroep uit Purnerend, ook een groei kern. Daaruit bleek dat een soortgelijke manifestatie in Purnerend door de gemeente mede-georganiseerd en betaald was. Een schrilte tegenstelling tot Capelle! Het gemeentelijke verbod de bouw van het Schenkelse Buurtloos te starten noemde van Marissing smakelijk „een treffend voorbeeld hoe het gemeentebestuur werkt aan het welzijn van zijn burgers“.

Naast alle organisaties dankte de spreker ook het gemeentebestuur voor haar miezerig welzijnsbeleid waardoor deze gezamenlijke betoging tot stand kwam.

Ongenoegen

De welzijnsmanifestatie was een feestelijk gebeuren met veel amusement en veel informatie over alles wat er in Capelle leeft en te doen is. Als een rode draad liep door alles echter het ongenoegen van de vele vrijwilligers die hun werk niet aan kunnen wegens gebrek aan ruimte, gebrek aan

begeleiding, gebrek aan geld en gebrek aan vakkrachten. Nieuwkomers in een groei kern als Capelle gaan zich daar pas thuis voelen als ze samen activiteiten kunnen organiseren of er aan kunnen deelnemen. Zo raak je ingeburgerd. Maar daar zijn

voorzieningen voor nodig. Wegens bezuinigingen dreigen die voorzieningen er niet te komen. Daar wil de Capelse welzijns wereld zich tegen te weer zetten.

Zo'n welzijnsmanifestatie vraagt een geweldige organisatie. Met medewerking en steun van gemeentelijke vakkrachten had men ongetwijfeld nog meer geïnteresseerde burgers kunnen trekken. Het was bij voorbeeld jammer dat er vanuit de Koperwiek, Duikerlaan, Fluiterlaan en Rivierweg niet duidelijker naar het welzijnsfeest verwezen kon worden.

* Veel leuzen, maar de gemeente, voor wie ze bedoeld zijn, was er niet

* Theo Marissing opende de welzijnsmanifestatie en „dankte“ de gemeente voor het miezig beleid

Autoritair

Op de grote welzijnsmanifestatie op 27 september in Capelle ontbrak het gemeentebestuur. Aan deze manifestatie werd door honderden Capellenaren deelgenomen. Bij de voorbereiding waren vele organisaties en instellingen betrokken. Vertegenwoordigers van uiteenlopende groepen zoals sport, bibliotheek, buurtwerk, vormingswerk, huindersorganisaties, jongereengruppen e.d. deden mee. Het was voor het eerst dat in Capelle een zo breed samenwerkingsverband tot stand kwam. Een verband van mensen die zich inzetten voor een verbetering van, de woon- en leefomstandigheden. En wat is de opstelling van het gemeentebestuur ten aanzien van dit initiatief vanuit de bevolking? Het gemeentebestuur is tegen.

Het gemeentebestuur distancieert zich. Het gemeentebestuur geeft ambtenaren die in de Communistische Welzijn werken opdracht geen stem te verkopen aan deze manifestatie. De argumenten? De manifestatie zou voortvloeien van een... door CRM nog geen beslissing is genomen over het toekennen van extra geld in het kader van het zogenaamde BRW-beleid, waarop de manifestatie was gericht. Wacht maar rustig af dus. Als gemeentebestuur regelen we het wel. Als het zover is hoort u het wel. In zijn slotwoord wees de voorzitter van de voorbereidingsgroep Theo van Marissing op de grote kloof tussen bevolking en bestuur in Capelle. Hij vertolkte de gevoelens van velen met de constatering dat het gemeentebestuur zo ongeschikkelijk autoritair is. Voor ons als P.v.d.A. leden is het een niet te verteren zaak, dat de welhouders van deze partij niet op deze bijeenkomst aanwezig waren. Niet aanwezig waren om te reageren op wat daar naar voren kwam. Niet aanwezig waren om hun opstelling in het gemeentebestuur toe te lichten.

Van P.v.d.A.-vertegenwoordiger verwachten wij, dat ze initiatieven vanuit de bevolking serieus nemen en niet negeren.

Erika en Anne van Veenen
Anneke en Wim van den Bremen

Spanningen

In het begin van de zaterdagavond was er een politieke bijeenkomst in de grote tent. Veel sprekers wisten op de spanningen tussen hun groepering en het gemeentebestuur. Gerard Franzel van de Buurtgroep Schenkel schetste hoe het College door gebruik van een machtsmiddel de bouw van het Buurthuis onderuit had gehaald. De Openbare Bibliotheek somde de achterstanden in Capelle op: geen bibliotheek in Schollevaar en in Capelle-West; te weinig boeken; beperkte openingsuren; geen mogelijkheid tot ondersteuning van de lezers. Een vertegenwoordiger van Capels jongerenorganisaties schetste een somber beeld van de verveling onder Capelse jongeren. Ook hier: gebrek aan geld voor vakkrachten en activiteiten. De enige manier om enige inkomsten te hebben is veel drank verkopen. „Zuipen om je te bedruipen“ was hun triste slogan. De vrijwilligers van de Huindersorganisaties kunnen hun werk niet meer aan zonder beroepskrachten. Sommigen moeten per week 40 van hun vrije tijd geven om huurders bij te staan in problemen, procedures, vergaderingen en gesprekken.

Mensen van de Capelse Muziekschool noemden het een volkomen foute beslissing van de gemeenteraad om de muziekles-tarieven zo hoog op te trekken. Zij vragen zich af of kunst en kunstvorming in onze gemeente een privilege wordt van gezinnen met hogere inkomens.

Vechten

Een vertegenwoordiger van het Jac wees op de dringende noodzaak van het starten van een opvangcentrum voor weggelopen jongeren. De Buurtgroep Middelwatering schetste hoe men na 5 jaar vechten voor een Buurthuis in deze wijk van 17.000 inwoners eindelijk een tijdelijk noodgebouwtje gekregen heeft. Kortom, er mist nog heel wat in Capelle, en het gemeentebestuur sluit zijn ogen daarvoor. Het sociaal-cultureel centrum de Trefflerp is er wel, maar functioneert niet goed door de moeilijke houding van de gemeente. Ondertussen houdt men zich daar bezig, zoals Theo van Marissing zei: met geharrewar over de sneltram, met doltriste nota's over een „hart“ voor Capelle en met kapitaalverslindende projecten zoals een tropisch zwembad waar de Capelse inwoners niet om gevraagd hebben.

Zeer toepasselijk was dan ook de door Schenkel gemaakte en gezongen tekst:

Men kan het hetuttelen niet laten,
Men betutteld waar men dat maar kan.

O mensen hou toch in de gaten, daar komt opstand en nasigheid van.

Raad wacht miljoenen 42 miljoen extra voor welzijn en ambtenaren?

21-8-1977

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - In de raadsvergadering van 5 september wordt de raad gevraagd in te stemmen met het voorstel van burgemeester en wethouders inzake de verdeling van het „vorstelijke” bedrag van 42 miljoen. Omdat Capelle is aangewezen als groeikern kan de gemeente in de periode 1978-1985 rond 40 miljoen méér uitgeven. Dit volgens een voorlopige berekening van de zogenaamde „nieuwe verfijningsregeling”. Het bestuur van de P.v.d.A. is van mening dat over de verdeling van dit bedrag niet zo snel beslist mag worden. De V.V.D.-fractie vindt het voorstel van B. en W. redelijk.

Het voorstel van B en W houdt in dat van het extra potje ruim 30 miljoen naar het gemeentelijk apparaat gaat. In ronds getallen: voor extra personeel gedurende de jaren tot 1986: 13 miljoen; voor het nieuwe raadhuis 12 miljoen; voor de brandweer 4 miljoen en voor openbare werken 1,5 miljoen gelden.

De resterende 11 miljoen gaan naar welzijnsvoorzieningen: bijna 3 miljoen voor een cultureel centrum en 8 miljoen als aanvulling van de subsidie voor Bijzonder Regionaal Welzijnsbeleid. De subsidie zelf bedraagt ruim 10 miljoen.

Inspraak geëist

In een brief aan b. en w. maakt het PvdA-bestuur bezwaren tegen de manier waarop de zaak wordt behandeld. Het acht de te nemen besluiten van zo'n grote teikwijdte dat hiervoor de gemeenteraadsverkiezingen van volgend jaar afgewacht moeten worden. Bovendien wil de P.v.d.A. dat de inwoners van Capelle bij de besluitvorming betrokken worden. De V.V.D. ziet het niet zo somber.

Zij vindt de verdeling redelijk; de welzijnsvoorzieningen komen best aan hun trekken. Raadslid Breitbarth zet de zaken op een rijtje:

„Feitelijk kunnen we nu slechts rekenen op 37,5 miljoen uit de verfijningsregeling. Daarvan gaan bijna 11 miljoen (28 pct.) naar het

welzijn. Daar moet worden bijgeteld de 10,3 miljoen BRW van het rijk, plus het sportpark in 't Scholtenbos dat apart betaald wordt. Bovendien is het laatste goede nieuws, dat de bedragen die voor Schollevaar beschikbaar komen, erg mee vallen. Veel mag er nog niet overgezegd worden,

maar het ziet er gunstig uit. De welzijnsvoorzieningen in Schollevaar hoeven waarschijnlijk niet geheel uit de BRW-pot betaald te worden.” De heer Breitbarth heeft ook vrede met het flinke bedrag van 13 miljoen bestemd voor personeel. Naar zijn mening worden hiervan voor een belangrijk deel ambtenaren in de welzijnssector aangetrokken. Het voorstel van b. en w. spreekt echter over vier coördinatoren, drie planingsdeskundigen voor het stafbuureau en 24 extra medewerkers voor secretarie, openbare werken en sociale dienst die de gemeente tot 1984 13 miljoen extra zullen kosten.

Positieve reactie

De V.V.D.-fractie is het niet eens met de eis van de P.v.d.A. om de bevolking bij de besluitvorming te betrekken. „Wij willen geen inspraak over de totale verdeling want dan moet men alles kunnen overzien. Dat is meer dan men kan en mag verwachten van de bevolking. Inspraak over de verdeling van de welzijnspot willen wij wel en misschien komt er nog meer geld bij. Daar willen we dan weer over praten”, aldus Breitbarth.

Positief in het b. en w. voorstel is het plan om de 8 miljoen suppletie op de BRW-subsidie te gebruiken als directe bijdrage in de stichtingskosten van accommodaties in de welzijnssector. De exploitatielasten van deze gebouwen komen ten laste van het normale budget. Ditzelfde geldt voor de jaarlijkse kosten van het Cultureel Centrum.

Dat er voor het Cultureel Centrum tot 1985 een kleine 3 miljoen wordt uitgegeven wil niet zeggen dat dit de bouwkosten zijn. Deze worden geraamd op 6 miljoen. Het resterende bedrag (voor rente en afschrijving) wordt over vele jaren uitgesmeerd. Hetzelfde geldt voor de bouw van een nieuw raadhuis en de brandweerkazerne die 26 miljoen en 8 miljoen aan investeringen vergen.

Meerjarenbegroting 1978-1982:

„Rooskleurige toekomst voor Capelle a.d. IJssel“

23 MAART 1978

CAPELLE AAN DEN IJSEL – Onlangs werd de eerste Capelse meerjarenbegroting aan de Capelse gemeenteraad gepresenteerd. Als groeikern kon Capelle het zich niet langer permitteren om slechts te werken met een begroting voor het komende jaar. Want zonder zicht op de toekomst is het plannen maken moeilijk. De meerjarenbegroting die nu op tafel ligt handelt over de jaren 1978-1982.

Dit deze begroting springen twee opmerkelijke feiten naar voren. Ten eerste wordt voorgesteld om de eerste drie jaren met een begrotingstekort te werken, dat totaal 4,7 miljoen gulden bedraagt. Dit tekort wordt echter in de volgende twee jaar

weer ruimschoots ingelopen omdat er dan ruim negen miljoen gulden overschiet. Die grote stijging in inkomsten komt voort uit de verwachting dat Capelle per 1 januari 1981 50.000 inwoners zal tellen. De overschrijding van dit aantal levert

een extra inkomsten-pakket van vier miljoen gulden per jaar op. Ten tweede heeft men uitgeroemd dat in de vijf jaar volgend op 1982 er nog veel grotere overschotten zullen zijn, in totaal 34 miljoen. Vanuit dit gunstige vooruitzicht stelt het College voor om reeds nu elk jaar met nieuwe activiteiten te starten die f. 300.000,- onkosten per jaar met zich mee brengen. In 1987 is men dan gekomen tot een jaarlijkse extra last van 2,6 miljoen.

Wethouder Breitbarth

Geen paniek over Capelse financiën

CAPELLE AAN DEN IJSEL – Wethouder Breitbarth is niet gelukkig met de opgewonden reacties op het Besluit van Gedeputeerde Staten om de Capelse begroting over 1979 voorlopig niet goed te keuren. De wethouder legt de nadruk op het woord „voorlopig“. G.S. wilde slechts dat die begroting, die een tekort van 8 à 9 ton liet zien, sluitend gemaakt werd. Daartoe zal de gemeenteraad reeds in juli een voorstel gedaan worden. De gemeente heeft G.S. gevraagd om, met die vaste afspraak in het achterhoofd, de lopende zaken alvast door te laten gaan.

Procent 17 MEI 1979

Eerst trachtte het College het tekort op de begroting aan te vullen door alle gemeentelijke diensten te vragen 2 procent in te leveren. De eerste zonde is een garantische flop geworden. Iedere dienst vond dat de andere maar bezuinigen moest. In de tweede ronde wordt het nu geen verzoek maar een opdracht om 2 procent in te leveren. Als dat werkelijk lukt zou dat meer dan 2 miljoen opleveren, dus ruimschoots voldoende. Dat hoeft niet eens te betekenen dat men plannen moet laten vallen. Als men bijvoorbeeld met de aanleg van groen, met de bouw van een school of buurthuis 6-12 maanden wacht, dan levert dat al heel wat op. En omdat de bevolking toch langzamer groeit dan verwacht was, is zo'n uitstel misschien best mogelijk.

Tolkin

Wethouder Breitbarth verwacht niet dat op welenswaken bezuinigd gaat worden. Wel vindt hij dat de welenswagoperingen wat realistischer moet zijn in hun verloop. Dat men alle luxe voorlopig zou moeten schrappen. Wat daardoor overblijft kan dan ten goede komen aan een ander project dat ook wij starten. Overigens verwat de wethouder Tolkin niet dat ze een te ruime begroting hadden. Wel, dat ze paniek zaaiden zonder eerst eens met hemzelf of wethouder Beul contact op te nemen. „Er wordt dan meteen gezegd: het gaat niet door! Er wordt een sim-ram van leugens verzonnen, het wordt in de krant gepubliceerd. En dit alles zonder dat er van enig overleg sprake is geweest. Er wordt gedaan alsof het gemeentebestuur alles zit te saboteren. Ik heb,

sinds ik hier zit, één keer een opbouwwerker aan de telefoon gehad. Van Tolkin is er niemand bij mij geweest."

Op onze vraag waarom vanuit ambtelijke zijde niet tijdig contact met Tolkin is opgenomen om hen te waarschuwen dat de subsidie pas enkele maanden later zou komen, krijgen we geen duidelijk antwoord.

Wij vragen de wethouder of hij niet verwacht dat de raad op het nieuw te bouwen, overdekte zwembad wil bezuinigen, als ze in juli de begroting sluitend moeten maken. Zoals bekend zijn er plannen om in Schenkel-Noord een zeer aantrekkelijk recreatief zwembad meer te zetten. Kosten: ongeveer 15 miljoen. Breitbarth: „Als de raad voor een goedkopere zwembad-oplossing kiest, gaat dat wel over mijn lijk!" Hij legt nog eens uit dat de energie- en de personeelskosten drie kwart van de totale kosten bedragen. Die kosten blijven dus gelijk, of je nu een zeer aantrekkelijk bad bouwt of een saai instructiebad.

Een attractief zwem-complex, met daarbij tal van andere recreatie-mogelijkheden, zal veel meer bezoekers trekken. De hogere bouwkosten worden dan ruimschoots door de entreebiljetten opgevangen. Daarnaast zijn er al gevorderde plannen om het zwembad voor ruim 1 miljoen gulden van energie-besparende apparatuur te voorzien. Duur, maar het is wel in 6-6-7 jaar aan de stookkosten terugverdient.

In juli zal de gemeenteraad een keuze moeten doen uit 4 zwembaden waarvoor offertes zijn ingediend. Het zal een spannende tijd voor onze wethouder worden.

Grote onvrede over houding college

Commissie Welzijn schort haar werkzaamheden op

26 JUNI 1980

CAPELLE AAN DEN IJSEL – In haar laatste vergadering heeft de Commissie Welzijn besloten haar activiteiten voorlopig stop te zetten. De Commissie is van oordeel, dat zij te weinig medewerking van het college krijgt om goed te kunnen functioneren.

Motie wantrouwen tegen Breitbarth

Tekort van 3 miljoen op gemeentebegroting

5 JUNI 1980

– Capelle heeft voor het jaar 1980 een tekort van ruim 4 miljoen op de begroting. Nog in december vorig jaar leek de financiële situatie van deze gemeente er rooskleurig uit te zien. In maart echter kwamen de eerste signalen dat er iets grondig mis was. In de laatste raadsvergadering kwam het college van B en W met bezuinigingsvoorstellen die het tekort weer goed moeten maken.

De bezuinigingen sturen heel wat plannen en voornemens die tijdens de begrotingsbehandeling in december gemaakt zijn, in de war. Toen werd het beleid van dit jaar gezamenlijk uitgestippeld en vastgelegd. Nu wordt dit beleid, tussen neus en lippen door, omgibogen. Veel raadsleden zijn daar zeer ontevreden over. Maar zij kunnen nauwelijks anders dan instemmen. Pluk maar eens veren van een kikker.

Slechts de fractie van D'66 trok de uiterste consequentie. Zij vindt dat de wethouder van financiën de heer Breitbarth, gefaald heeft en daarvoor het vertrouwen van de gemeenteraad heeft verloren.

Deze motie van wantrouwen werd echter niet meer in stemming gebracht omdat het inmiddels half 3 in de morgen was geworden. In een volgende, extra-raadsvergadering, zal verder gesproken worden over de bezuinigingsmaatregelen. Dan zal ook gestemd worden. Het ziet er echter niet naar uit dat de motie van D'66 een meerderheid haalt. Want wie is er bereid de failliete boedel van Breitbarth over te nemen?

Troost

Op sociaal, cultureel en recreatief gebied is de Capellenaren veel beloofd. Het ziet er naar uit dat in de komende negere jaren daarvan weinig verwezenlijkt kan worden.

Men kan zich er eventueel over verheugen dat tenminste het gemeentelijk apparaat en politie en brandweer schitterende onderkomens aan respectievelijk Linie en Slotlaan gekregen heeft. Dit zal de burgers die accommodaties voor sport, cultuur en recreatie nog langer zullen moeten missen, vast wel een troost zijn.

Ondanks dringende verzoeken kreeg de Commissie nog steeds geen duidelijkheid over de financiële mogelijkheden op welzijnsgebied. Nog altijd weet de Commissie niet welke gevolgen het nieuwe bezuinigingsbeleid op „het welzijn van Capelle" heeft. Ook is men uiterst verontwaardigd over het feit dat het college de afgelopen maand verhinderd heeft dat „voorlichtingsartikelen" over het standpunt van de Commissie Welzijn in de pers verschenen.

Vandaag ontvingen raadsleden en college een brief waarin de Commissie Welzijn stelt geen genoegen meer te nemen met deze gang van zaken en het ten opzichte van haar gevoerde beleid.

Daarbij tekent de Commissie tevens protest aan tegen de voorstellen het vaststellen van een meerjarenbegroting waar haar welzijnsplan niet in betrokken wordt.

Gemeente komt 24 miljoen tekort

30 SEPTEMBER 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL
— De gemeente moet in de komende vier jaren een dreigend tekort van 24 miljoen op de begroting wegwerken. Zij wil dat doen door enerzijds de eigen uitgaven te verminderen en anderzijds de inkomsten te verhogen door de burgers meer gemeentelijke belasting te laten betalen. Het gat bedraagt ruim 10 procent van de verwachte inkomsten.

De inkomsten van de gemeente worden ondermeer verhoogd door de burgers geleidelijk meer te laten betalen voor de vuilnisdienst. In 1985 moeten de inwoners aan de gemeente de werkelijk gemaakte kosten vergoeden, nu betaalt de gemeente nog mee. Ook gaat de handenbelasting met 20 procent per jaar omhoog tot op f.100,- per jaar. Verhoging van plaatselijke belasting na 1982 wordt niet uitgesloten. Ook op allerlei andere gebieden zullen tariefsverhogingen ontstaan, zoals op de brandweer-rechten en het marktgeld.

Besparen

Uitgaven wil de gemeente zich besparen door onder meer de dienstverlening aan de burgerij te verminderen. Ook wordt er aan gedacht om taken af te stoten of in te krampen, voorzieningen terug te brengen en noodzakelijke vervanging voorlopig uit te stellen. Het College verwacht dat het een en ander niet betekent dat personeel onvrijwillig wordt ontslagen. Feitelijk komt het er op neer dat men voor leeggekomen ambte-

naren-plaatsen geen nieuw personeel aantrekt, maar het werk herschikt tussen de geblevenen.

Enige oorzaken van het nijpende geldgebrek zijn: dalende inkomsten uit 's Rijkschatkist, stijgende rente-

lasten en toenemende energieprijzen. Een van de belangrijkste tegenvallers voor de periode 1982-1985 zou kunnen zijn dat in 1983 nog steeds de vermaarde 50.000 inwoners niet gehaald worden. Het bereiken van die grens zou de gemeente 5 miljoen per jaar extra uit het Gemeentefonds opleveren. Aanvankelijk hadden de bestuurders gehoopt en verwacht, ja men had er eigenlijk al vast op gerekend, dat reeds in 1981 die geldstroom zou gaan vloeien. Men kon toen niet weten dat de koopwoning-

markt zo dramatisch ineen zou zakken en dat mensen niet meer staan te trappelen om naar een duurdere huurwoning te verhuizen.

Waarschuwing

Enkele raadsleden hebben er al jaren geleden ernstig voor gewaarschuwd om niet zo vast te rekenen op een snelle groei van het inwonersaantal en de daarbij behorende geldstroom. Om de kosten niet voor de baat uit te laten gaan en wat zuiniger te zijn.

Er werd nauwelijks naar hen geluisterd. Zo werd er in het gemeentehuis een schitterende telefooninstallatie aangeschaft die jaarlijks een f.100.000,- méér kost. Het onderhoud van de prachtige tuin rond politiebureau en brandweerkazerne blijkt een f.70.000,- per jaar te vergen.

Voorgespiegeld

Maar de verwachte snelle groei van het inwonersaantal blijft uit. Dat betekent, behalve het voorlopig uitblijven van de miljoenen uit het gemeentefonds, ook nog eens circa 5 miljoen aan verminderde inkomsten.

Capelle zal dus wel de tering naar de nering moeten zetten. Niet fijn voor de ambtenaren, die vrezen het werk van hun vertrekkende collega's er bij te moeten doen.

Niet leuk voor de burgers, die meer lasten op hun schouders krijgen en waarschijnlijk nog langer zullen moeten wachten op voorzieningen, zoals een nieuw sociaal-cultureel centrum ter vervanging van de Speelman, waarvan de komst hun al jaren is voorgespiegeld.

koers naar jaren tachtig

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – In de enorme stroomversnelling, waarin Capelle door zijn groei-kern-woorden, terecht kwam en waarin het gemeentebestuur tezamen met zijn ambtelijk apparaat meegesleurd werden, was tot voor kort nauwelijks tijd om een nauwkeurige koers voor de toekomst uit te zetten. Men roeide met de riemen die men had, of inderhaast kon vinden en was al blij als het scheepje niet strandde op de klippen van de rijksoverheid. Het vormen van een nieuwe raad en een nieuw college van burgemeester en wethouders, bracht het Capelse bestuurlijke scheepje tijdelijk in rustiger vaarwater. Er kwamen nieuwe stuurlieden aan boord in de persoon van de wethouders Breitbarth en Erhart

DE HAVENLOODS WOENSDAG 11 OKTOBER 1978

en een aantal nieuwe raadsleden. Mensen met de vaste wil het Capelse scheepje in de gunstigste richting te sturen en met frisse ideeën over de wijze waarop dat moest gebeuren.

Alvorens definitief te besluiten met elkaar in zee te gaan stelden de PvdA, de VVD en het CDA tezamen de Uitgangspunten voor het Capelse gemeentelijke beleid op. Als eerste belangrijke daad verschijnt nu van het College een kort en bondig geschrift: „Koers naar de jaren tachtig” waarin helder de afspraken worden uiteengezet die de Collegeleden zijn overeengekomen.

Burgemeester Van Leeuwen is duidelijk content met dit resultaat en vooral met de plezierige wijze waarop het gebeurd is. Bij de start van de nieuwe ambtsperiode, hebben hij en de wethouders zich drie dagen afgezonderd om de dingen die van belang zijn voor Capelle met elkaar te bespreken en vastomlijnde plannen te maken: „We

kunnen constateren, dat wij zowel op het zakelijk als het persoonlijk vlak, op een plezierige manier en in grote openhartigheid, tot deze dingen gekomen zijn. Wij hebben getracht om in een kort en duidelijk stukje een aantal lijnen te trekken die samen met de Doelstellingennota, de invulling van ons beleid gaan bepalen. Wij hopen dat er met dit beknopte verhaal naar buiten toe, naar de burgers, maar vooral ook naar binnen, naar het ambtelijk apparaat, duidelijkheid ontstaat over de vraag wat het College nu eigenlijk wil. Want daarmee kunnen we de creativiteit van alle medewerkers mobiliseren”.

Kernthema

In „De koers naar de jaren tachtig” is het kernthema het halen van de grens van 50.000 inwoners op 1 januari 1981. Daartoe is een veel planmatiger behandeling van de groeiernaak noodzakelijk.

Indertijd heeft de gemeenteraad het besluit genomen dat de begroting van 1978-1982 sluitend moet zijn. Burgemeester van Leeuwen: „Het interessante is dat men bij de uitkering uit het gemeentefonds schalen hanteert. De gemeenten worden in verschillende klassen verdeeld. Nu zitten we nog in de klasse van 20.000 tot 50.000 inwoners. Als we echter in de volgende klasse komen, die van 50.000 tot 150.000 dan scheelt ons dat per jaar zeker f 90,- per inwoner. In totaal levert ons dat zo'n 4 1/2 tot 5 miljoen extra per jaar op. Om de begroting voor de jaren 78-82 sluitend te krijgen, is dat bedrag nodig, dus moeten we dat 50.000 inwonertal tijdig halen. De vraag is nu: Wat moet je doen, om dat te halen en waarom willen we dat halen? De belangrijkste reden is om via de inkomsten van de gemeente niet alleen woningen te bouwen, maar ook de daarbij behorende voorzieningen gelijktijdig gereed te krijgen”. Over de organisatorische maatregelen die genomen moeten worden om het uitbreidingsproces zo doelbewust mogelijk te sturen, kan de burgemeester op dit moment nog geen bijzonderheden vertellen. Nog dit jaar komt hierover een nota uit.

Waar gaat het nu concreet om? In ruim twee jaar moeten er ongeveer 10.000 Capellenaren bij komen. Daar zijn globaal genomen een kleine 4000 woningen voor nodig, want de gezinnen worden steeds kleiner. Op dit moment is het nauwelijks voor te stellen

dat over twee jaar twee derde deel van Schollevaar bewoond zal zijn. Zouden er nu veel grote gezinnen aantrokken worden, dan zou het probleem kleiner worden. Burgemeester Van Leeuwen hierover: Moeten we bouwen voor gezinnen van 6 personen of voor kleinere gezinnen? Dat hangt af van de behoefte die er bestaat. Het feit of je grotere gezinnen aan kunt trekken speelt natuurlijk mee. We hebben wel rekening gehouden met de verdunning van de gezinnen. Ook hebben we voorrang gegeven aan Capellenaren. Een verhuizend Capels gezin levert geen nieuwe inwoners op. Wie komen er in de woningen die zij achter laten? Daarom ben je er niet zeker van dat je die grens tijdig zult passeren. Om die reden is het nodig om tot een goed woningtoewijzingsbeleid te komen en om de nodige organisatorische maatregelen te nemen".

Samenhang

Burgemeester Van Leeuwen is niet zo'n voorstander van het verspreiden van allerlei voorzieningen over heel Capelle. Als voorbeeld noemt hij de bibliotheek: „Ik zou liever een mooie grote, goed-geoordeerde centrale bibliotheek zien, bijvoorbeeld gecombineerd met een tentoonstellingsruimte een atelier enzovoort, dan al die gespreide voorzieningen. Er wordt aan de ene kant ingespeeld op de gemakzucht van de mens (elke voorziening vlak in de buurt), maar aan de andere kant moet deze bevolking toch een behoorlijk stuk assortiment geleverd worden, dat staat als een paal boven water. Het is de vraag wat beter is: centraliseren of decentraliseren? Natuurlijk zijn daar ook landelijke normen voor waar rekening mee gehouden moet worden. Je hebt echter als overheid meer te doen dan volgens de normen te handelen". Hiermee doelt de heer Van Leeuwen ook op het vestigingsbeleid ten aanzien van winkels. De „winkel op de hoek" maakt het straatbeeld wel gezellig, maar hij redt het niet meer omdat de winkelier daar het minimum niet kan halen. Voor dat feit moet je ook gevoel hebben. Dat alles, en de angst van de middenstand voor overbewinning, maakt het vestigingsbeleid niet gemakkelijk.

Koperwiek

In dit verband vindt burgemeester Van Leeuwen het ook belangrijk dat de Koperwiek, vooral met het oog op de komende concurrentie van Oostgarde en Schollevaar, extra aandacht krijgt: „Moeten we niet met elkaar

Verkiezingsuitslagen

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - De Capelse gemeenteraadsverkiezingen leverden een duidelijke winst op voor D'66 en het CDA. Zij beiden gaan van 3 naar 4 raadszetels. Minder goed verging het VVD en PvdA. In vergelijking met de Statenverkiezingen in maart van dit jaar verloor de VVD een kleine 900 stemmen en de PvdA ruim 2000. Dit is mede te wijten aan de slechte opkomst. Deze lag in Capelle onder de landelijke doorsnee. Was het warme weer er schuldig aan dat van de 27.500 Capelse kiezers er meer dan 9000 thuis, of in het zwembad, bleven? Het is moeilijk te verklaren waarom een 3000 mensen, die wel hun stem gaven aan de Provinciale Staten het nu, bij de gemeenteraadsverkiezingen lieten afweten. Zijn ze de gemeentepolitiek beu? Slechts D'66 trok nu aanmerkelijk meer kiezers, dan 3 maanden geleden, het haalde ruim 14 procent van alle stemmen, landelijk een van de hoogste, zo niet de allerhoogste, score. De combinatie SGP/GPV verloor één zetel en komt dus van 4 op 3. Wel behoudt de heer Blokland zijn plaats in de raad, dankzij de intensieve actie om hem voorkeurstemmen te geven. De op de

valreep gebaarte voorkeursactie van de heer Bernard (SGP) te behouden haalde het niet met, hij kwam 35 stemmen tekort. (D'66) Bernard was op zijn, zeer tot drukkelijk, verzoek op een niet-verkiezbaar plaats gezet. Opmerkelijk is het dat een 10 procent van de kiezers hun voorkeur niet aan de lijsttrekkers gegeven hebben. Ongewoon de helft van deze voorkeurstemmen viel op vrouwen. Zij waren echter zo over de lijst verspreid dat (behalve uiteraard Blokland) ook maar in de buurt kwam van de 400 voorkeurstemmen, nodig in de raad te komen.

Vanwege de groei van het inwonersaantal is het aantal raadszetels gestegen van 23 naar 25. De partij 'Gemeentebelangen haalde slechts 612 stemmen, komt in de raad dus niet aan bod. De zetels worden als volgt verdeeld

	was	wordt
PvdA	8	9
VVD	5	5
SGP/GPV	4	3
CDA	3	4
D'66	3	4

Het meest opmerkelijke feit dat naar voren springt is dat de linkse (re) partijen PvdA en D'66 met hun 13 gezamenlijke zetels nu een meerderheid in de raad hebben.

proberen er daar iets aantrekkelijks van te maken? Wij willen een grotere samenhang tussen de wijken, daarom willen we de centrum-vorming verder ontwikkelen. Samen met de middenstand, het marktwezen, het Ontmettingscentrum moet er een behoorlijke aanpak van zaken komen. Met 1 of 1 1/2 jaar zijn we zo ver dat we ten aanzien van een sociaal-cultureel centrum een heel concrete verbetering van de situatie krijgen. Het publiek speelt daarbij een belangrijke rol. Iedereen draagt zo 'n steentje bij tot het leefbaar maken". Toen burgemeester Van Leeuwen drie jaar geleden in Capelle kwam, hadden wij het eerste vraaggesprek met hem. Reeds toen sprak hij enthousiast over een samenhang van veel centrale voor-

zieningen, liefst in het gebied Koperwiek-Noord. Alles wat een stad leefbaar, gezellig en plezierig voor de burger zou maken, zou daar moeten samen komen. Zalen voor culturele manifestaties, voor vergaderingen en bijeenkomsten, om elkaar te ontmoeten, de publieksfuncties van het raadhuis, eventueel de raadzaal, een café, de bibliotheek, noem maar op. Nu, steeds is burgemeester Van Leeuwen enthousiast over een gedeeltele centrum-vorming: „We groeien daar met 'n allen zo langzamerhand naar toe. Dat groeit langzaam, maar moeten we ondersteunen. Wat iedereen in de loop der jaren heeft aanpraaten moet uiterst deskundig uitgewerkt worden".

Meerderheid niet ingenomen met koers tachtig

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – Tijdens de, een gebrde avond in beslag nemende, behandeling van de notitie van het College: „Koers naar de jaren tachtig” in de gemeenteraad bleek dat de meeste fracties niet zeer in genomen waren met dit stuk. Men vond het veel te vaag, concrete zaken worden er nauwelijks in genoemd, de programma-afspraken door PvdA, VVD en CDA gemaakt zijn er slecht in terug te vinden. Kortom men vond vrij algemeen dat de beloofde duidelijkheid ontbreekt en dat dit stuk bij de koers die de gemeente de komende jaren moet varen nauwelijks houvast biedt.

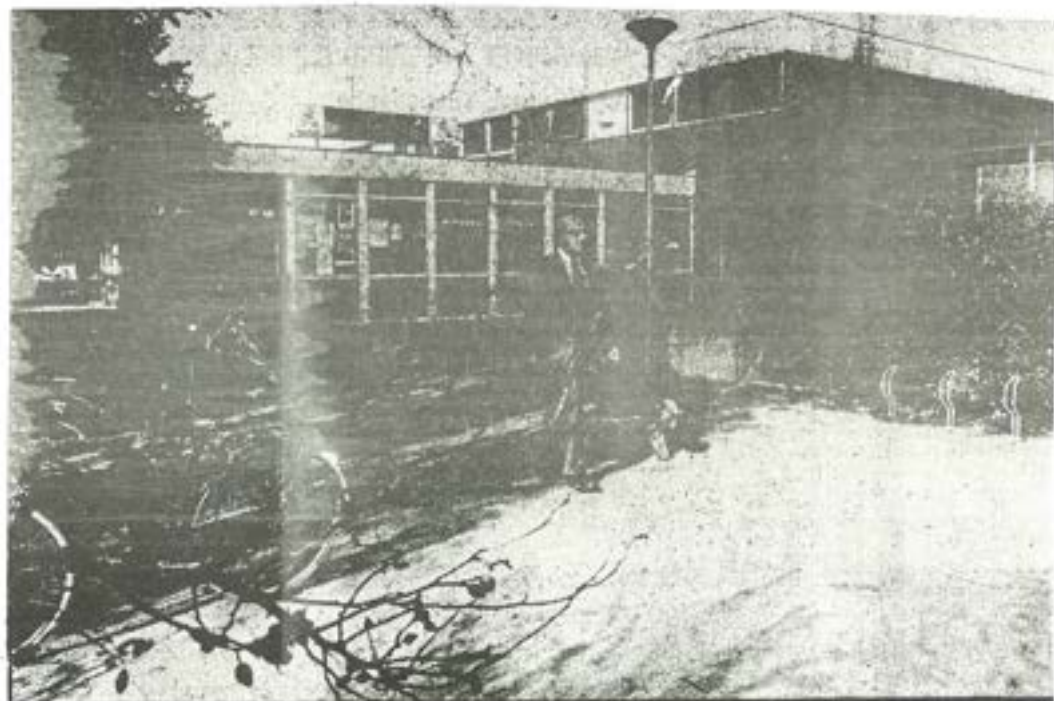
De heer Bonte (PvdA) noemt het stuk een kryptogram, het „welzijn” wordt afgedaan met één zin, terwijl er toch zoveel over staat in het gesloten program-acckoord. De heer Ypema (VVD) mist in het stuk ook concrete punten zoals: wat wil men doen om het steeds nijpendere woudend verkeersprobleem op te lossen? Evenals andere sprekers is hij er niet gelukkig mee dat het bereiken van de „50.000-grens” (50.000 inwoners vóór januari

1981) in de notitie als kernpunt wordt gesteld: „Wij moeten er voor oppassen dat de nietsontziende moloch van de stadsuitbreiding ons niet voor grote financiële problemen plaatst”. Een opmerking die hem door zijn partij-genoot, voorzitter van Leeuwen, niet in dank wordt afgenomen.

De heer Times (CDA) is feitelijk de enige die niet klaagt over vaagheid. Hij ziet duidelijk twee rode lijnen in

12 OKTOBER 1978

de notitie: het halen van de 50.000 grens en het inhalen van achterstand op welzijnsgebied. De heer van Holst (D'66) ziet dat anders, het kernthema in de notitie is volgens hem: „meer inwoners” en het welzijn is daarbij de sluitpost. De heer van Gendersen (SGP/GPV) hoopt dat de 50.000 niet gehaald worden ten koste van de menselijke aspecten. Het bereiken van die grens mag dan wel 4 miljoen per jaar extra betekenen, maar: geld maakt niet gelukkig.

* Hoelang zal de Capelse bevolking zich nog tevreden moeten stellen met dit armetierige zalen-complex?

Burgemeester moet terug in zijn mand

4 DECEMBER 1980

Februari van het komende jaar is het zes jaar geleden dat burgemeester Van Leeuwen naar Capelle kwam. De heer Derksen (raadslid D'66) was toen wethouder. Hij herinnert zich nog levendig hoe de nieuwe burgemeester werd ontvangen: „Men was hier allerminst gelukkig met de man, die burgemeester Van Dijk opvolgde. Voor een groot deel was dat aan zijn politieke kleur, de VVD, die men hier niet vond passen, te danken. Wij van D'66 vonden dat, nu de benoeming een feit was, men hem op zijn daden zou moeten beoordelen”, aldus Derksen.

Vrolijk zegt Derksen: „Toen hij hier zo'n twee jaar was zijn de wethouders Verwoerd en Benard, namens alle wethouders, naar de commissaris van de Koningin in Zuid-Holland, Ms. Vrolijk geweest om hun grieven over de burgemeester te bespreken.

Ik maakte toen geen deel meer uit van het college van B en W en hoorde dat pas veel later. Zij hebben de heer Vrolijk op zijn intloed bij benoemingen en herbenoemingen geweest om Van Leeuwen hier weg te krijgen. Er gebeurde echter niets, al schijnt de heer Vrolijk wel met Van Leeuwen gesproken te hebben. Het gerucht wil, dat onlangs weer een deputatie bij de commissaris van de Koningin op bezoek is geweest”, aldus de heer Derksen.

Derksen: „Wat mij verwondert is dat, nu de tijd voor herbenoeming a.s. is, niemand in discussie over het functioneren van de heer Van Leeuwen aanzwengelt. Ik heb het zelf reeds enige maanden geleden geprobeerd, maar tevergeefs”.

Wim van den Bremen, een actief P.v.d.A.-lid, probeerde laatst binnen de partij hierover een discussie los te trekken. Daar ben ik wel wijzer van geworden”, zegt hij, „er werd namelijk niets gezegd”.

Naar aanleiding van deze poging spraken wij met van den Bremen. Wat bracht hem er toe deze zaak aan te snijden? „Ik wil vooral mijn bezorgdheid uiten over het functioneren van de gemeente. Omdat veel mensen de kwalijke eigenschap hebben om hun mond te houden, vanwege hun kwetsbare functie, doe ik hem nu maar open.

Ik constateer dat van Leeuwen met grote voeten door de portefeuille-verdeling heen loopt. Wat is nu de positie van de burgemeester? Wat valt onder welke portefeuille? De Trefterp valt bij voorbeeld onder welzijnszaken, dus wethouder Bruil. Maar er is ook nog zoiets als algemeen bestuur, dat kan zich overal mee bemoeien. De burgemeester moet inzien dat hij niet meer is dan een ambtenaar en in de politieke besluitvorming niet meer dan een voorzitter.

Waar een burgemeester zoveel kansen heeft om zich met de politiek te bemoeien moet je toe naar een gekozen burgemeester, een die past in een ge-

* Wim van den Bremen doet zijn mond open.

meente. Nu de decentralisatie de verantwoordelijkheid voor welzijnszaken bij de gemeente legt, en de burgemeester kennelijk vindt dat hij veel verstand heeft van welzijnszaken, krijg je een hoogst ongelukkige situatie. Als we vinden dat deze burgemeester niet past bij Capelle en de Capelse behoeften, dan moeten we een strategie ontwikkelen om hem terug in zijn mand te krijgen. Maar ik merk dat de wethouders erg voorzichtige zijn. Die laten de burgemeester niet vallen. Want als je nu zoveel rumoer om hem heen maakt, willen ze hem elders nooit meer hebben".

Van den Bremen is van oordeel dat van Leeuwen in de zaak rondom de eerste paal voor het Buurthuis Schenkel een uiterst dubieuze houding heeft aangenomen:

"Ik heb het gevoel dat van Leeuwen een "....." is, hij heeft Bruil wel op zo'n ontstellende manier in zijn hemd gezet in het accommodatie-beleid". Met Bruil was er over alles aangaande de bouw van het buurthuis overeenstemming bereikt, en dan - als Bruil met vakantie is - grijpt het College in.

Ik denk dat het er op neer komt dat van Leeuwen die eerste paal heeft tegengehouden.

Als je dan ziet dat de paal drie weken later, onder exact dezelfde voorwaarden, wel de grond in is gegaan, dan is dat een aanzet geweest tot verstoring van de openbare orde. Dat is heel stotend. Als de door de vertraging ontstane extra-kosten niet betaald worden, dan noem ik dat onbehoorlijk bestuur. Van Leeuwen laat zich wel van een slechte zijde zien!"

Geen commentaar

Burgemeester Van Leeuwen wilde geen commentaar geven. Ook niet na kennis te hebben genomen van de door de heer van Bremen geuite opmerkingen. De burgemeester stelde dat Van Bremen niet van de juiste gang van zaken op de hoogte was. Ook het secretariaat van het college van B. en W. van Capelle wilde geen commentaar geven.

Ook over de bespreking in Schiedam op 15 september met de fractie-voorzitters is van den Bremen niet te spreken: "Ik vind het wel zo dom dat Derksen (D'66) en Grandia (PvdA) zich er voor laten lenen met van Leeuwen in bespreking te gaan en dan Bruil ook te laten vallen. Ik dacht dat het ook het uitgangspunt van D'66 was dat de burgemeester geen politieke taken heeft.

Je moet concluderen dat de burgemeester met de fractie-voorzitters buiten de openbaarheid, en buiten een aantal wethouders om, tot bepaalde afspraken is gekomen. In een politiek College zie ik dat niet zitten".

Sprekende over de ideeën van de gemeente om bouw en exploitatie van accommodaties in eiger, hand te houden, stelt van den Bremen: "Het is inderdaad waar dat de voorbeelden van gemeentelijke kostenbewaking en exploitatie nu niet zo d'r'trend zijn.

Ik geloof ook niet dat zij goed kunnen exploiteren, daar is de gemeente veel te ambtelijk voor. Zet de cijfers eens naast elkaar. De enkele 10.000-en die welzijnsgroeperingen moeizaam moeten bevechten en de 100.000-den die de gemeente moeiteloos uitgeeft.

Ik denk dat als van Leeuwen onze accommodaties gaat beheren het tekort snel toe zal nemen".

Het hele systeem van de burgemeestersbenoeming acht van den Bremen verkeerd: "Maar dat kun je van Leeuwen niet kwalijk nemen. Hij wordt na 6 jaar herbenoemd, zonder discussie. Ik denk dat er in Capelle nogal wat mensen zijn die zich met van Leeuwen opgescheept voelen.

In ieder geval is het niet de man die de leiding kan geven aan een groei-gemeente als Capelle met al z'n problemen. Daarvoor krijgt hij niet voldoende vertrouwen".

Van den Bremen betreurt hoe het sociaal-cultureel centrum de Treffterp door gebrek aan een doeltreffend beleid niet goed kan functioneren. Nog steeds geen duidelijke beheersregeling:

"Het kan ook een reden zijn dat van Leeuwen in de Trefp zo opereert om zijn eigen fouten te verdoezelen. Hij draagt een grote verantwoordelijkheid voor de aankoop van de Linie, waar achteraf geen ruimte voor een raadszaal bleek te zijn."

Belofte maakt schuld

VEEL VREEDZAME STRIJD IN '80

Capelle aan den IJssel - 1980 loopt ten einde. Een jaar waarin donkere wolken aan de financiële horizon verscheenen. Ook boven Capelle. Voor het optreden van nog maar een jaar ~~betreffende~~ zijn veel zorgen in de plaats gekomen. De hoop op een mooi overdekt zwembad naast een groot, sport-hal in Schenkel-Noord is al haast opgegeven. En hoe gaat het lang-beloofde nieuwe sociaal-culturele centrum, dat de Speelruimte moet vervangen er uit zien? De eerste paal is dit jaar nog niet de grond ingegaan, en daar had de motie van raadslid Grandia toch om gevraagd.

De Wethouders Bruil en Verwoerd (P.v.d.A.) keren na de gemeente raadsverkiezingen van juni 1982 niet terug. Door hun partij worden ze van de lijst gevoerd na een motie van wantrouwen tegen hun beleid. Deze motie is het gevolg van een reeks van incidenten waarbij de wethouders standpunten innemen die strijdig zijn met de opvattingen van de partijafdeling en van de meerderheid van de raadsfractie. Druppel die de emmer laat overlopen is de steun van de wethouders aan een voorstel tot verandering van de Algemene Politie Verordening waarbij de politie meer volmachten krijgt o.m. via een zgn. 'zedelijkheidsparaagraaf'. Door hun opstelling voorkomen de wethouders, onder druk van burgemeester van Leeuwen, dat het voorstel wordt afgewezen door PvdA en D'66 (tesamen goed voor 13 van de 25 raadszetels). Ook de echtgenote van de burgemeester betoont zich actief, als voorzitter van de Capelse Vrouwenraad, in een campagne rond onveiligheid op straat voor vrouwen.

Begin 1981 stapt wethouder Breitbarth (V.V.D.) op. Als wethouder van financiën is Breitbarth eerst verantwoordelijk voor het financiële debacle van de gemeente. Aanleiding voor zijn vertrek vormt zijn nooit opgehelderde bemoeienis met het ontslag van de gemeentesekretaris, waarbij te hoge reiskostendeclaraties van deze functionaris een rol spelen.

Vertrouwen in wethouders Verwoerd en Bruil opgezegd

CAPELLE AAN DEN IJSSEL—De afdeling Capelle van de PvdA heeft in haar vergadering van dinsdagavond het vertrouwen in de wethouders Verwoerd en Bruil opgezegd. Een motie van wantrouwen werd met 42 tegen 25 stemmen aangenomen. Reden daartoe was ondermeer het feit dat beide wethouders telkens weer tegen hun eigen fractie instemden, waardoor de PvdA verloor op punten die zij graag binnen gehaald had. De emmer die de druppel deed overlopen was het stemgedrag van de wethouders op 5 oktober, dat de door de partij gewenste nieuwe Algemene Politie Verordening verloren deed gaan.

Reeds op 6 oktober bracht het afdelingsbestuur deze zaak, en veel andere problemen die zich in de loop der jaren tussen partijbestuur en fractie met name met de wethouders, opgehoofd hadden naar buiten. 31 Partijleden verzochten het afdelingsbestuur op 9 oktober om het „In ernstige overweging nemen van het opzeggen van het vertrouwen in de beide PvdA wethouders”. Maar ook de aanhangers van de wethouders hadden niet stil gezeten. Schoonzoorn van Henk Verwoerd, Dick Kasteel, slaagde er in een Open Brief op de voorpagina van een plaatselijk blad te krijgen, waarin partijleden werden opgeroepen de vergadering vooral te bezoeken. Er waren dan ook 74 PvdA-leden, zoveel had de aula van de Glopper in geen jaren bij elkaar gezien.

Schade

Overwegingen die leidden tot de motie van wantrouwen die door 295 van de 31 ondertekenaars van het verzoek van 9 oktober was ingediend, waren ondermeer: dat de beide wethouders in twee belangrijke kwesties gehandeld hadden in strijd met het verkiezingsprogramma, dat de akties

29 OKTOBER 1981

van beide wethouders schade berokkenen aan het gezicht van de PvdA in Capelle, en dat beide zich niet hielden aan het besluit van de afdelingsvergadering om normale verhoudingen met D'66 te onderhouden.

Simpel

De motie die aanvankelijk ook vroeg om een terugroepingsprocedure tegen beide wethouders te starten werd op verzoek van voorzitter Max Meiboom afgezwakt tot een simpele motie van wantrouwen.

Het afdelingsbestuur heeft de fractie reeds verzocht om de wethouders te adviseren zich terug te trekken. Doen zij dit niet, dan kan er altijd nog een terugroepingsprocedure komen. Die

**Een unieke grote belangstelling voor deze P.v.d.A.-bijeenkomst.*

neemt echter maanden in beslag en dan zijn er al de verkiezingen voor de nieuwe gemeenteraad.

En het is niet te verwachten dat Verwoerd en Bruil herkozen zullen worden als kandidaat. Verschillende sprekers noemden het in de discussie die aan de stemming vooraf ging, politieke zelfmoord om een motie van wantrouwen tegen twee eigen wethouders in stemming te brengen.

De meerderheid meende echter dat juist deze open en democratische besluitvorming over eigen problemen de geloofwaardigheid van de PvdA in Capelle ten goede zal komen. Dat bleek ook wel, want staande de vergadering meldden zich drie nieuwe leden aan.

Onenigheid over weren van prostitutie uit Capelle

17 SEPTEMBER 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL — De nieuwe algemene politieverordening die op het punt stond om door de gemeenteraad vastgesteld te worden is door het College van Burgemeester en Wethouders ingetrokken. Reden daartoe was het feit dat 13 van de 25 raadsleden stemden voor het schrappen van drie artikelen betreffende de openbare zedelijkheid. Zij wilden het „tippelen“, het „uitnodigen tot ontucht“ en het berdeelhouden niet strafbaar stellen via deze nieuwe verordening.

De Algemene Politie Verordening (A.P.V.) is een aanvulling op het wetboek van Strafrecht. De A.P.V. geeft de politie een instrument in handen om de orde te kunnen handhaven. Er staan ook zaken in die in het Wetboek van Strafrecht reeds geregeld zijn. Komt men in aanraking met het laatste, dan moet de rechter de schuld bewijzen, wie echter in aanraking komt met de A.P.V. moet zelf zijn onschuld bewijzen.

Daarom schrapte de raad bij voorbeeld het voorstel dat het vervoer van inbrekerswerktuig strafbaar stelt. Bewijs maar eens dat je, op weg naar een klusje met hamer,

„En ik wil geen prostitutie in Capelle“, bedoelde Van Leeuwen in zijn lange betoog.

bijl en beitel, niet op weg bent naar een inbraak. Leken de drie artikelen uit de zedelijkheidsparagraaf aanvankelijk bedoeld te zijn om Capelse vrouwen te beschermen, later kwam naar voren dat de artikelen vestiging van prostitutie's, die nu eenmaal sinds eeuwen „een grote maatschappelijke behoefte voorzien, niet achtervolgd en opgejaagd dienen te worden. Ook achten beide fracties het moeilijk om eerlijk vast te stellen wat „kennelijk ontuchtige bedoelingen“ zijn.

Beide fracties, inclusief de wethouders Verwoerd en Bruij, stemden daarom voor schrapping van de drie zedelijkheidsartikelen, ondanks het dreigement van voorzitter van Leeuwen dat dit de intrekking van de gehele A.B.P.P. tot gevolg zou hebben.

De fractie van D'66 kondigde aan het A.P.V.-voorstel als een eigen initiatief voorstel over te nemen zodat de raadsvergadering van 5 oktober het opnieuw behandelen van.

Wat gebeurt met de zedelijkheidsparagraaf?

CAPELLE — Zoals bekend nam het College in de laatste raadsvergadering het voorstel voor de nieuwe Algemene Politie Verordening terug toen bleek dat de meerderheid van de raadsleden de zogenaamde zedelijkheidsparagraaf wilde schrappen. De fractie van D'66 wil nu dat de raad via een initiatiefvoorstel van D'66, op 5 oktober alsmog over de Algemene Politie Verordening beslist.

Het College wenst echter opeens over de hele zaak eerst advies in te

winnen bij de Vereniging van Nederlandse gemeenten. Dit voornemen is bij de fractie van D'66 in het verkeerde keelgat geschoten. Zij vindt dat de kwestie, als zij op 14 september rijp was voor een beslissing, ook op 5 oktober rijp is. D'66 ziet de adviesvraag van het College als een poging om de hele zaak eerst uit- en dan af te stellen.

Het College zat op 14 september in een moeilijk parket omdat twee

collegeleden, de PvdA-wethouders Bruij en Verwoerd, met hun eigen fractie mee, en tegen het Collegevoorstel stemden. Daarom kreeg de „zedelijkheidsparagraaf“ (niet tippelen, geen ontucht uitlokken enz.) geen meerderheid.

D'66 hoopt dat de gemeenteraad op 5 oktober zal beslissen de Algemene Politie Verordening toch in stemming te brengen. De beide PvdA-wethouders hebben dan een sleutelpositie.

PvdA-wethouders en fractievoorzitter op matje geroepen

14 MEI 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - De Partij van de Arbeid accepteert het niet als leden van hun raadsfractie met hun stemgedrag ingaan tegen een uitdrukkelijk door de partij ingenomen standpunt. Dit bleek op de openbare ledenvergadering van de PvdA op donderdag 7 mei. De vergadering was belegd om het stemgedrag van raadslid Grandia en wethouder Verwoerd tijdens de raadsvergadering van 6 april te bespreken.

Het ging om de plaats waar het nieuw ziekenhuis moest komen. Zowel de fractie van de partij als de afdelingsvergadering hadden heel duidelijk besloten dat men wel graag een

ziekenhuis in Capelle wilde, maar dat men over de plek van het ziekenhuis pas wilde beslissen als bekend werd wanneer de bouw kan en mag starten. Aan dit besluit waren uitvoerige studies voorafgegaan.

Toch hebben Verwoerd en Grandia op 6 april vóór Schenkel gestemd, hun twee stemmen gaven de doorslag. In de partij heerst hier grote verontwaardiging over. Tevens hebben Verwoerd en wethouder Bruil reeds op een College-vergadering van 23 december 1980 aan Schenkel de voorkeur gegeven. Ook tegen de wens van hun partij in. Een vaste afspraak is namelijk dat zulke belangrijke keuzes niet gemaakt worden

zonder ze eerst binnen de partij te bespreken. Waarom hebben ze dat gedaan? Verwoerd had gehoopt dat de Rijnmond-nota over de beste plaats voor 't ziekenhuis ook 's Gravenland zou kiezen, de plek die hijzelf en zijn partij prefererde. Maar Rijnmond koos Schenkel. Zo kwam het afgelopen compromis uit de bus dat Bruil zijn sportpark in Schenkel-Noord gaf en Eerhart zijn ziekenhuis. Bruil en Verwoerd vreesden dat zonder dit compromis het derde sportveldencomplex getorpedeerd zou worden.

Grandia vindt dat hij zijn wethouders en de afspraken die zij binnen het College gemaakt hadden moest dekken. Hij voelde zich verplicht om in zijn stemgedrag op 6 april mee te gaan met de fractievoorzitter van CDA en VVD.

Tot na middernacht is er een hevige discussie over de vraag wie er gelijk heeft. Voorzitter Max Meiboom concludeert dat Verwoerd een keuze voor Schenkel nog niet nodig en politiek verstaand achtte, toch had hij zwaarwegende redenen om vóór te stemmen. Grandia achtte zich nauwer gebonden aan het College dan aan de uitspraken van de politieke partij waar hij uit voortkomt.

Richard de Mulder zegt dat de linkse politiek geen eigen gezicht krijgt als de PvdA steeds meewerkt aan wat de rechtse partijen willen. Het ziekenhuis is, zegt hij, nu eenmaal verkanseld ter wille van een stuk groen. Het gevaar bestaat echter dat straksop dezelfde manier de sneltram in Capelle ligt, met D'66 en het grootste deel van de PvdA-fractie tegen. Terwijl beide partijen tezamen toch 13 van de 25 stemmen hebben.

Uiteindelijk wordt een motie aangenomen waarin het stemgedrag van Bruil, Verwoerd en Grandia op 23 december respectievelijk op 6 april wordt afgekeurd. De argumenten van Grandia worden verworpen. Zijn loyaliteit ligt in de eerste plaats bij zijn eigen partij en niet bij het College of de coalitie met CDA en VVD. Met dit stemgedrag werden artikelen uit het verkazingsprogramma geschonden. Als dit in de toekomst nog een keer gebeurt zal het zeer ernstige consequenties hebben.

Raadslid Jan Grandia PvdA, ging mee met CDA en VVD.

VVD levert nieuwe wethouder

BREITBARTH STAPT OP!

WOENSDAG 4 FEBRUARI 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – Wethouder Breitbarth van financiën zal zijn ontslag aanbieden. Na Veenstra, de gemeentesecretaris is hij het tweede slachtoffer van de tumultueuze geruchtenstroom rond onjuiste reiskostenvergoedingen. Met de dreiging van twee zware moties, gericht tegen zijn persoon koos de wethouder maandag eieren voor zijn geld en las een persoonlijke verklaring voor. Hierin kondigde hij zijn ontslag aan.

Alhoewel de gemeenteraadsvergadering van eergisteren twintig agendapunten telde stond de avond in het teken van Breitbarths beslissing. De publieke tribune zat bomvol en de sfeer was gespannen.

„Gegriefd ben ik“, sprak de wethouder: „Er wordt beschuldigend in mijn richting gewezen. Dat is genoeg om een geruchtenstroom op gang te brengen. Tegen geruchten kun je je niet verdedigen“.

Fractievoorzitter Grandia van de Partij van de Arbeid had op 20 januari nog om een onderzoek naar Breitbarths handelsewijze en uitspraken gevraagd inzake de declaraties van Veenstra. Juist Grandia bond gisteren de kat de bel aan en had twee moties klaarliggen. Eén van wantrouwen en

• Breitbarth is verbijstend over de gang van zaken.

als extra zekerheid eentje van ontslag.

Achterklap

„Het resultaat van een onderzoek zie ik met het volste vertrouwen tegemoet“, verklaarde Breitbarth: „Ik onderwerp mij graag aan een oordeel op grond van feiten en motieven, in plaats van aan een veroordeling op grond van roddel en achterklap“.

Breitbarth is „opgehangen“ aan uitspraken die hij in besloten commissievergaderingen gedaan zou hebben. Die zijn uitgelekt en in de pers verschenen. Zoals bekend is het niet de eerste keer dat hem loslippigheid verweten wordt. Vorige week barstte de bom toen de overige wethouders: Bruid, Eerhart en Verwoerd hun grieven tegen Breitbarth uitten in een schriftelijke verklaring.

Verbijstering

Breitbarth is verbijstend over deze

gang van zaken. Hij kan niet begrijpen dat er geen overleg met hem, als collega, is gevoerd. Feit is dat door deze verklaringen de vertrouwensbasis binnen het college is weggevaagd.

Breitbarth: „Mijn persoonlijk belang eist mijn aanblijven totdat mijn naam is gezuiverd. Daarmee is de gemeente echter niet gebaat. Voor Capelle is het van belang, dat bestuurders besturen en niet om der wille van persoonlijke- of partij-politieke overwegingen kibbelend over straat rollen....“

Ik wil mij blijven inzetten voor de belangen van Capelle. Gegeven de thans geschapen situatie meen ik dit, hoezeer mij dat ook spijt, het beste te kunnen doen door de gemeenteraad mijn ontslag als wethouder aan te bieden“.

Vervanger

Algemeen wordt verwacht dat VVD-partijgenoot Ijpema nu wethouder van financiën zal worden. Alhoewel hij zich zelf gisteren niet zo erg toetschietelijk toonde zal hem die mogelijkheid in overweging worden gegeven.

De werkelijke motieven achter oeze, toch onverwachte coupe zullen wel nooit uitlekken. Wel gingen er in de wandelgangen stemmen op over een wraakoefening op de stellingname van de wethouder tijdens de begrotingsdebatten, december vorig jaar. De bouw van een zwembad bij de Blinkert was toen een heet hangijzer. Het is mogelijk dat de wethouder nu alsnog in het diepe is gegooid.

GJUS KONINGS

Kritische P.v.d.A.-vleugel verwijt wethouders gebrek aan inzet

13 OKTOBER 1977

ving en dan nog reizen naar Amerika eisen. „Wij willen niet naar Amerika”, weerlegt een van de jonge mensen van Tolkin, „wij willen een rolletje drop!” Hiermee het hele probleem bondig samenvattend.

Woningbouw

Wat betreft de woningbouw acht de PvdA het noodzakelijk dat 40-60 pct. van de nieuw te bouwen woningen in de sociale woningbouwsector valt, dat wil zeggen: huren tussen de 300 en 500 gulden, koophuizen in de „beschutte sfeer”, woningen in coöperatief bezit. Verder pleit zij voor minder gelijkvormigheid, betere afwerking en plezieriger woonomgeving die mogelijk zou worden door kleinere eengezinswoningen te bouwen. Ook wil men dichtere bebouwing om daardoor de kosten te drukken.

Andries van Wijngaarden, ook een van de kritische mensen, vraagt zich af of de invloed van de bewoners bij het tot stand komen van hun woningen en hun omgeving wel voldoende is. Hij stelt Spijkenisse ten voorbeeld, dat een uitstekend geregelde (en gesubsidieerde) inspraakbegeleiding heeft.

CAPELLE AAN DEN IJSSEL— Ondanks veel goede theorieën (onder meer over de sociale woningbouw) en goede ideeën -bijvoorbeeld over de volksgezondheid - kwam de Partij van de Arbeid niet sterk tevoorschijn uit de openbare discussie-bijeenkomst die zij afgelopen zaterdag hield. Er tekenden zich twee stromingen af. De ene was tevreden met het tot nu toe gevoerde beleid, de andere had kritiek en wenste een nieuwe aanpak.

„Er is een soort vertrouwenscrisis, moeten we niet de hand in eigen boezem steken? Worden de wensen van de groeperingen die een dak boven hun hoofd vragen, die subsidie vragen om te kunnen functioneren wel voldoende en serieus genomen?”

Is er voldoende contact tussen partij en dergelijke groeperingen?“, deze vragen stelde Anne van Veenen, een van de initiatiefnemers tot deze discussiebijeenkomst en de duidelijkste vertegenwoordiger van de kritische vleugel.

Het ging hier onder meer over het JAC, dat dreigt niet meer te kunne functioneren uit geldgebrek, om het jongeren centrum Tolkin, dat een eigen dak boven het hoofd vraagt.

Anne van Veenen stelde het keihard: „De Partij van de Arbeid is er niet in geslaagd een ommekeer tot stand te brengen. Volgens mijn idee is ook in de PvdA de welzijnsvoorziening een sluitpost geweest, in de begroting en in het programma van de partij. Het gaat er nu om waar de partij zich voor inzet. Je kunt je niet permitteren een mooi programma voor de komende jaren te presenteren als je niet lidich bent over wat er in de afgelopen jaren gebeurd is”.

Wethouder Boudewijn Bruij staat in ieder kamp met één voet. Hij wist op sport, onderwijs en bezuilenwerk dat toch tevreden is. Maar ook hij vindt dat meer mensen de mogelijkheid moeten hebben ergens mee bezig te zijn, zodat ze in een kolonistendorp als dit geen verlaten een-

nen voelen, ergens bij horen”. Bruij noemt het inderdaad erg moeilijk om zonder subsidie een initiatief door te zetten”. We moeten dan gaan denken: kan er niet een stuk straat minder bestraat worden, dat is ook een stuk herverdeling van het beschikbare geld..... daar moet ik eens met Hen (Verwoerd) over praten”. Maar de wethouder van Openbare Werken schudt onverzwaard het hoofd. Een vreemde uitschieter maakt een van de verdedigers van het gevoerde beleid door te zeggen dat de mensen tenslotte niet plezierig kunnen wonen in een mooie omge-

Herbezinning achterban PvdA

27 OKTOBER 1977

CAPELLE AAN DEN IJSSEL— Wie neemt de plaats in van de afgetreden wethouder Ibelings? Op deze vraag zal een antwoord mogelijk worden als de afdeling Capelle van de Partij van de Arbeid de 31ste van deze maand vergaderd heeft.

De afdeling moet beslissen of samenwerking met de VVD mogelijk wordt geacht.

Bij de vorige gemeenteraadsverkiezingen is besloten onder geen voorwaarde met de VVD samen in een college te gaan zitten.

Fractievoorzitter Koppenhagen van de P.v.d.A. is van mening dat men er met z'n allen binnen de partij grondig over na moet denken. Het gaat nu minder om landelijke principe's als wel om de vraag: Wat is wijs in Capelle, waar dienen we de burgers mee?

Voor de Capelleleden van de P.v.d.A. zal het een zwaarwegende beslissing worden: houdt men star voet bij stuk, of komt er een opening in de richting van de VVD? Een belangrijke toezegging heeft Thomas Breitbarth laatst reeds gedaan: de sociale woningbouw ligt hem na aan het hart. Als er zekerheid is dat hij deze uitspraak waar maakt is het grootste bezwaar dat de P.v.d.A. mensen tegen de VVD hebben opgeheven. Werd er niet laatst kernachtig op een discussie-bijeenkomst gezegd: wij moeten voorkomen dat de P.v.d.A. huizen gaat voor de VVD?

Thomas Breitbarth van de VVD wil huizen bouwen voor de P.v.d.A. Wat kan men nog meer wensen?

Sinds 1978 worden zo'n 2200 woningen gebouwd, vooral in het uitbreidingsgebied Schollevaar. Dat is ongeveer de helft van de geplande 4000. Bouwterreinen blijven braak liggen omdat de exploitatie niet rond is en de beleggers het laten af weten.

Opgeleverde woningen blijven lang leeg staan.

De woningstichting Capelle maakt zich zorgen over de verhuurbaarheid van haar woningwetwoningen. Medio 1980 wordt gemeld dat 70% van de woningzoekenden een inkomen heeft beneden de f 2.500,- per maand; de woningstichting komt op een (laag geschat) bedrag van f 700,- per maand aan vaste lasten voor een nieuwe woningwetwoning (huur f 475,- gemiddeld, plus water en gas). Veel gegadigden haken na dit rekensommetje af.

Tot overmaat van ramp blijken de tarieven voor de stadsverwarming in de nieuwe wijk stukken hoger te liggen dan bij individuele verwarming. Wat leidt tot het ontstaan van een bloeiende 'Belangen Vereniging Schollevaar' die zich in korte tijd ontwikkelt tot landelijk vermaarde braintrust op dit terrein.

Eind 1981 weet de gemeente het Algemeen Burgerlijk Pensioen Fonds te interesseren voor de bouw van een woon/winkel projekt in Schollevaar, uit te voeren door projektontwikkelaar Wilma. Met het projekt is zo'n 250 miljoen gemoeid. Voorwaarde van het A.B.P. is dat zij bij de verhuur de handen vrij krijgt en de gemeentelijke toewijzingsregels voor het A.B.P. niet van toepassing zijn. Aangenomen kan worden dat b.v. buitenlandse arbeiders en hun gezinnen uit oude Rotterdamse wijken (weer) niet in de prijzen zullen vallen.

Philips Pensioen-fonds woningen

Groeikernenbeleid een succes

18 NOVEMBER 1981

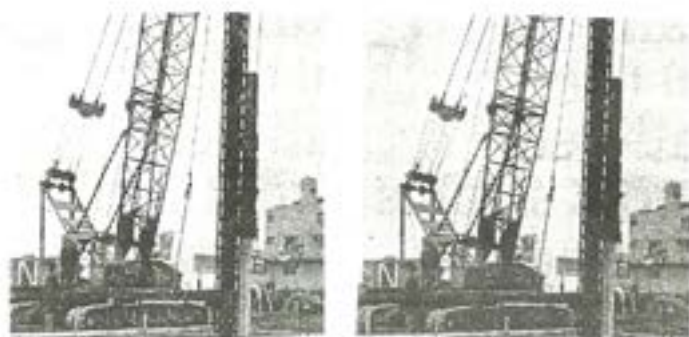
CAPELLE AAN DEN IJSSEL - In een benedenruimte van het mooie Parkflat in Scholleveaar had de Capelse bouwer Dirk van der Kooy afgelopen donderdag velen uitgenodigd om met hem het feit te vieren dat burgemeester Van Leeuwen de eerste paal voor 129 Philips Pensioenfondswoningen geslagen had. Het was de eerste keer dat Philips belegt in de Capelse woningbouw, een feit waar de heer van der Kooy terecht trots op is.

In een korte toespraak vroeg van der Kooy zich af of het geen oplossing van de problemen in de woningbouw zou zijn als ook de AOW-pensioengelden in woningen geïnvesteerd zouden worden, op dezelfde wijze als het Philips pensioengeld dat doet: „Wij hebben geen vlaggeschip meer van de Holland-Amerika Lijn, maar wij hebben nog wel Philips, met wereldwijd meer dan 450.000 werknemers. Van de 11.000 woningen waar Philips pensioengeld in heeft geïnvesteerd, mogen wij er nu 129 bouwen. Het is maar een beetje, maar je moet in verhouding blijven.”

Groeikern

Burgemeester van Leeuwen wees er in zijn speech onder meer op dat het groeikernbeleid een succes is gebleken. Naar zijn mening is Capelle er in geslaagd om in Scholleveaar met ijver, energie en creativiteit een ideaal woongebied te scheppen.

Vanaf 1978 werden er al een 2150 woningen gebouwd, en hetzelfde aantal is thans in aanbouw. Trots is de burgemeester er op dat in 1981 67 procent van het aantal gevraagde beschikkingen verleend zal worden. In Zuid-Holland is het gemiddelde percentage 50 procent, Capelle komt dus goed uit de bus. Tenslotte overhandigde de heer Van Leeuwen aan Dirk van der Kooy en aan directeur van der Born van het Philips Pensioen-fonds een gemeentelijke stropdas.

Scheidsrechter van Leeuwen deelt gele kaarten uit

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - Voor een gezelschap van 150 door sannenmer van der Kooy genodigde deelde burgemeester Van Leeuwen verleden week in het Parkflat twee gele kaarten uit aan de medewerkers van de Havenloods.

Zij hadden niet mogen overleggen over een te maken foto terwijl de burgemeester aan het woord was. De wijze waarop de burgervader grappig was ten koste van anderen, die niets anders dan hun werk deden, lokte uitroepen als „onbeschoft” en „schandelijk” uit. Sinds hij scheidsrechter was bij een politieke voetbalwedstrijd heeft de heer Van Leeuwen kennelijk de smaak er van te pakken anderen zijn regels op te leggen. Onlangs nog werd het raadslid Ad van der Kreeke in het openbaar voor „spion” uitgemaakt.

Architect Karel van Waalwijk werd, na eerdere lofuitingen aan zijn adres, gekapitteld over zijn medewerking aan het zwembadplan Lubbers. Hij kreeg slechts een „waarschuwing”, nog geen gele kaart gelukkig.

Tegelijkertijd vroeg de burgemeester de pers dringend om meer aandacht te geven aan alle goede en mooie dingen die al in Capelle bereikt zijn. De gemeente spaart kosten noch moeite om het beeld van Capelle op te krikken. Wat zou eenvoudiger zijn dan dat een burgemeester, die tijdens een openbaar optreden immers het beeld van zijn gemeente symboliseert, dan ook het beeld toont van een open en vrije gemeente, zonder rancunes en machtsstrijd, zonder bekrompenheid en hatelijkenheden, zonder wantrouwen? Want zo zou een ieder de plaats waar hij leeft en werkt toch graag willen zien.

7 MEI 1981

Bouw overtreft toeloop

Huizen genoeg in Capelle

CAPELLE – Burgemeester Van Leeuwen heeft er onlangs in het College op aan gedrongen dat er door middel van een doeltreffend beleid naar gestreefd wordt de 50.000 inwoners per 1 januari 1983 te halen. Het halen van dat getal levert de gemeente 4 tot 4,5 miljoen meer op aan uitkering uit het gemeentefonds.

Aanvankelijk hoopt Capelle reeds in 1981 de zeer gewenste 50.000 te halen. Maar vertragingen in de woningbouw hielden dat tegen.

Nu zijn er echter versnellingen in de bouw aangebracht, reeds vorig jaar werden er 1072 woningen opgeleverd, dit jaar worden het er 1600.

Maar de nieuwe bewoners zijn in de meeste gevallen verhuizende Capellenaars, de leeggekomen woningen moeten dan weer door anderen ingevuld worden. Van welingelichte zijde vernamen we dat het bestand van woningzoekenden die in Capelle staan ingeschreven steeds minder wordt.

Onze zegsman vreesde zelfs dat Capelle zo langzamerhand meer woningen te bieden heeft dan dat er vraag is.

Het doeltreffende beleid waar de burgemeester om gevraagd heeft bestaat in grote lijnen uit de volgende maatregelen: Capelle wil inwoners van andere gemeenten motiveren om hier te komen wonen. Daarnaast is de gemeente bezig met een studie ten bate

van een volkshuisvestingsplan om duidelijk te krijgen wat nu de werkelijke vraag en nood naar woningen is. Ook gaat Capelle praten met andere gemeenten om te proberen vandaar mensen over onze grenzen te halen.

Tenslotte zal getracht worden om via de media aan het bestaan van Capelle aan den IJssel meer aandacht te geven.

College staat met rug tegen de muur

Grote belegger krijgt voorkeursbehandeling

4 NOVEMBER 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – Het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds mag bij het verhuren van de 1000 woningen die zij in Schollewaard laat bouwen afwijken van de regels die in Capelle gelden voor de woningtoewijzing. Dit blijkt uit een overeenkomst tussen gemeente en Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds (A.B.P.).

Het komt er op neer dat het A.B.P. zelf haar keuze mag maken uit de lijst van gegadigden die bij het Bureau Woonruimte zaken staan ingeschreven. In eerste instantie wel volgens de geldende regels omtrent gezinsgrootte en verhouding inkomenshuur. Indien het A.B.P. echter niet tijdig aan kandidaathuurders komt,

niogen deze regels sterk afgezwakt worden. Wij spraken hierover met de heer Rijklaart van Capelle van de Dienst Openbare Werken. Volgens zijn zeggen wordt er niets gewijzigd ten aanzien van de Woonruimteverordening, de gemeente blijft de centrale toewijzing behouden. Het gaat in het algemeen om duurdere woningen, waarvoor toch al een natuurlijke selectie plaats vindt. Onze zegsman weet er op dat deze overeenkomst, convenant genoemd, een voorwaard is van het A.B.P. was om in Capelle te beleggen. Naar zijn mening was het convenant, dat door hemzelf is opgesteld, overbodig. De hele Capelse Huisvestingscommissie was en bloc tegen dit convenant. Men wilde zelfs aftreden omdat men het niet kon accepteren dat buiten de Huisvestings-

commissie om er getornd wordt aan de geldende regels voor woningtoewijzing. De Capelse Woningbouwcorporaties moeten zich strikt aan de regels houden en verhuren aan degenen die zij door bureau Woonruimte zaken aangewezen krijgen. Een grote belegger krijgt nu eigen vrijheden. Het College moest blijkbaar toegeven aan de eisen van het A.B.P. Het stond met de rug tegen de muur. Het A.B.P. heeft, als een van de weinige grote beleggers in de woningbouw blijkbaar een enorme machtspositie. Het was niet mogelijk van de zijde van het A.B.P. commentaar te krijgen op de overeenkomst. De heren Fenis en Masson, waarvan wij wilden horen waarom het A.B.P. dit convenant eiste, waren gedurende vier dagen niet te spreken te krijgen.

Woningstichting bezorgd over verhuurbaarheid Schollevaarwoningen

19 JUNI 1980

CAPELLE AAN DEN IJSSEL. De Woningstichting Capelle maakt zich bezorgd over de verhuurbaarheid van woningwoningen in Schollevaar. Die bezorgdheid komt voort uit de ervaringen opgedaan met de verhuur van de eerste twee complexen woningen in Schollevaar. Om 81 woningen te verhuren moesten 180 kandidaten benaderd worden. Deze gegevens zijn te vinden in de begroting 1980 van de Woningstichting.

Hoe komt het dat het animo om te huren verminderd schijnt te zijn? Nog niet lang geleden was de vraag naar het huren van een eenzinswoning aanmerkelijk groter dan het aanbod. Wat heeft die verandering te weeg gebracht?

De Woningstichting is van mening dat 3 factoren, in samenhang met elkaar, een rol spelen.

Daar zijn de nieuwe Rijnmond-richtlijnen voor de woningtoewijzing die in de zomer van vorig jaar ingepen. Toen mocht men niet meer dan f. 1250,- per maand verdienen om in aanmerking te komen voor zo'n woningtoewijzing. Als men dat bedenkt dat de woningen gemiddeld f. 475,- per maand huur doen, dat daar naast het waterriet dan nog eens f. 180,- tot f. 180,- aan onontkoombare stadsverwarmingkosten bij komt, ziet men dat de huurder zo'n f. 700,- per maand vaste lasten aan zijn huis heeft. Voor veel gezinleden was dat ongeveer een kwart van hun inkomen, dat vonden ze te duur.

Stadsverwarming

Anderen die wel in huur gemeenteseer waten, verdienen te veel om volgens de Rijnmondrichtlijnen in aanmerking te komen voor zo'n huis. Door wat soepelheid te betrachten en een deel van de stadsverwarmingkosten bij de huurbaat te trekken, kon men een deel van deze mensen toch aan een huis helpen. De gemeentelijke

teruggang in ons land speelt bij dit alles natuurlijk een grote rol.

De mensen met een stukje boven-modaal durven zich niet meer de lasten van kopen op de hals te halen en woningwoningen huren, mogen zij niet onder de f. 3500,-. Zij die wel mogen huren zijn dikwijls bang voor de hoge vaste lasten die zij aangaan. De Woningstichting is van mening dat de hoge stadsverwarmingkosten daarbij het breekpunt vormen. Het vastrecht ligt zo hoog dat zuinig verwarmen geen zoden aan de dijk zet.

De afdeling woonruimte zaken die sinds kort voor heel Capelle de woningtoewijzing regelt, heeft een iets andere kijk op deze zaken. Men heeft daar de indruk dat de Woningstichting niet altijd de geschikte gegadigden benadende, dan is het logisch dat er veel mensen afvallen. Nu alle woningzoekenden in Capelle netjes op een centraal punt geregistreerd worden, blijkt dat er een enorme doorschuiving plaats vindt. Enkele keren per jaar wordt bij iedere ingeschrevene nagegaan of hij nog zoekende is. Dan blijkt ongeveer een kwart afgevallen te zijn. Nu zijn er ongeveer 5000 ingeschrevenen. Men verwacht dat na de komende controle (schooning) er een 4000 overblijven.

Huurbelasting

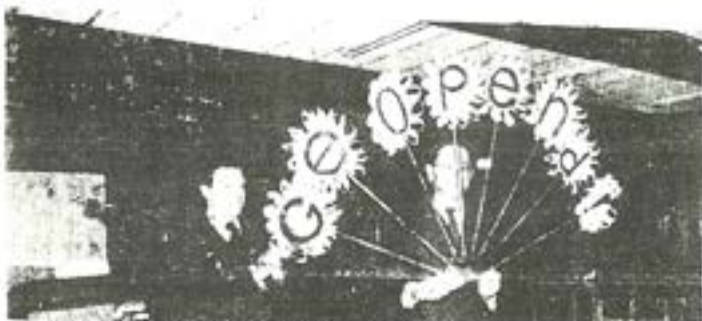
Onze woordvoerder van de afdeling Woonruimte zaken noemt het wel schrijnend om te constateren dat 70 procent van de woningzoekenden een

inkomen heeft van minder dan f. 2500,- per maand. Capelle telt nog heel wat oudere woningwoningen waarvan de huurders best meer huur zouden kunnen betalen. Deze zouden vrij moeten komen voor de minder-verdienenden. Harde maatregelen zijn daartoe echter niet te nemen. Slechts invoering van een huurbelasting zou een oplossing zijn om goedkope huurhuizen vrij te krijgen voor die mensen waar ze feitelijk, met geweld veel subsidie, voor gebouwd zijn.

Eerlijk

Huurbelastingen deelt met de Woningstichting niet de vrees dat het nieuwe puntenstelsel de sociale zijde van het huurbelastingbeleid in gevaar brengt. Het is een eerlijk en objectief systeem dat door de burger goed te volgen en te controleren is. In probleemgevallen is daar altijd nog de inbreng van de Huurbelasting Commissie.

Een groot voordeel van de nieuwe richtlijnen is dat de leegstand van vroegere huur-flats die nu te koop staan teruggegaan kan worden. De eigenaars kunnen gedwongen worden toch verder te verhuren. De richtlijnen kunnen het „uitponden“ (het verkopen van goedkope huurflats) echter niet geheel tegenhouden. In Gouda heeft men er een oplossing voor gevonden: er wordt eenvoudig geen woonvergunning verleend aan kopers van flats die laatstelijk verhuurd werden.

• In Schollevaar speelt menier dat de achterkant het eerste huurbestemmen

Crisis aan Slotlaan Ibelings stapt op

5-10-1977

CAPELLE A/D IJSSEL - Aangezien wethouder Ibelings geen vertrouwen meer heeft in het Capels College van Burgemeester en Wethouders, heeft hij zijn ontslag ingediend. In een strak en sober relaas in de raadsvergadering van afgelopen maandag maakte hij het „waarom“ duidelijk.

Inderdaad was wethouder Ibelings voor de spanningsvolle raadsvergadering van 26 september met zijn fractie overeengekomen om tegen de exploitatie opzet van Schollevaar te stemmen en daarna zijn ontslag als wethouder aan te bieden.

Reden daartoe was, aldus de heer Ibelings dat hij moest constateren dat de woningbouwplannen voor Deelplan I niet haalbaar zijn.

Er is een tekort van 10 miljoen dat weg te werken zou zijn door de grondprijs voor premie en vrije sectorbouw met enige duizenden gulden per kavel te verhogen.

Dat zou een kunstgreep zijn die in strijd is met de oorspronkelijke uitgangspunten. Een andere mogelijkheid, het Rijk te vragen die 10 miljoen bij de passen leek de wethouder nauwelijks haalbaar.

Lijnrecht

Wat de plannen voor Schollevaar betreft staan de ideeën van Ibelings tegenover de rest van het College - met name die van wethouder Benard SGP/GPV.

Ibelings is van mening dat men aan de hand van het program van eisen de kosten had moeten berekenen.

Als die te hoog waren had men de eisen terug kunnen schroeven om daarna pas met het stedebouwkundig plan te beginnen.

Benard vindt het 't belangrijkste dat er eerst een hoogwaardig plan met veel kwaliteiten komt en dat pas daarna gekeken wordt wat het kost: „Als we er in de eerste plaats op letten of iets wel betaalbaar is, krijgen we alleen maar meer van die onplezierige woonblokken waarvan we er al genoeg hebben”.

Waarom heeft de heer Ibelings - als hij 't dan zo oneens was met de gang van zaken over de exploitatie opzet - er toch voor gestemd? Tijdens de behandeling van het bestemmingsplan voor Schollevaar en de kosten daarvan kreeg hij de indruk dat de raad toch wel naar hem luisterde, dat men in ieder geval voor de volgende deel-

plannen eerder op de kosten zou letten.

Hij was er van overtuigd dat zijn kritische opmerkingen over het te voeren beleid ter harte werden genomen.

Vergist

De volgende ochtend bleek dat hij zich vergist had. De PvdA-fractie zei dat zij niet voor joker wenste te staan en de gehele SGP/GPV fractie bleek het vertrouwen in wethouder Ibelings te hebben opgezegd. Hiermee was voor hem de grens bereikt. Te meer omdat hij reeds in januari had gezegd te willen aftreden wegens gebrek aan vertrouwen tussen de wethouders onderling, maar zijn collega's hem toen daarvan afgehouden hebben.

Capelse keuze in percentages

	K'72	R'74	K'77	R'78	K'81	Zetels
Opkomst	83,0	86,6	87,0	67,6	85,2	25 tot.
PvdA	31,8	29,3	39,0	32,7	32,9	9 (9)
VVD	17,3	18,7	22,1	19,6	22,2	6 (5)
D'66	8,1	11,8	8,5	14,1	14,9	4 (4)
CDA	15,7	14,4	15,7	17,4	14,4	4 (4)
SGP/GPV	11,9	14,9	9,7	12,9	8,3	2 (3)
Overigen	15,2	10,9	5,0	3,8	7,3	- (-)

K = verkiezingen Tweede Kamer.

R = gemeenteraadverkiezingen.

De zetelverdeling is berekend op basis van het in 1981 voor de Tweede Kamer uitgebrachte aantal stemmen. Tussen haakjes de bestaande zetelverdeling.

Fel verzet tarieven stadsverwarming Schollevaar

25 MEI 1979

Bewoners nemen het niet

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - De eerste bespreking van de stadsverwarming problematiek in Schollevaar leverde tijdens de commissievergadering van 17 mei een overvolle publieke tribune op. Een groot deel van de eerste bewoners van Schollevaar was gekomen om blijk te geven van hun onvrede over de regelingen van het G.E.B. in zake de stadsverwarming.

Hoewel de stadsverwarming in de eerste blokken van Schollevaar al draait en er tal van huizen in de grond liggen, hebben Rotterdam en Capelle er nog steeds geen definitieve concessie-overeenkomst over gesloten. Een van de oorzaken daarvan is dat Capelle er niet van is overtuigd dat Rotterdam voldoet aan één heel belangrijke voorwaarde die afgesproken is bij de principe-overeenkomst van 6 juni 1977. Die voorwaarde luidt: De verbruikers zullen blijvend geen hogere kosten in rekening worden gebracht dan die, welke zij verschuldigd zouden zijn als zij een eigen verwarmingsinstallatie individueel met gas zouden stoken. Capelle vindt ook dat, zouda dat mogelijk is, het warmtegebruik individueel gemeten moet worden en dat de mensen ieder een eigen rekening krijgen gepresenteerd.

De bewonersgroep Schollevaar had haar standpunt duidelijke getoond. De stookkosten in Schollevaar dreigen f. 700,- tot f. 900,- per jaar meer te bedragen dan individueel

stoken op gas zou kosten. Dat is voor hen niet acceptabel. Zij wensen individueel meters en afrekening. Individuele verschillen in energiegebruik zijn groot genoeg om deze

wens te rechtvaardigen. Ook is er dan reden om zuiniger te stoken en energie te besparen. Zij willen pas voor verwarming betalen vanaf de dag dat zij de sleutel krijgen.

De nieuwe centrale op 3 Spoorwilde in aanbouw

Deskundigen van de commissie stadsverwarming in Scholleveaar houden vast aan NEOM voorwaarden

stadsverwarming

Eerste winstpunt

11 OKTOBER 1979

CAPELLE AAN DEN IJSSEL — De kosten die de bewoners van Scholleveaar hebben voor de levering van warm water zullen niet meer collectief worden afgerekend. Iedere verbruiker krijgt vanaf 1 oktober zijn eigen rekening en betaalt die gewoon zelf. Dit is het eerste winstpunt dat Capelle geboekt heeft in zijn meningsverschil met Rotterdam over de tarieven van de stadsverwarming. Aan het individueel afrekenen zullen dan geen extra kosten meer verbonden

zijn. Op die manier is voor de bewoners van Scholleveaar f 155,- per jaar gewonnen.

Deze plezierige tijding maakte wethouder Breitbarth bekend op de informatie-avond stadsverwarming die 4 oktober ten behoeve van bouwers en bewoners in de raadsaal werd gehouden. Bina 100 belangstellenden bezochten de bijeenkomst. De wethouder opende de avond met een uit-

enzetting van de stand van zaken.

Capelle is blij met het principe van de stadsverwarming, maar niet met de uitwerking. Het College van B en W heeft zich unaniem geschaard achter de „Notitie-stadsverwarming”. In dit stuk staan de Capelse voorwaarden om met het GEB-Rotterdam te komen tot een definitieve concessie-overeenkomst. De belangrijkste punten daarin zijn de eis tot individuele afrekening en individuele bemeting.

stadsverwarming

MOET GOEDKOPER

20 MEI 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Volgende maand moet de Rotterdamse gemeenteraad voor de tweede keer een oordeel geven over de tarieven van de stadsverwarming. Haar eerste besluit hierover nam de gemeenteraad op 1 december 1978. Dit leidde tot voor velen onaanvaardbaar hoge kosten voor stadsverwarming. Ondertussen is het GEB met nieuwe tariefvoorstellen gekomen. De Vereniging Belangengemeenschap Capelle-Schoellevaar (V.B.C.S.) heeft ook met deze nieuwe voorstellen geen vrede. Stadsverwarminggebruikers betalen volgens haar nog steeds aanmerkelijk meer dan zij met een individuele verwarmingsinstallatie kwijt zouden zijn.

De V.B.C.S. berekent dat de gemiddelde verbruiker met stadsverwarming nog steeds f.180,- per jaar duurder uit is dan iemand met een eigen verwarmingsketel. Bovendien wordt dit verschil groter voor mensen in kleine woningen en voor hen die zuinig stoken.

In de brief vragen het bestuur en de commissie stadsverwarming van de Vereniging „Belangengemeenschap

Capelle-Schoellevaar" zich het volgende af:

- a. Waarom wordt het NEOM-rapport in zijn essentie volledig ter zijde gelegd, terwijl wethouder H. van der Pols heeft toegezegd, dat de uitkomsten daarvan gehonoreerd zullen worden? (Raadsvergadering 13 december 1979). Slechts de individuele bemetering en de compensatie voor het duurdere elektrische koken zijn overgenomen. Wel besef men gelukkig dat in verband met alle onzekerheden bij de berekening daarvan een stadsverwarmingstarief wervend (dat wil zeggen enkele procenten „goedkoper") moet zijn.
- b. Waarom heeft men nog nimmer gereageerd op ons onderzoek waarin wij het RoCa-tarief destijds vergeleken met de tarieven elders in het land, zoals deze door de stadsverwarmingsbedrijven aan ons ter beschikking werden gesteld.

Uit dat onderzoek is gebleken, dat de gemiddelde verbruiker in het RoCa-gebied toentertijd f.550,- tot f.800,- duurder uit was.

- c. In hoeverre zullen de bewoners, waarvan er velen al ruim twee jaar te veel betalen, schadeloos gesteld worden? Hierbij mag ook niet uit het oog verloren worden, dat de mogelijkheid voor een kosteloze individuele bemetering niet aanwezig was.
- d. Waarom weigeren de stadsverwarmingsbedrijven elders in het land momenteel hun tarieven en de basis van deze tarieven openbaar te maken?

Tenslotte wijze de briefschrijvers er op dat een reeks van uiterst deskundige rapporten de onderbouwing van de nieuwe GEB-tarieven weclegt. Ook wil men zich niet laten afschepen met een restitutie van slechts 10 procent van het in de afgelopen jaren teveel betaalde.

Nomadenfeest

in het zand van Schollevaar

12 JULI 1979

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - Als je in een school in Schollevaar zit en zoekt naar een onderwerp om een project van te maken, wat moet je dan kiezen? Zo verging het twee onderwijzers en een groepje ouders onlangs. Ze zaten voor het raam, keken naar buiten over de eindeloze zandvlakten rond het schoolgebouw en er kwam maar geen goed idee. Toen zagen ze opeens het droge zand, woest-

tijn, nomaden..... het idee was geboren. Een week lang zou de hele school, ook de kleuters, zich verdiepen in het leven van de nomaden en wel zo natuurgetrouw mogelijk. Want dat kon in Schollevaar.

Het is opmerkelijk hoe juist de minder prettige zaken waar de bewoners van Schollevaar mee te maken hebben hen inspireren tot veel positieve

activiteiten. Zo maakten ouders, kinderen en leerkrachten het soms toch wel hinderlijke zand tot het middelpunt van een zeer geslaagde feestweek. Zo hebben bijvoorbeeld de problemen rond de stadsverwarming geleid tot het vormen van hechte bewonersgroeperingen die zich niet alleen op heel doelmatige wijze sterk maken tegen het G.E.B. maar daarnaast toch ook veel gezellige uren met elkaar doorbrengen.

Tweede start startsein voor aanleg Schollebos

5 OKTOBER 1978

CAPELLE AAN DEN IJSEL - Staatssecretaris Wallis de Vries van CRM heeft afgelopen dinsdag de aanleg van het Stadsdeelpark, in de volksmond bekender als het Schollebos, officieel van start gebracht. Het gebied van het Schollebos ligt tussen de Abram van Rijckevorselweg en de nieuwe wijk Schellovaar. Het deel waar veel sport beoefend kan worden komt straks te liggen aan de westzijde van de Capelseweg, ten noorden van de wijk Schenkel. Het gehele Schollebos heeft een oppervlakte van 125 ha, de grootte kan men zich beter voor stellen door te denken aan een stuk park dat 500 meter breed is en 2,5 kilometer lang. De aanlegkosten gaan ruim 20 miljoen bedragen, het meeste daarvan wordt door het rijk betaald.

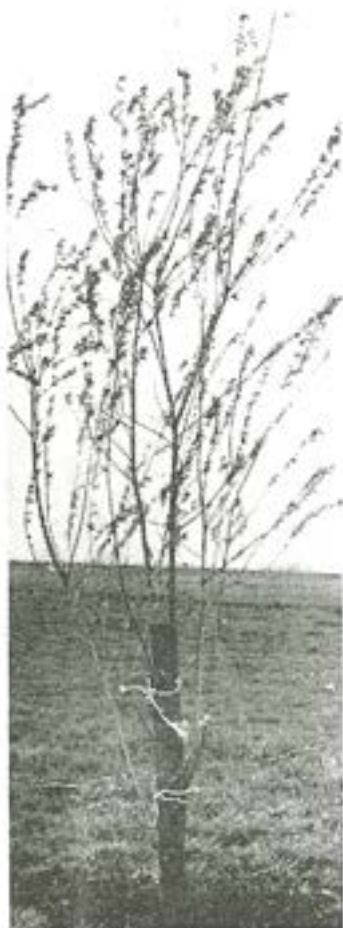
Tweede start

Opmerkelijk is dat het startsein van de staatssecretaris op 3 oktober feitelijk de tweede start van het Schollebos is. Want reeds op 8 april 1972 werd de eerste boom voor het Schollebos geplant. Toen weliswaar niet door een staatssecretaris, maar door Aktie-groep Woonomgeving. Deze aktie-groep, waarvan de huidige wethouder Henk Verwoerd deel

uitmaakte, verzette zich destijds hevig tegen het volbouwen van Capelle met enorme flatgebouwen. Met name wilde men Oostgaarde behoeden voor nog meer „Chinese muren“. En men wilde meer groen. Vandaar de vroegtijdige start van het „Schollebos“. In 1972 kwam er al een kentering in het denken over hoogbouw. De dñw die de Aktiegroep in de goede richting gaf mag men echter niet onderschatten.

* Staatssecretaris Wallis de Vries.

* De eerste boom.

De Consumentenbond komt in 1980 in een onderzoek naar de kwaliteit van de nieuwbouwwijken tot de konklusie dat de woningen in veel gevallen gebreken vertonen, dat de afwerking matig tot slecht is, dat de woonlasten hoog zijn. Capelle kreeg een nul op het punt van voorlichting aan nieuwkomers.

De bewoners van de 600 woningen in de Hoven zijn al tien jaar op de hoogte van de gebreken van dit Dura-Coignet kompleks. Schimmel op de muren is het tastbare bewijs. Na tien jaar lang door de woningstichting Capelle en de gemeente van het kastje naar de muur gestuurd te zijn is uiteindelijk de verhuurder gedwongen tot renovatie. Evenals bij de 1400 Era-flats de Hoeken heeft de ondeugdelijke kwaliteit geleid tot hoge stookkosten en energieverlies. In het geval van de Era-flats berekend op f 40,- per maand. De verhuurder kan een rekening van enkele miljoenen verwachten.

Breitbarth (V.V.D.) vindt dat de huurdersvereniging alleen maar knokt voor zijn eigen belang, en Hardeból, voorzitter van de woningstichting acht de huurders van de Hoven a-sociale typen. Inmiddels boeken ook de huurders van de Diepen resultaat. Projektontwikkelaar Wilma wordt via de rechter gedwongen te veel in rekening gebracht parkeergeld terug te betalen.

600 Capelse huurders naar rechter

Brieven en rapporten, maar schimmel blijft

11 MEI 1978

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - De bewoners van de Dura-Coignet-woningen aan de „Hoven“ zijn het getheoretiseer over de schimmel in hun huis meer dan beu. Al jaren wordt er gepraat, worden er onderzoeken gedaan, worden er brieven geschreven... maar de schimmel blijft. Wethouder Verwoerd is van mening dat men de zaak pas regereus aan kan pakken als de oorzaak van de schimmelvorming bekend is. De bewoners zouden al gelukkig zijn als de symptomen, de zwarte schimmels in hun woningen, verdwijnen. Over het werkelijk opheffen van de oorzaken hebben zij niet veel illusies meer. Zij hebben sterk het gevoel dat het aan de bouwwijze van de geprefabriceerde woningen ligt.

De bewoners verweten de politieke partijen in Capelle zich niet voldoende in te zetten in de strijd tegen de schimmel. Eind 1976 hoorde de PvdA-fractie van de problemen en namte zij de kwestie aan. Sindsdien informeerde raadlid Bouke vijfmaal in de raadscommissie naar de stand van zaken. Er kwamen onderzoeken en rapporten, maar voor de bewoners veranderde er niets.

W van Capelle stelt de regionaal inspecteur van de volksgezondheid dat er in de woningen van een „bedenklijke situatie“ moet worden gesproken die het woongenot in hoge mate aantast. De inspecteur stelt dat B en W de bevoegdheid, en de plicht, hebben om de eigenaar van deze woningen aan te schrijven om voorzieningen tegen de schimmel-overlast te treffen. Weliswaar stelt de inspecteur ook dat men zich daarbij moet richten op het wegnemen van de oorzaken en niet op het bestrijden van de gevolgen.

De wethouder vindt dat er nauwelijks een beweegreden is om tot „aansluiting“ (het laatste redmiddel) over te gaan, want de verhuurder is niet onwillig gebleken. De huurdersvereniging „De Hoven“ is echter niet best te spreken over de goede wil van de zide van de verhuurder Wostica. In 1975 werden er proeven genomen met schimmelwerende verf, kennelijk zonder goed resultaat. Eind '76 verscheen het eerste rapport van Bouw- en Woningtoezicht dat sprak over vocht- en koudebruggen in de peylconstructies, over verkeerde constructie van dakuitlaten en ventilatiekanalen. Maar de schimmel bleef

houder Benard gebracht, men kreeg er geen dualitieke reactie op. Daarop is de Woningstichting verzocht een rapport te doen opstellen door een onafhankelijk bureau. De heer Meynders, voorzitter van de Huurdersvereniging „De Hoven“ zegt dat het antwoord van de technisch directeur van Wostica was dat dit te duur zou zijn. Wel schakelde de Wostica de Isolatie-dienst Nederland in.

Meynders: „Het onderzoek nam twee uur in beslag, het werd in vier woningen gedaan. De ventilatie bleek niet goed te zijn, die behoefde verandering. De bewoners werden als hoofdschuldigen aangewezen. De heer Hamelink van de isolatie-dienst ging zo ver om te zeggen dat de mensen de huizen sociaal bewoonden, want zij stopten de blazende (in plaats van zuigende), ventilatiekanalen dicht“. Daarop zijn de bewoners naar de Secretaris-generaal van Volkshuisvesting getogen. Deze raade hen aan de gemeente te vragen om artikel 25 van de woningwet te gebruiken, met andere woorden om Wostica „aan te schijven“.

Eisenpakket

Op 10 april overhandigden de huurders aan Wostica een pakket van eisen bestaande uit vijf harde punten die inhouden dat Wostica de schimmeloverlast onverwijd dient op te heffen en dat zij alles in het werk moet stellen om de bewoners te vrijwaren van schade, overlast en onkosten. De jaarlijkse huurverhoging wensen de bewoners vanaf 1 april 1976 stopgezet te zien. De gestelde termijn is verstreken, Wostica reageerde niet. De Huurdersvereniging heeft nu besloten tot gerechtelijke actie. De PvdA stelt zich voor een goed deel achter de huurders-eisen, met name achter het stopzetten van de huurverhoging.

Wostica-voorzitter Hardehol

Zij schakelden uiteindelijk de Inspectie van Volksgezondheid in. In een lange brief aan het college van B en

In januari 1977 werden in de ruim 500 Dura-Coignet-woningen handrekeningen verzameld en bij wet-

Woningstichting beschuldigd van wanbeleid

Huurders "Schimmelhuizen" worden gek van processen

16 OKTOBER 1980

huurders zouden asociale types zijn

CAPELLE AAN DEN IJSEL - De bewoners van de "schimmelhuizen" in de Hovenbuurt worden gek gemaakt door het wanbegrip van de woningstichting Capelle. De huurdersvereniging heeft er lang aan gewerkt, maar nu lijkt de oplossing voor het schimmelprobleem in zicht. Dit kwam naar voren op de onlangs gehouden ledenvergadering.

Tijdens de bespreking van het jaarverslag bleek in welke mate de bewoners door de Woningstichting met dagvaardingen bestookt worden omdat zij, vanwege de schimmeloverlast, de jaarlijkse huurverhogingen niet accepteren.

Hoewel de Huuradviescommissie de bewoners in het gelijk stelt en de kantonrechter dat ook gedaan heeft, blijft de Woningstichting zich met alle middelen verzetten tegen een bevestiging van de huurprijs.

Uitspraken van de Huuradviescommissie legt de Woningstichting naast zich neer of zij gaat er tegen in beroep. Hoewel het College van B en W op 11 juni de Woningstichting dringend verzocht had om geen mechanische ventilatie in de flats aan te brengen werden werkzaamheden daaraan in september toch gestart.

DE WETHOUDER MOEST INGRIP-
PEN

Op 7 oktober werden weer een 20-tal bewoners door de Woningstichting gedaagd om voor de kantonrechter te verschijnen. De Huuradviescommissie

Voorzitter woningstichting Hardebol:

vindt huurverhogingen voor de woningen niet toegestaan, ook tegen dit advies ging de Woningstichting in beroep.

De Huurdersvereniging vindt dat er zo langzamerhand over wanbeleid van de Woningstichting gesproken kan worden. Het bestuur gaat zich er over beraden welke stappen te nemen zijn om van deze nare vertoning af te komen.

Opmerkelijk is in dit verband de wens van voorzitter van de Woningstichting Hardebol aan het adres van het bestuur van de Huurdersvereniging: "Tot ziens in vak S".

Daarmee wenste de heer Hardebol aan te duiden dat hij zijn gespreks-partners tot de meest asociale types telende

Voorzitter Kurvink vreest dat de Huurdersvereniging wordt uitgehold door deze tactiek van de Woning-

'Tot ziens in vak S'

stichting en de manier waarop zij de bewoners met processen bestookt. Het blijkt dat sommigen daar niet meer tegen kunnen. Zij geven het gevecht op en betalen maar de huurverhoging, terwijl zij weten dat zij feitelijk in hun recht staan met de weigering.

De Hoevn-wijk bestaat uit 608 geprefabriceerde Dura-Cognet woningen.

De Huurdersvereniging telt nu 210 leden. De huurverhoging per 1 juli 1980 werd door 121 bewoners geweigerd. Daaruit blijkt duidelijk dat het verzet tegen de Woningstichting groeit. Het bestuur van de Huurdersvereniging ziet als beste oplossing van het schimmelprobleem: een geheel nieuwe isolatielaag tegen vocht en koude aan de buitenzijde van de 608 woningen. De bewoners zien geen heil in mechanische ventilatie. Dat verhelpt de schimmel niet, veroorzaakt veel tocht en dwingt de huurders tot harder stoken met alle financiële gevolgen van dien.

Tal van instanties, ook het gemeentebestuur, staan in deze achter de bewoners.

Na de pauze werd er gesproken over alles wat er in De Hoven speelt. De bewoners worden dringend verzocht om zorgvuldiger met huisvuil om te gaan zodat de buist schoon gehouden wordt. Ook de vervuiling door borden kwam ter sprake. Men heeft begrip voor bezuinigingsmaatregelen van de gemeente maar eist toch wel dat de woonomgeving snel wordt opgehoofd en dat de groen-voorziening grondig vernieuwd wordt. Ook hoopt men wat speelstrating en speeltribunen van de gemeente te kunnen omspouteren. De vergadering besteedde aandacht aan de mogelijkheden om buitenlanders te helpen zich in De Hoven thuis te voelen. Het verkeer in en rond De Hoven gaat het bestuur ook onder de loep nemen.

Men zoekt naar wegen om het te hard rijden, het fout parkeren en andere ergernissen tegen te gaan. Er wordt gevraagd om medewerkers voor een buurtkrant. Het bestuur wil een commissie instellen die het op het snel en eerlijk verrekenen van de stookkosten.

Hoven-bewoners van regen in de drap

'Je tocht thuis de tent uit'

19 FEBRUARI 1981

CAPELLE - De Huurdersvereniging „De Hoven“ laat een deskundig onderzoek instellen naar de thermische waarde van de woningen en naar het functioneren van de centrale verwarmingsinstallatie. Het onderzoek wordt uitgevoerd door het ingenieursbureau Bouwhulp uit Eindhoven.

Daar maakte de voorzitter van de Huurdersvereniging, Corrie Kortooms afgelopen maandag bekend op een, ook door huurders druk-bezochte, persconferentie. Ook liet gemeentebestuur gaf blijk van zijn belangstelling voor de problemen van de bewoners van de Dura-Coignet-woningen in de Hoven. Wij zagen wethouder Verwoerd, en de raadsleden Bonte (PvdA), Zoon (D'66) Okker (VVD) er van Vliet (CDA).

Tevens werden er door de heer Eerhart van de Capelse Huurders Federatie ernstige klachten geuit over de door de Woning Stichting Capelle sinds kort gehanteerde 5 procent administratiekosten over bijkomende voorzieningen.

Een 4000 huurders moeten per jaar ruim f 480.000,- aan administratiekosten over de servicebedragen gaan betalen. Dat komt neer op f 120,- per jaar per woning. Daarnaast ontvangt de Woning Stichting Capelle reeds f 150,- per jaar aan administratiekosten over de huur. De huurders wensen in ieder geval een duidelijk inzicht in de werkelijk gemaakte kosten en zij wensen gelijke betaling voor gelijke handelingen.

Onvrede

Uit de reactie uit de zaak bleek onvrede over veel zaken in de Hoven. „Ik kan mijn flat niet meer warm krijgen sinds die mechanische ventilatie er is.

Sindsdien heb ik ook schimmel gekregen. De verf die er over gaat, helpt niet, die bubbelt na 2 weken weer weg.“ Velen klagen over tocht en koude veroorzaakt door de

Drukbezocht spreekuur in „De Fluiter“.

mechanische ventilatie en de roosters in alle deuren en over steenkoude vloeren. Sommigen kunnen de temperatuur niet hoger dan 18 graden krijgen. Er is één uitzondering: „Ik heb het lekker warm, geen ventilatie, en overal tochtstrippies. Ja, ik heb natuurlijk wel schimmel.“ Dat wekt uiteraard enige hilariteit.

Folders

De huurders van de Hoven worden de laatste weken bestocht met folders en brieven van zowel hun eigen vereniging als van de Wostica.

Daarin staan dikwijls tegenstelde za-

ken. Wie moeten ze nu geloven? Corrie Kortooms hierover: „Wij hopen dat alle mensen achter de Huurdersvereniging blijven staan, ondanks alle folders en briefjes. De Wostica moet begrijpen dat wij als Huurdersvereniging verplicht zijn er op te letten wat er gebeurt met ons, en uw, geld. Als wij constateren dat er zaken niet juist gaan, dan moeten wij dat aanpakken.

Als wij een fout begaan dat geven we dat toe. Maar er gebeuren echt dingen die niet door de beugel kunnen. Die moeten we oplossen, ten bate van de huurders.“ Corrie besluit met het parool: „Samen Sterk voor 't Huurderswerk.“

Oplossing schimmeloverlast in Hoven in zicht

Gemeente dwingt Woningstichting tot buiten-isolatie

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – In de gemeenteraad heerste maandagavond grote onenigheid over de brief die het College van Burgemeester en Wethouders op 29 mei aan het bestuur van de Woningstichting Capelle gestuurd heeft. In de brief wordt geconstateerd dat de Woningstichting gedurende zes jaar geen aanzet heeft gegeven tot een afdoende oplossing van het schimmelprobleem in de Dura-Coignetwoningen aan de Hoven. De brief sommeert de Woningstichting het aanbrengen van mechanische ventilatie op te schorten. Op korte termijn wenst het College voorstellen om tot buitenisolatie van de Hoven-flats te komen.

Op 27 mei, dus twee dagen voor de dagtekening van de College-brief, diende D'66-raadslid Zoun een verzoek in om in de raadsvergadering vragen te mogen stellen over de schimmel-affaire in de Hoven. Wethouder Verwoerd ontkent echter dat de harde brief aan de Woningstichting het gevolg was van dit verzoek. PvdA-raadslid Bonte is verheugd dat het College het probleem van schimmel in de Hoven, na zes jaar klachten nu eindelijk tot een oplossing brengt. De toestand rond de schimmelwoningen is op een slijtageslag gaan lijken en op een prestige-slag uitgelopen vindt Bonte. Hij achtte het onbestaanbaar en onacceptabel dat de gemeente en de huurders zich een behandeling zoals de Woningstichting die bedrijft moet laten aankunnen. De PvdA verwacht dat het schimmelprobleem nu eindelijk wordt opgelost zonder dat de huurders financieel gepakt worden. Men hoopt dat er een goed overleg tussen huurders en Woningstichting komt.

4 JUNI 1981

Raadslid Bonte vindt dat naar de huurders geluisterd moet worden

Kostbaar

De heer Timens (CDA) heeft nauwelijks kritiek op de handelwijze van de Woningstichting. Hij meent dat het goed is dat er mechanische ventilatie aangebracht wordt. Een isolatielaag aan de buitenkant van de huizen zou volgens hem technisch niet mogelijk zijn. Ook Breitbarth (VVD) toemt het beleid van de Woningstichting verstandig. Spreker is overtuigd van de goede trouw van het bestuur lat naar de beste oplossing van de problemen zoekt. Volgens Breitbarth zou de 4 tot 5 miljoen kostende buitenisolatie opgebracht moeten worden door de andere Wostica-huurders

vant hij verwacht geen financiële teun van het Rijk. Breitbarth vindt lat de Huurdersvereniging De Hoven leen maar knooft voor zijn eigen belang. De aanpak van de Woningstichting daarentegen noemt hij wel eerlijk maar niet populair. De VVD omt dan ook met een motie die vraagt de brief aan de Woningstichting in te trekken. De motie wordt niet aangenomen. Ook Blokland is niet gelukkig met de harde brief het College aan de Woningstichting. Hij noemt de brief voortbarig en twijfelt er aan of de relatie tussen alle betrokkenen door zo'n brief verbitterd en of de oplossing van het schimmelprobleem nu dichterbij zal komen.

Huurders Diepen bang voor Wilma

1 FEBRUARI 1979

CAPELLE AAN DEN IJSEL - Een massale opkomst van huurders van „De Diepen” gaf maandag blijk van de grote omvrede die in het Wilma-complex leeft. Meer dan 100 mensen waren bij elkaar gekomen om samen te bespreken wat de volgende stappen zullen zijn in de strijd met de verhuurder, de B.V. Pandenexploitatie. Zij zijn het oneens met de wijze waarop de verhuurder een huurverhoging van bijna 7 pct aankondigde en met het betalen van parkeergeld. Het bleek echter erg moeilijk om te beslissen welke wapens men zou gebruiken om voor zijn recht te vechten. Het was duidelijk dat de meeste aanwezigen grote angst hebben om contract-brek te plegen en daarvoor eventueel door de rechter in het ongelijk gesteld te worden. Uiteindelijk werd niet voor de harde lijn gekozen, men besliste om de gewaakte bedragen „onder voorbehoud” te betalen. Dit was voor bestuurslid Slagboom, de geestelijke vader van de Huurdersvereniging „De Diepen” reden om zijn zetel beschikbaar te stellen.

Advocaat

Het advies om huurverhoging en parkeergeld onder voorbehoud te betalen kwam van de advocaat die de Huurdersvereniging sinds enkele dagen ter zijde staat. De advocaat vond het beter om de uitspraak van de Huuradviescommissie betreffende de parkeerplaatsen af te wachten alvorens de harde lijn te volgen, hoewel hij het vragen van 1 27,50 voor de mogelijkheid om overdekt te parkeren zeer onbillijk noemde. Dit bedrag werd door de B.V. Pandenexploitatie in rekening gebracht aan de huurders op het moment dat de aanvankelijk gevraagde huur omlaag moest. Hoop plotseling parkeergeld te hebben kon de verhuurder dat „verlies” weer goedmaken. De Huurdersvereniging is van mening dat de B.V. Pandenexploitatie niet het recht heeft om geld te vragen voor de mogelijkheid om te parkeren omdat de grond waar de auto's op staan feitelijk eigendom van

de gemeente is. Helaas is de grond nog niet officieel overgedragen, wat de zaak niet eenvoudiger maakt. Verder moet ieder betalen, of men nu geen of meer auto's heeft, maar men heeft geen recht op een bepaalde, eigen plaats. Er zijn 406 woningen en totaal 554 parkeerplaatsen, waarvan er 288 onder De Terp, het winkelcentrum liggen. Albert Heyn claimt in zijn advertenties al 350 van deze plaatsen.

afwezig

Het is uitermate te betreuren dat bij deze zeer belangrijke vergadering (waarschijnlijk zijn in Capelle nog

nog nooit zoveel burgers ter vergadering bij elkaar geweest) niemand van de zijde van de gemeente of van het gemeentebestuur aanwezig was om de onzekere huurders enige suggesties te geven. Meer zekerheid aangaande de bepalingen bij de grondoverdracht bij voorbeeld had hen zeker kunnen helpen bij het nemen van een besluit. Dat de Wilma geen graag geziene gast in Capelle is, is bij meer dan een raadsvergadering gebleken. Maar nu een jonge huurdersvereniging de strijd aanbindt tegen deze bouw-gigant wordt ze flink in de steek gelaten.

* Voorzieningen voor rolstoelen binnen de gemeente.

Huurdersvereniging opgericht

19 MAART 1980

CAPELLE AAN DEN IJSSEL

De bewoners van de Beemster-, Purmer- en Schermerhoek in Oostgaarde hebben eindelijk ook hun eigen huurdersvereniging. Tijdens een druk-bezochte vergadering werd op donderdag 13 maart in de grote zaal van het Buurtcentrum Oostgaarde de Vereniging De Hoeken opgericht. Op een snel volgende tweede vergadering worden bestuur en statuten voorgedragen.

Initiatiefnemers van de huurdersvereniging zijn de jonge en enthousiaste Frans Lorijnen en Henk Poppel. Zij zijn er van overtuigd dat de belangen van de huurders in de Hoeken slechts goed behartigd kunnen worden via een Huurdersvereniging. In het verleden waren veel bewoners van de Hoeken lid van de Huurdersvereniging Westica. Na reorganisatie van die vereniging, waarbij men meer wijkgerichte huurdersverenigingen gingen

oprichten, bleven de Hoeken braakliggend terrein.

Lorijnen en Poppel vonden dat daar verandering in moest komen. In november van vorig jaar startten zij met hun activiteiten. Met een klein groepje zochten zij contact met bijna 1000 huurders om hen te overtuigen van de noodzaak van een vereniging. 700 Van hen hebben zich intussen als lid aangemeld. Nog 400 bewoners moesten bezocht worden. De grote opkomst op de oprichtingsvergadering toonde aan dat het belang van een huurdersvereniging in de Hoeken leeft.

Voorzitter

De vergadering werd geleid door Wiechert van Dijk, die voor de gelegenheid tot voorzitter was gebombardeerd. Van Dijk vertelde over de vele klachten die er bij de aanmeldingen reeds binnen waren gekomen. Dat zijn zaken als: centrale verwarming, onderhoud aan en van de woningen, groenvoorziening en het betalen daar-

voor, verhoging servicekosten, vervuiling rond de flats, het functioneren van de huismeester, enz.

Vervolgens sprak Theo van Marissing, bestuurslid van de Federatie van Capelse Huurdersorganisaties over het nut van het bundelen van huurdersbelangen: „Op het gebied van woninghuur is er in ons land totaal geen krachtige belangenorganisatie die gesprekspartner is van de regering. In ons land is een lijst opgesteld van de plichten en de rechten, zowel van de verhuurders als van de huurders.

Maar in uw huurovereenkomst wordt alleen maar gesproken over uw plichten. In dit jaar van bezuiniging gaan in het hele land de huurders zich organiseren, om de verhuurder óók op zijn plichten te wijzen. Het gaat de initiatiefnemers van de Huurdersvereniging de Hoeken ontzettend veel vrije tijd kosten. Deze mensen zetten zich voor u in, zij gaan zich bekwamen in huurderskwesties, in uw belang, daar moet men respect voor hebben”.

Veel belangstelling voor het oprichten van een huurdersvereniging.

De Hoeken zint op lek-aanpak

30-12-81 H.V.V.

CAPELLE AAN DEN IJSSEL — Het enorme warmteverlies in hun woningen is bij de bewoners van de 1400 ERA-flats De Hoeken in Oostgaarde als een bom ingeslagen. Het bestuur van de huurdersvereniging De Hoeken is op dit moment druk bezig om te bepalen wie het teveel betaalde kan worden aangewreven. Met juridische hulp wordt het Bouwhulp-rapport grondig bestudeerd. Binnenkort worden de exacte cijfers over de verloren energie bekendgemaakt. In totaal gaat het om 1 miljoen gulden, ofwel f 40 per woning per maand te veel betaalde stookkosten. De voornaamste vraag is: hoeveel kost het om alle lekken te dichten en wie

betaalt het?

Voortrekker in de strijd tegen energieverlies en te hoge stookkosten was in Capelle de huurdersvereniging De Hoven in de wijk Middelwatering. Hun strijd van ongeveer tien jaar hebben de bewoners nu gewonnen. Als eerste Dura Coignet-complex in het Rijnmondgebied krijgen de twintig Capelse flatgebouwen nu buitenisolatie tegen vocht en koude.

De huurdersvereniging De Hoven geeft al haar ervaringen en rapporten door aan lotgenoten in Rijnmond. Want als een soort revolutiebouw werden hier aan het eind van de zestiger jaren liefst 7000 van dit soort woningen neergezet. Ook daar zijn veel klachten.

Bezettings- actie in Molukse wijk

Het kantoor van de Woningbouwvereniging S.V.W. in de Zijpenberg is woensdagmorgen om 10.00 uur bezet. Reden van de bezetting is het niet nakomen van de onderhandelingsplichten door de verhuurder, de woningstichting Prins Alexander

Grote grief is het ondeusdelijke hete lucht-verwarmingssysteem. Het werkt zeer slecht en de kosten lopen op tot f 380,- per maand.

De bezettingsactie wordt geleid door het bestuur van de algemene huurdersvereniging Oostgarde vak G. Het grootste deel van vak G wordt bewoond door Zuid-Molukkers. De bezetting verliep vreedzaam. Het kantoorpersoneel verliet op verzoek van de bezetters rustig de ruimte.

Thieu Verhees, coördinator en voorlichter heeft het bestuur van de Woningbouwvereniging en het gemeentebestuur direct van de akte op de hoogte gesteld. Verhees leidt de komende onderhandelingen.

De bezetters stellen in hun verklaring dat de burgemeester heeft gefaald

door niet in te gaan op dringende signalen vanuit de bewoners. De eigenares wil alle verbouwingkosten door de bewoners laten betalen. De burgemeester zou de eigenares van de woningen steunen. Daarom heeft Verhees burgemeester Van Leeuwen als onderhandelingspartner afgewezen. Politie was aanwezig, maar woensdagmiddag had zij nog niet ingegrepen.

Bezetting S.V.W. kantoor beëindigd

3 DECEMBER 1980

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – De bezetting van het kantoor van de S.V.W. door bewoners van vak G in Oostgarde is beëindigd. Vrijdagnacht om 12 uur werd de overeenkomst tussen verhuurster en huurders door de bewoners goedgekeurd. Om 2 uur 's nachts werd het kantoor weer overgedragen aan de Stichting Verenigde Woningbouwcorporaties. Politie en Wethouder Verwoerd waren daarbij aanwezig.

Bewoners tevreden met bereikte overeenkomst

Bezetting S.V.W. kantoor beëindigd

Wij spraken met de heer Kerhart, voorzitter van de Huurdersvereniging. „Wij zijn ontzettend blij dat de aktie goed en met succes verlopen is. Alleen is het treurig dat dit nu nodig was, dat wij in vier jaar onderhandelen met de S.V.W. niets bereikten. De eerste klachten over het hete-lucht verwarmingssysteem kwamen al in 1974”.

Er is nu een overeenkomst bereikt waardoor de bewoners bereid waren de bezetting op te hebben. De grote grief was het bijzonder slecht functioneren van de gas-verslindende verwarmingsinstallaties.

S.V.W. en bewoners zijn de volgende punten overeengekomen:

- * De S.V.W. staat in voor het volledige jaarlijkse onderhoud van de verwarming en parate service.

- * Er komt een onderzoek over terugbetaling van (door warmte-lekkage) overmatige gas-kosten.

- * De S.V.W. verplicht zich alle gebreken aan de woningen op te heffen.

- * Verwarming van hetelucht-door warmwatersysteem wordt in overleg met de huurders onderzocht. Het streven is om huurverhoging daarvoor te vermijden.

Voorts zijn er twee commissies benoemd die respectievelijk de voortgang der afgesproken werkzaamheden regelen en controleren.

In de laatste heeft wethouder Verwoerd zitting naast een vertegenwoordiger van de S.V.W. en één van de huurders.

Goede afloop

„De goede afloop van de bezetting is te danken aan de inzet van wethouder Verwoerd en zijn staf”, stelt de heer Eerhart. „En het vreedzame verloop door de terughoudende opstelling van de politie” valt Thieu Verhees, coördinator van de aktie, hem bij. „Er waren zeer goede contacten tussen bezetters en politie, er was aanhoudend intensief overleg”.

Reeds 6 uren nadat de bezetting vorige week woensdag een feit was,

* Actie werd succes. Blijde gezichten.

vergaderde een delegatie van de Huurdersvereniging vak G met de mensen van de S.V.W. De heer Eerhart:

„Toen ging men voorbij aan de gestelde eisen. Vrijdagmiddag om 4 uur kwamen wij weer bij elkaar. Wethouder Verwoerd heeft als bemiddelaar de vergadering geleid. In de nacht zijn we tot overeenstemming gekomen”.

Petitie

Om half 3 vrijdagmiddag vertrok een zeer grote groep bewoners van vak G naar het gemeentehuis om de burgemeester een petitie aan te bieden. „Wij vroegen de burgemeester daarin om er alles aan te doen om de vergadering tot een succes te maken”, vertelt een van de Zuid-Molukse vertegenwoordigers van de wijk.

„Het spijt ons dat de burgemeester die petitie niet in ontvangst heeft willen nemen, wethouder Verwoerd heeft dat gedaan.

Toen er over de problemen met de S.V.W. moeilijkheden in de wijk te verwachten waren, hebben we de burgemeester om bemiddeling gevraagd. Wij voelden ons met lege handen weggestuurd toen wij hem vroegen om spanningen weg te nemen”.

Spreeker vervolgt:

„Hij is toch de vader van de gemeente, hij moet helpen problemen op te lossen. De problematiek is zich juist gaan toespitsen na dat gesprek op 4 november, waar de burgemeester over spreekt in zijn verklaring. Zijn antwoord toen leek als twee druppels water op dat van de S.V.W.: Waarom doen jullie zo moeilijk? Betaal f. 15,- per maand meer en alles is in orde”.

De Zuid-Molukse bewoners van vak G hebben dan ook in een zondagmiddag gehouden vergadering weer op de verklaring van de burgemeester gereageerd met de uitspraak dat zij voor 100 procent achter de Huurdersvereniging staan in haar eisen en in haar uitlatingen ten aanzien van het beleid van de burgemeester inzake het falen van de S.V.W.

Bezetting was niet voor niets

Woningen verliezen enorm veel warmte

14 JANUARI 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL

— De huidige verwarmingsmogelijkheden in de huizen in vak C van Oostgaarde zijn onvoldoende. Dit is de conclusie van een rapport dat vorige week door de Huurdersbelangenvereniging gepresenteerd werd. Het is opgesteld door het bouwkundig adviesbureau „Bouwhulp” in opdracht van de vereniging.

De Huurdersbelangenvereniging is ontzettend blij met dit rapport. „De gebreken aan het heluchtverwarmingssysteem en aan de woningen blijken nog er-

ger dan wij dachten”, stelt voorzitter Eerhart.

„De bezetting van het kantoor van de S.V.W. is dus echt niet voor niets geweest. De contacten met de S.V.W. zijn nu zeer goed. Er wordt naar ons geluisterd en wij hebben inspraak.

Op 29 november werd, na de bezetting, een overeenkomst gesloten tussen de huurders en de verhuurders van de woningen in vak G. Afgesproken werd dat alle gebreken aan de woningen worden opgeheven en dat de verwarmingsinstallatie vernieuwd wordt zonder dat dat huurverhoging met zich meebrengt.

Een onderhoudsdienst heeft al de meest nodige reparaties verricht. In nauw overleg tussen huurdersvereniging en stichting S.V.W. wordt er hard aan gewerkt om te verwezenlijken wat overeengekomen is”.

Konklusie van het rapport: Of de huizen moeten dubbele beglazing krijgen, zeer goed geïsoleerd worden en een geheel nieuw kanalsysteem krijgen, of de gehele verwarming dient vervangen te worden door een systeem met radiatoren. Zoals het nu is gebruiken de huizen 24 - 64 procent meer aardgas dan nodig zou zijn.

De heer Eerhart wijst er op dat de huizen destijds onder toezicht van de gemeente zijn gebouwd. De Huurdersvereniging vindt dan ook dat de S.V.W. iets in zijn nek krijgt geschoven waar de gemeente feitelijk verantwoordelijk voor is. De S.V.W. heeft geen geld om een verbeterde verwarmingsinstallatie te betalen. Aan het ministerie van Volkshuisvesting is dan ook een lening van 2 1/2 miljoen gevraagd. Men verwacht binnen 6 weken hierover uitsluitsel te krijgen.

„Bouwhulp” is een niet-commercieel bouwkundig adviesbureau in Eindhoven. Het legt zich er op toe deskundige adviezen te geven aan bewoners en bewonersgroepen. 40 Procent van het werk bestaat uit opdrachten aan gebreken van verwarming. Te hoge stookkosten en slechte isolatie. Bij Bouwhulp werken drie ingenieurs en een H.T.S.-er. De hulp is bestemd voor bewoners waarvoor het moeilijk is deskundige adviezen te krijgen. De kosten daarvan hangen af van de mogelijkheden die de opdrachtgevers hebben. De huurders van vak G hebben slechts de burekosten betaald en een geringe vergoeding in de onderzoekskosten. Bouwhulp ontvangt geen subsidie.

SUBSIDIE

Het is daarom begrijpelijk dat de Capelse Huurdersfederatie voor dergelijke zaken graag gemeentelijke subsidie wil hebben. In haar subsidie-aanvraag zitten f 40.000,- om dit soort adviezen dat Bouwhulp geeft te kunnen bekostigen. In totaal hebben de Capelse huurders om f 316.000,- subsidie per jaar gevraagd. Hiervoor wil men ook een kantoorruimte, een beroepskracht en een administratieve kracht bekostigen. Verder wil men met dat geld huurders opleiden zodat zij kunnen functioneren als bestuurders in woningcorporaties.

De huurders vinden dat zij de helft van het bestuur moeten vormen. Daarom moeten zij goed opgeleid zijn voor dit verantwoordelijke werk. De woningen zijn tenslotte gemeenschapsbezit.

Capelse Huurders Federatie

Thieu Verhees, de geestelijke vader

1 NOVEMBER 1979

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - Een van de namen die men in Capelle telkens tegenkomt als er wordt gepraat over huurdersproblemen of huurdersorganisaties is die van Thieu Verhees. Zijn enthousiasme en doorzettingsvermogen gaf velen de stuwkracht om te komen tot huurdersverenigingen. Er waren wel eens moeilijkheden rond Thieu, want hij wilde van alles het naadje van de kous weten, liet zich geen knollen voor citroenen verkopen. Nu is Thieu wat bedaarder geworden. Hij heeft veel ervaringen opgedaan, en vertelt daar graag over.

Verhees woont in de zogenaamde platdackers, de kleine eengezinswoningen ten zuiden van de Reigerlaan. „Op een gegeven moment kwamen er, het is een jaar of vier geleden, problemen in onze buurt over de nieuwe schuurtjes die wij zouden krijgen. We kwamen toen met een man of 20 in Middelwatering bij elkaar om de zaak op een andere leest te schoeien dan de Woningstichting had voorgesteld. Kort daarop kregen de mensen om 6 uur een stencil in de bus met de plannen van de Woningstichting. Om 9 uur hadden ze een stencil van ons „Afwijzen“. Staande de eerstvolgende bijeenkomst werd de vereniging „De Capelse Huurder“ opgericht. Thieu Verhees werd secretaris.

Enge tijd waren er geweldige strubbelingen met de te grote en onoverzichtelijke huurdersvereniging Wostica, waarvan men zich afsplitst had. Gelukkig kwamen de strijdende partijen er snel toe de strijdbijl te begraven en samen te gaan werken. Men ontwikkelde nieuwe ideeën, werken op kleinere schaal zou beter zijn. Zowel de Huurdersvereniging Wostica en de Capelse Huurder werden al snel weer opgeheven. De huurders verenigden zich in kleinere, overzichtelijke

groepen van gelijksoortige woningen. „Toen ontstond vanzelf de vraag naar een samenwerkingsverband“ vervolgt Verhees“ er kwam de Werkgroep“ Capelse Huurders Federatie. Op 2 mei 1977 werd de Federatie opgericht, en ik werd weer tot secretaris gebombardeerd. Nu is de Federatie gegroeid tot een orgaan waar alle informatie aangaande huurproblematiek binnen komt, van hieruit moet zij ter beschikking komen van alle 8 aangesloten huurdersverenigingen.“

Kantoor

Het kantoor van de Stichting Capelse Gemeenschap is een belangrijke werkruimte voor Verhees. Daar ontvangt hij zijn huurders met problemen, daar worden de vergaderingen gehouden. „Wij zijn feitelijk als volslagen leken op dit gebied begonnen. Achteraf zie je dat het schijngevechten zijn geweest die we in de begintijd leverden. Voor het inrichten van de afzonderlijke verenigingen en voor het oprichten van de Federatie hebben wij ons tot de opbouwwerkers van de Stichting Capelse Gemeenschap (SCG) gewend. Zij schrijven. De graag van organisatie in het huurdersbestand die wij op het ogenblik hebben is voor een groot deel aan de SCG te danken. Wij hebben met de SCG heel andere ervaringen dan de huurmeester. Hij zegt dan wel dat de SCG niets doet, maar ik peef het hem te doen om tot stand te brengen wat de opbouwwerkers gepresteerd hebben. De SCG heeft een grote inbreng gehad om de strubbelingen van de begintijd weg te werken. Zij hebben de kibbelende besturen er toe gebracht weer met elkaar te praten. Maar vooral hebben ze ons geleerd verenigingen te maken, en geen actiegroepen.“ De Federatie van Huurdersorganisaties reageerde dan ook

prompt op de weinig waarderende opmerkingen die huurmeester van Leeuwen tijdens een interview over het opbouwwerk maakte. Men eiste van de huurmeester dat hij zijn kritiek met bewijzen zou staven.

Achterban

Mede door de stuwkracht van Verhees is de Huurders Federatie uitgegroeid tot een sterke organisatie met een grote achterban en welomstande toekomstplannen. Verhees: „Wij willen nieuwe regels voor het huurdersoverleg met de Wostica. We hebben het gevoel dat we daar alleen stoom mochten afblazen, maar niet mee doen aan de besluitvorming. Een van de doelstellingen in onze beleidsnota is ook de democratisering van de woningbouwcorporaties. We willen

komen tot uniforme huurcontracten waarin de plichten en de rechten van huurder en verhuurder zijn opgenomen.

Spanningen en onvrede onopgelost

Eerste nieuwbouw Oude Plaats

22 MEI 1980

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - „Het zijn mooie huizen en we zijn er erg blij mee, maar wat er allemaal omheen gebeurt, dat is niet mooi meer." Aan het woord is een van de bewoners van de vervangende nieuwbouw in de Oude Plaats. Begin van deze maand was het dan eindelijk zo ver, na jarenlang plannenmaken en vergaderen konden de 7 nieuwe woningen betrokken worden. Bij de bewoners is teleurstelling te bespeuren over het feit dat dit zonder enig feestvertoon gebeurde.

Voor het oude buurtje, ingeklemd tussen Slotplein en dijk, betekende het betrekken van de vervangende nieuwbouw een mijlpaal in het hele renovatie-gebeuren. Maar in plaats van feest te kunnen vieren moest een deel van de bewoners overhaast vluchten voor de sloper. Het is bekend dat de renovatie van een hele woonwijk veel spanningen oproept. Persoonlijke spanningen voor de bewoners, omdat er een grote verandering in hun leefpatroon komt en spanningen tussen hen en de gemeente. Slechts onderling vertrouwen, goede inspraak en constante begeleiding kan te grote onenigheid voorkomen. Hieraan heeft het de laatste 2 jaar in de Oude Plaats wel eens ontbroken. Het resultaat is helaas dat een groep bewoners zich opgejaagd en onbegrepen voelt.

Sloop

Aanvankelijk bestond het plan de hele Oude Plaats te slopen en er nieuw te bouwen. De inzichten veranderden en men besloot tot renovatie. Slechts 12 heel oude, slecht gefundeerde huizen moesten door nieuwbouw vervangen worden. Eind april kreeg men de sleutels van de nieuwe huizen. Afgesproken was, volgens de bewoners, dat de slopers niet voor maandag 12 mei zouden starten. Annie van den Heerik: „Vrijdagnacht hebben we nog in het oude huis geslapen, het nieuwe huis moest nog gestoffeerd worden. Ik was over m'n zenuwen

toen 's ochtends op eens de slopers voor de deur stonden. Zij dachten dat de huizen al leeg zouden zijn. De misverstanden komen omdat er geen projectgroep-vergaderingen meer zijn. We hebben zogenaamd inspraak, maar dat stelt niets meer voor. Als er gesloopt moet worden, zijn ze er vlak bij, maar een huurcontract hebben we nog steeds niet. Iedereen roept wel: „Julie moeten vertrouwen hebben in de gemeente! Maar we vertrouwen ze helemaal niet meer. Het blijkt dat we alleen zekerheid hebben als iets zwart op wit staat."

Spanningen

Bij de start van de renovatie-plannen

werd een projectgroep gevormd bestaande uit gemeente-mensen en vertegenwoordigers van de Bewoners Raad Oude Plaats. Voorzitter is de wethouder stadsontwikkeling. Eerst was dat de heer Benard, vanaf 1978 de heer Verwoerd. Projectleider werd de architect Andries van Wijngaarden. Er kwamen steeds grotere problemen toen de bewoners merkten dat wethouder Verwoerd het vertrouwen dat zijzelf in de projectleider hadden, niet deelde. De spanningen liepen zo hoog op dat de bewoners besloten niet aan de projectgroep vergaderingen deel te nemen voordat er zekerheid en duidelijkheid was over het functioneren van de projectleider. Ondanks vele inspanningen is er nog steeds geen oplossing van het konflikt.

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – Het bezoek van staatssecretaris Brocx van het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening heeft in de Oude Plaats heel wat deining en opwinding veroorzaakt. De naweeën daarvan waren nog duidelijk te bespeuren tijdens de vergadering van de projectgroep Oude Plaats op de dag na het hoge bezoek. De Oude Plaatsbewoners zijn enerzijds blij dat ze, na jaren van onzekerheid, nu eindelijk weten waar ze aan toe zijn. Brocx wil er voor zorgen dat de vervangende nieuwbouw reeds in mei van start gaat. De huren zullen komen te liggen tussen de f. 400,- en f. 425,-. De staatssecretaris zal zich er voor inspannen dat het laagste bedrag zo dicht mogelijk benaderd wordt.

11 APRIL 1979

De bewoners zijn echter niet tevreden, zij willen meer weten. Uiteindelijk was er toch de vermaarde brief van mevrouw van de Heerink, waarin zij namens alle naar nieuwbouw verhuizenden, stelt dat men niet meer dan f. 385,- wil, maar vooral kan betalen. Ooit is er gesproken over een bouwplaatssubsidie van f. 16.000,- die beschikbaar zou komen. Hoe zit het daar mee? De spanningen binnen de Projectgroep gaan oplopen, de stemming kan men snijden. Men begrijpt elkaar niet, of wil elkaar niet begrijpen. Er tekenen zich twee groepen af: de bewoners met hun aanhang op de publieke tribune, hun helpers (de projectleider en de opbouwwerker) aan de ene kant,

daar tegenover de voorzitter, ambtenaren en andere deskundigen. De voorzitter legt in uiterst ambtelijke, precieze, maar voor de gewone burger soms onbegrijpelijke taal, uit wat er aan de hand is. De groep van de bewoners smrekt, met weinig resultaat, zijn moers taal. Zij worden niet begrepen, verbeterd, zij worden steeds onzekerder, en drukken zich daardoor steeds onduidelijker uit. Er ontstaat een volledig onbegrip voor elkaar, een communicatiestoring, een strijd waarin de taal als wapen wordt gehanteerd. De voorzitter maakt zich zichtbaar boos over het doorzeuren van lieden die alles op alles willen zetten om de huurprijs voor de nieuwbouw toch nog te laten zak-

ken: „Ik heb er meer dan genoeg van dat er met zulke uitspraken verwachtingen worden gewekt waarvan niet volaan kan worden”. De voorzitter legt uit dat de staatssecretaris aanvankelijk helemaal niet over de Oude Plaats wilde praten, nu er dan toch over is gepraat vindt hij dat hem geen verwijten mogen worden gemaakt. Toch gaan de bewoners en hun aanhang door. Nu haast de bom.

Voorzitter Verwoerd zegt, uiterst getergd: „U kunt kiezen of delen: of U houdt op met het uiten van beschuldigingen, of ik houd op Uw voorzitter te zijn!” Dat helpt, de bewoners zijn loest en doen hun mond nauwelijks open. Schuchter zegt nog één lid van de Projectgroep: „U bent onze vertegenwoordiger in de gemeente, dan moet U wel een neutrale houding aannemen”.

Spanningen en onvrede onopgelost

VERVOLG -

De bewoners zeggen: „Wij staan glashard achter Andries van Wijn-gaarden. Als hij er niet was geweest, woonden we hier nu niet. Hij is nu buiten spel gezet door Verwoerd, hij hoefde niets meer te doen, alles was al geregeld. Maar wij misten zijn steun ook bij de bouwvergaderingen.

Want de samenspraak met de architect is ons erg tegengevallen. Toen Benard nog voorzitter van de Projectgroep was ging het goed. Met hem kon je praten, hij liet een mens in zijn waarde, al stelde ie 3 keer dezelf-

de vraag dan bleef hij luisteren. Verwoerd behandelt ons als onmondige schoolmeisjes, hij heeft altijd gelijk en van hem moeten wij onze grote mond maar houden. Op deze manier kunnen we niet meer met hem aan één tafel zitten. Waarom kan hij ook niet eens toegeven dat er iets fout gaat? Voor onze huurverlaging hebben we zelf moeten vechten, het CDA heeft ons gesteund.”

Triest.

Het is triest dat een renovatie-project

dat zo hoopgevend begon, dat democratie en mondigheid van de burger in het vaandel voerde, als een nachtkars dreigt te doven. Dat de nu gestate renovatie van 120 gemeentewoningen niet voortbouwt op de in de Oude Plaats opgedane ervaringen, maar dat de zaken geregeld worden met een minimum aan inspraak. Projectleider is nu de vriendelijke Capelse architect van der Lek, een man die, in grote tegenstelling tot Andries van Wijn-gaarden, geen enkele ervaring heeft in sociale woningbouw en de daarbij behorende inspraak.

Nog geen overleg met bewoners

Gemeente gaat eigen woningbezit opknappen

10 JANUARI 1980

CAPELLE AAN DEN IJSSEL. Tot het gemeentelijk woningbezit horen een 130 opstallen, merendeels woningen, voorts boerderijen, bergingen, schuren en enkele garageboxen. Deze op opstallen vertonen, met uitzondering van enkele reeds gerenoveerde woningen, veel achterstallig onderhoud. Wat sanitair en brandveiligheid betreft voldoen zij veelal niet aan de normen.

Om tot een onderhoudsplan voor dit gemeentebestuur te komen heeft de gemeente, in samenwerking met architectenbureau van der Lek uit Capelle een inventarisatie gemaakt van alle gebouwen. Deze liggen in hoofdzaak aan de 's Gravenweg, Bernweg en Dorpsstraat. De voorbereidingskosten van dit onderhoudsplan abtmede de kosten voor het opknappen van de eerste groep van 20 woningen bedragen totaal ongeveer 1 1/4 miljoen.

De gemeenteraad had enige moeite met het voorstel om dit krediet beschikbaar te stellen. De heer Kwakernaak (SGP) wilde weten of het College bereid is om in het verleden onteigende woningen aan de vroegere eigenaars of de huidige huurders terug te verkopen. Dit blijkt volgens de woorden van wethouder Breitharth „niet uitgesloten" te zijn. Een nog vage toezegging.

In ieder geval zullen de kopers verplicht worden het huis op te knappen. Derksen (D'66) en Emons (PvdA) vinden het onbevredigend dat er nog geen totaaloverzicht van de renovatieplannen bekend is. Wat wil men verhuren? Hoeveel woningen blijven in de goedkope huursector? Derksen wil voorlopig slechts 1.150.000,- beschikbaar stellen om daarmee eerst oems tot een duidelijk plan te komen. De andere fracties steunen hem echter niet.

Inspraak

Enkele sprekers vragen zich af waarom er nog niet met de bewoners ge-

praat is. Krijgen zij straks wel voldoende inspraak?

Wethouder Breitharth legt uit dat er nog geen overleg met de bewoners is geweest omdat men geen valse verwachtingen wilde wekken. Pas wanneer er geld beschikbaar is gesteld, wordt er met de mensen gepraat.

Uiteraard krijgen zij inspraak, aldus de wethouder. De gemeente heeft het ruime werk krediet van 1 1/4 miljoen nodig om steeds tijdig te kunnen inspringen als zich de kans voordoet tot een renovatie of een grotere reparatie.

Eigenlijk alleen raadslid Versteegen (VVD) heeft geen bedenkingen om het krediet toe te staan. Hij begriep dat dit niet te verzlijken is met de Oude Plaats, dat de gemeente de vrijheid moet hebben om slagvaardig te handelen. Wij zitten hier om te controleren en niet om zelf te renoveren. Uiteindelijk stemt de gemeenteraad in met het gevraagde krediet van 1 1/4 miljoen.

Het geld is op

Gemeente stopt woning-renovatie

3 SEPTEMBER 1981

CAPELLE – De gemeente heeft besloten om voorlopig te stoppen met de renovatie van de oude woningen in haar bezit. In totaal gaat het om 130 woningen, enkele daarvan zijn reeds gerenoveerd. De gemeente heeft op dit moment geen geld om de renovatie van de overige woningen ter hand te nemen.

Reeds einde 1979 had de gemeente voor de renovatie een krediet beschikbaar gesteld van ruim 1 miljoen. De Provincie keurde echter slechts de uitgave van ongeveer de helft van dit bedrag goed. En die helft is nu opgebruikt.

De Bewonersgroep Oud-Woningbestand is nogal verontwaardigd over deze gang van zaken. Eind vorige maand schreven zij hierover een brief aan de leden van Commissie D. Zij vragen daarin waarom niet alle bewoners wier huis voor renovatie in aanmerking komt, bericht over de renovatie-stop van de gemeente hebben ontvangen.

Waarom?

Waarom werd er toch nog met bewoners over renovatie onderhandeld toen de gemeente reeds wist dat het geld op was?

Is er geld voor het groot onderhoud dat in ieder geval toch aan de huizen plaats moet vinden nu de renovatie voorlopig niet door gaat? Worden bewoners wier woning bij de renovatie tot een rolstoelwoning omgebouwd zou worden nu ook de dupe?

Uitgezocht

De commissie D leden vonden dat de renovatie-zaak zo snel mogelijk financieel uitgezocht moet worden, zodat de Provincie wel de benodigde toestemming geeft.

Ook moet er een duidelijk financieel overzicht komen van de uitgaven en de inkomsten bij de renovatie. Verder wensen de commissieleden dat de gemeente een nieuwe brief stuurt naar alle bewoners waarin op voor ieder begrijpelijke wijze wordt uiteen-

gezet wat er nu precies aan de hand is en wat de bewoners te verwachten hebben. De inhoud van de verdere brief aan enkele bewoners was zelfs voor enkele raadsleden niet te vatten. Misschien zou het bureau Public Relations hier hulp kunnen bieden. Raadlid Derksen (D'66) vroeg of de bewoners hun huis (zonder de grond) niet voor het symbolische bedrag van een gulden konden kopen, maar dan wel met renovatieplicht. De wethouder van financiën, de heer Okker, zegde toe dat ook dit nagegaan zal worden.

Tweede tunnel Capelseweg

Zo startte de strijd voor een fietsers- en voetgangerstunnel onder de Capelseweg.

CAPELLE – Binnenkort wordt de gemeenteraad gevraagd om extra-geld ter beschikking te stellen voor de aanleg van de voetgangers- en rijwieltunnel onder de Capelseweg ter hoogte van de Jasmijnsingel.

Reeds in 1979 kwam er hiervoor een krediet beschikbaar, maar dat is ondertussen te weinig vanwege de loon- en prijsstijgingen. Het College van Burgemeester en Wethouders gaat nu accoord met de aanleg van deze tunnel, het is dus te verwachten dat de gemeenteraad ook in zal stemmen.

Reeds jaren geleden heeft een actiegroep zich ingezet voor deze tunnel. Met name voor fietsende kinderen is het uiterst gevaarlijk om de steeds drukker wordende Capelseweg over te steken. Omdat het Schollevaarse fietspad ter plaatse eindigt moeten zij het echter wel. Het ziet er nu naar uit dat het niet lang zal duren voor met de bouw van de tunnel gestart wordt.

Buurtgroep geeft informatieavonden

Groeiende lasten veroorzaken stille armoede

De schrikbarende stijging van de woonlasten vormt een probleem waar ook in Capelle steeds meer mensen mee te maken krijgen. Peter Blommesteijn, opbouwer in Oostgaarde, schrok van de ellende die naar boven kwam. "Er is stille armoede, de mensen staan in het rood, gas en elektriciteit worden afgesneden omdat men niet betalen kan; men koopt kleding bij postorderbedrijven op afbetaling. Maar men wil het niet voor elkaar weten."

De opbouwwerker bij de Nieuwen Buurtgroep Oostgaarde hoort Peter Blommesteijn vertellen hoe en waar zijn woonlasten-problemen zijn ontstaan, welke mensen erin zijn betrokken, hoe het erom staat, welke oplossingen er zijn en hoe het erom staat in andere woonwijken.

Peter: "Een ik me er in mijn verleden mee bezig heb gehad, dan was dat in de avonden na per buurt huizen. Nu alleen met de organisaties van huurders en woningcorporaties, maar met de bewoners, zodat de mensen herkennen dat zij niet alleen staan met hun problemen."

Afbetaling

Wij spraken met twee mensen die door de hoge woonlasten in grote problemen kwamen. Mevrouw Pieteners werkt bij de P.F.I. en kwam in 1978 uit Rotterdam naar Capelle. "Ik had een twee-kamer woning, zonder douche en met een piep-klein keuken in een oude wijk. Ik hoopte toen van de Stedelijk-woningbouw te komen."

"Ik kon meteen na de oplevering een dakleerwonnente krijgen, ik vond het er heerlijk vanwege het contact en het buitenleven. Het zijn semi-twee-woningen, bestemd voor een modest inkomens. Ik begon met woonkosten van f. 450,- per maand.

Maar binnen drie jaar zijn de toegenomen kosten meer dan verdubbeld, totaal kwam ik op f. 700,- per maand."

"Daar moet je dan nog gas, elektriciteit en versierend goed-belasting bij rekenen, dan heb je een woonlasten pakket van f. 900,-. Dat is veel meer dan de helft van mijn bestedbaar inkomen, daar gaan ook nog vaste lasten als televisie en verzekeringen van af. Het kon gewoon niet. Op een gegeven moment stond ik f. 1.200,- in het rood. Kleding ging ik op afbetaling kopen.... Ik moest wel vertrekken. Nu zit ik in een schimmelwoning in de Haven."

Daar heb ik tagelichten gekregen. De dokter heeft geconstateerd dat 3 van het vocht kwam. Nu ben ik wel in de financiële problemen, maar er zijn andere voor in de plaats gekomen."

Urgentie

De heer Jansen is ouder. Hij is alprekeurd om te werken en ook zijn vrouw is niet gezond. Zij had een medische urgentie voor een betere woning dan zij in Rotterdam hadden.

"We hebben meer dan een jaar gewacht, toen kon ik in 'De Bergen' in Oostgaarde terecht. Maar ik ging wel van een huur van f. 180,- naar f. >200,- eigenlijk was dat te veel voor mijn inkomen, dat immers ook nog met 20 procent perzakt was. Wij hebben nu beiden een medische urgentie om lang te gaan wonen op een benedenverdieping te wonen."

"In januari is nu verzekerd dat ik binnen twee maanden iets zou hebben, we wachten nog steeds. Maar het financiële probleem is dan niet opgelost. Want hier heb ik een aardige huursubsidie, die vervalt progressief als ik postkooper woon."

Leegstandsbeleid

Peter Blommesteijn denkt dat deze verhalen symptomatisch zijn voor wat er gebeurt: "De huizen worden toegewezen, zonder dat men naar de toekomst van de mensen kijkt. Als complexen moeilijk blijken vol te

lopen leiden de toewijzingsregels niet meer, dan volgen de problemen later."

Nu Loozen er al opgediëkten in Schiedamschen, L.A.M. in de kiel komen geschieden mensen met een of twee kinderen, Surinamers en Antillianen.

Waar maken de procenten op in hun woningbouwbedrijf? Op gezinnen met twee kinderen en op mensen die een positieve verbetering willen. Op mensen uit de bovenlaag - maar die komen niet meer - daarom leidt het woningbeleid tot een leegstandsbeleid". Een harde uitspraak van Peter Blommesteijn.

Alleenstaanden

Peter wijst erop dat er in Capelle onvoldoende mogelijkheden zijn voor starters. Onbetaalbare woningen zijn er genoeg, maar het gaat juist om de eerlijke verdeling van betaalbare woningen. Van een of tweepersoons-huishoudens is in Capelle namelijk gedacht. In Rotterdam bestaat 40 procent van het woningbouwprogramma uit 1,2 en 3-kamerwoningen.

Peter zou willen dat de gemeente er aan meewerkt dat flats aan meerdere alleenstaanden verhuurd worden. Hij wijst op het woonlasten-onderzoek van Consumentencontact en Industriebond. Daaruit blijkt dat Capelle in ieder geval een van de koplopers is bij de stijging van de onbetaalend-goed-belasting.

24 SEPTEMBER 1981

Op grond van de rooskleurige financiële vooruitzichten presenteren de wethouders in 1977 een rekreatieplan.

Klapstuk is een sporthal annex overdekt zwembad. "Grote segmentvormige koepels van vijf lagen door lucht gescheiden tentdoek zullen het zwembegeuren overspannen. In het complex komen 'relaxplatforms' met sauna en solarium".

Zo had wethouder Bruil het zich gedacht. In het nieuw gevormde College wordt het projekt ter hand genomen door Breitbarth (V.V.D.) die een excursie organiseert naar Zürich. 'Je kunt er barbequeën, in zwempak aan een barretje zitten, er is een sauna, solarium, alles wat je maar wilt.' aldus Breitbarth, die laat weten dat een goedkopere oplossing 'over mijn lijk' zal gaan. Aldus gebeurt als de raad in 1981 kiest voor de goedkoopste oplossing: het plan gaat niet door. Voor het zover is zijn vele plannen aan de raad voorgelegd door allerhande externe adviesburo's waarmee enkele tonnen gemoeid zijn.

De prijs voor het meest vindingrijke plan gaat ongetwijfeld naar het buro dat had berekend dat sluiting van het zo'n 5 jaar geleden geopende en goed geëquipeerde buitenbad de Blinkert en nieuwbouw van een gekombineerd overdekt en buitenbad de meest economische oplossing is.

Enkele andere grote projekten worden wel gerealiseerd: een nieuw gemeentehuis, een politiebureau annex brandweerkazerne ("veel grotere gemeenten in ons land hebben geen kazerne die ook maar in de schaduw kan staan van deze Capelse"), en het sociaal-cultureel centrum de Terp. Bij de opzet van dit centrum wordt verzuimd overleg te plegen met toekomstige gebruikers met als gevolg exploitatieproblemen en een buurtgroep die is opgescheept met dure en voor hun doel ongeschikte ruimtes.

Burgemeester van Leeuwen kondigt aan dat de gemeente het beheer van voorzieningen in eigen hand gaat nemen. "Een aanpak die garandeert dat het gemeenschapsgeld zo goed mogelijk wordt aangewend".

Capelse wethouders onthullen recreatieplan

1-2-1977

CAPELLE AAN DEN IJSSEL— De vier Capelse wethouders hebben eind vorige week opzienbarende plannen op het gebied van recreatie en welzijn onthuld, die allen dankzij extra overheidssteun er korte termijn gerealiseerd kunnen worden. Het gaat om de bouw van een gecombineerd sporthal en zwembadcomplex in Schenkel-Noord aansluitend op nieuwe sportvelden, de aanleg van een vrije tennisbanen en een „wild” speelterrein grenzend aan het recreatiecentrum Paradijsseel en de aanleg van een recreatieproject aan de 's Gravenweg. Het nieuws werd vrijgegeven vóór de 7^e Ordele openbare raadsvergadering die 8 februari wordt gehouden.

Schenkel-Noord zal langs de Capelleweg een park voor recreatiesporten worden aangelegd. Dit complex is gedacht tussen de huidige bebouwing en de Nieuwkerkse Tocht, de grens met de Rotterdamse nieuwbouwwijk Centrum-Oost. Inruimter op dit complex wordt ingetwijfeld de sporthal en het overdekte zwembad. Gekozen is voor een haanbikend ontwerp van de Oostenrijkse architect Josef Lincker. Grote segmentvormige koepels van vijf lagen door

licht gescheiden tentdoek zullen het zwembad omgeven overspannen. In dit complex komen „relaxplatforms” met sauna en solarium.

Op ingenieuze wijze wordt de warmte die het dak door zonnestraling opvangt, gebruikt om het zwembad te verwarmen. Deze energiesparende bouw levert een extra overheidssubsidie op. Bovendien kan het complex worden gebruikt door de bewoners van Centrum-Oost. Het zwembad

wordt zolang in het gras opgenomen dat men zich, zwemmend in de randloze bak met grillige vorm, buiten waant.

Capelle kan overdekt zwembad voorlopig wel vergeten

12 NOVEMBER 1981

— Het college vindt dat een beslissing over een te bouwen nieuwe zwembadvoorziening in Capelle voorlopig niet aan de orde dient te komen. Reden daartoe is het nog steeds bestaande gat in de begroting

1982. Ook bestaat de gerechtigde vrees dat Capelle de 4 miljoen BPW-geld die onlangs overgeboekt werden naar het Fonds Bijzondere Projecten niet meer voor het zwembad mag gebruiken.

Er werden veel plannen gemaakt, maar gebouwd werd er niet. En dan wil Den Haag het geld terug hebben. Het enige welzijnsproject waar wel al in april van dit jaar mee gestart was, was het Derde Sportveldencomplex in Schenkel.

Financien is een creatieve portefeuille

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – „Er wordt wel eens gezegd dat financiën een saaië portefeuille is. Dat is niet zo. Je kunt er juist erg veel mee doen. Er zou bijvoorbeeld best bezuinigd kunnen worden op de „harde” sector. Er moet iemand zijn die de gemeenteraad de mogelijkheden voorlegt. Dat is een taak van de portefeuille van financiën, die dingen uit de begroting vissen die misschien veranderen kunnen. Dingen die altijd zo geweest zijn, en je dan afvragen: moet dat zo: Kan dat niet anders?“

Zwembad

„Ik ben al heel lang met het zwembad bezig, ik heb me er erg in verdiept. Wethouder Bruil en ik zijn het er voelagen over eens dat het zwembad er niet alleen moet komen voor

flauwekul. Ik ben toen zelf recreatiebaden gaan bekijken, in Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk. Wat vind je daar? Ten eerste baden met verschillende temperaturen, lager voor de sportzwemmer, hoger voor kinderen en ouderen. De sportieve drukmakers kunnen drollen in het ene bad,

de anderen kunnen rustig hun baantjes trekken in het andere. Zo vermijd je irritatie. Verder vind je er een golfslag-installatie, een sauna, whirlpools, eventueel een verwarmd buitenbad waar je via een sluis in komt“ Breitbart legt uit dat de investeringskosten voor een zwembad slechts een vijfde van de totale kosten bedragen. Personeels- en energiekosten die vier vijfde opslokken gaan door, ongeacht het aantal zwemmers. Als je met zoveel mogelijk attracties zoveel mogelijk mensen trekt kom je uit de kosten. Een conventioneel zwembad kost de gemeente 1,3 mil-

27 SEPTEMBER 1978

joen per jaar.

Zurich

Bij Zürich heeft Breitbart een naar zijn zeggen ideaal recreatief zwembad gezien dat 900.000 bezoekers per jaar telt. Dat is een particuliere onderneming die zelfs winst maakt: „Dat is een prachtig voorbeeld. Je kunt er barbequen, in zwempak aan een barretje zitten, er is een sauna, solarium, alles wat je maar wilt om je uren te amuseren. Ik vind dat zo'n zwembad een B.V. moet worden.

* „Het zwembad Alpanare bij Zürich dat als voorbeeld voor Capelle moet dienen“

9 AUGUSTUS 1979

Als men echter bedenkt dat ruim een jaar geleden ook al drie zwembadontwerpen aan de raadsleden gepresenteerd werden, is het moeilijk te begrijpen waarom het allemaal zo lang moet duren. Daar zit echter een voorgeschiedenis aan vast. In het begin van 1978 kreeg men sterk de indruk dat het gemeentebestuur niets liever wilde dan het „ballonnen-bad“ van een Zwitsers ontwerper. De raadsleden wensten echter te kunnen kiezen uit drie zwembaden. Daarom werden op het laatste ogenblik nog twee zwembadbouwers uitgenodigd om met een ontwerp te komen. De raadsleden vonden echter dat ze door de haast onvoldoende inzicht krijgen in de voor- en nadelen van de drie verschillende zwembaden. Dus werd er afgesproken dat de drie aanbiedingen veel verder uitgewerkt zouden worden. De beslissing werd uitgesteld. Dat gaf de fractie van de VVD de kans om een vierde ontwerp te presenteren. Toen waren de poppen aan 't dansen.

Doorkruist

Wij spraken hierover met wethouder Bruil. Op de vraag of het feit dat de

VVD met een eigen zwembadplan kwam de hele zaak vertraagd heeft, geeft hij geen direct antwoord. Wel wil de wethouder het volgende kwijt: hij vindt het politiek een vreemde zaak als een wethouder met zijn fractie met een initiatief-voorstel komt dat de reeds door het College gemaakte plannen doorkruist. „Als de heer Breitbarth een vierde zwembadplan presenteert voor de raad, waarbij de indruk wordt gewekt, dat het hele College achter dit plan staat, dan vraag ik mij af: Wat is dit voor een procedure? Dan ben niet ik fout, maar degene die de hele procedure doorkruist heeft.“

CAPELLE AAN DEN IJSSEL

In de eindspurt van de begrotingsbehandeling bracht de zwembad-kwestie vorige week de zetel van wethouder Bruil aan het wankelen. 3 Fracties kwamen met moties die in zwakkere of sterkere bewoordingen voorstelden het overdekte zwembad in Schenkel en zelfs de Roerdamp maar te vergeten ten bate van een overdekt bad bij de Blinkert. Wethouder Bruil verklaarde echter, dat hij bij aanneming van één van de moties zou aftreden. Voor dit zwaarwegende gevolg deinsden zowel VVD als CDA terug. De VVD trok zijn motie in ten gunste van die van het CDA en het CDA besloot, om politieke

* Wethouder Boudewijn Bruil.

10 DECEMBER 1980

dan krijgt wethouder Bruil de redenen, zijn motie „aan te houden“ tot 1 juni 1981. Tot werken.

Bijna 4000 mensen bij nachtzwemmarathon

16 MEI 1980

Eindelijk zal er op de raadsvergadering van 3 juni een definitieve keuze gemaakt worden aangaande het overdekte zwembad dat in Schenkel-Noord gepland is. Afgelopen maandag bogen de leden van Commissie's C en B zich al over het voorstel. In principe heeft het College van Burgemeester en Wethouders voorkeur voor een bad annex sporthal van de firma Pelikaan. De raad wordt gevraagd hiermee in te stemmen.

Met deze keuze is het College, dat aanvankelijk droomde van een aandacht-trekkend, exclusief recreatiebad, weer met beide benen op de grond gekomen. Het plan Pelikaan is redelijk in prijs, ziet er aantrekkelijk uit en voldoet aan de eisen die de gemeenteraad destijds, in maart 1978 opgesteld heeft. In het voorjaar van 1978 hadden 5 bedrijven aanbiedingen gedaan voor de bouw van een zwembad/sporthal combinatie in Schenkel-Noord. Daaruit werden er 3 geselecteerd, te weten: Tip-Combine, Pelikaan en van Wijnen met zijn ballondak-bad.

15 OKTOBER 1981

CAPELLE AAN DEN IJSEL - De mooie plannen voor een overdekt zwembad op het Blinkertterrein staan nu alweer op losse schroeven. Het College van Burgemeester en wethouders heeft geconstateerd dat het Blinkertplan financieel niet haalbaar is. Ondanks het unanieme raadsbesluit om de Blinkert te voorzien van een overdekt zwembad haalt het College nu toch weer het Schenkelplan van stal.

Emons (PvdA) wil allereerst weten of er eigenlijk wel geld is voor een nieuw zwembad: „aanvankelijk had het College het duurste plan een nieuw overdekt bad in Schenkel gekozen. Nu blijkt dat het veel goedkopere plan op de Blinkert

nog te duur is. Al deze discussie's wekken de illusie dat er een nieuw zwembad komt. Als er toch geen geld voor is zijn ook de adviezen weggegooid geld. Dan moeten we maar weer met de Roerdomp verder gaan”.

Bruil legt uit dat er wel geld is. Op de nieuwe begroting is rekening gehouden met 1 1/2 miljoen aan jaarlijkse lasten en 4 miljoen is al voor de bouw gereserveerd. Daarom, zegt Bruil, moet het plan-Schenkel weer op tafel komen vanwege de haalbaarheid. Dan kosten de oude baden de gemeente niets meer. Mevrouw Kuiper (CDA): „De burgers en de hele raad hebben gekozen voor de Blinkert, daar kan het College toch niet zo maar omheen! We hebben nu aan de helft van de renovatiekosten van de Roerdomp aan adviezen opgesoupeerd. We moeten nu maar eens met onze eigen mensen ons ei leggen en dan moet u niet steeds door de besluitvorming heenfietsen”.

Raadslid krijgt standje over stropdas

CAPELLE AAN DEN IJSEL - Tijdens de openingsronde van de nachtzwemmarathon had het D'66 raadslid zich gekleed in zwembroek, getooid met een door de gemeente aan hem geschonken das. Het slagvaardige College van Burgemeester en Wethouders reageerde daar prompt op met een schriftelijke standje aan het ondeugende raadslid.

Het College schrijft voor een dergelijke handelwijze geen waardering te kunnen opbrengen. De das wordt als relatiegeschenk aangeboden aan een geselecteerd gezelschap in de hoop Capelle daarmee meer bekendheid te geven. De brief eindigt met: „Uw provocerend gedrag laat u wellicht wel kennen als politicus die het met het gevoerde beleid niet eens is doch niet als lid van het hoogste bestuursorgaan dat daardoor ook „hogere” verantwoordelijkheden kent”.

In zijn antwoordbrief wijst Van der Kreeke er op dat hij gevraagd werd om, als raadslid, de openingsronde mee te zwemmen. De

WOENSDAG 24 JUNI 1981

brief vervolgt: „Het is een goed gebruik dat een dergelijk gebeuren ludieke elementen bevat. Om mij als raadslid, gehuld in een zwembroek, kenbaar te maken, meende ik mij het grappige te kunnen veroorloven de gemeente-stropdas tijdens de openingsronde te dragen. Een stropdas die, wat samenstelling betreft, bestendig is tegen water. Bovendien loopt men in het zwembad „De Blinkert” niet het risico dat de temperatuur van het water de das zal aantasten. „Het verbaast mij dan ook”, aldus Van der Kreeke, „dat het College van Capelle tijd spendeert aan het schrijven van dergelijk soort brieven en dit afhandelt met een snelheid waarop menig burger, die als regel maanden moet wachten op een antwoord, jaloers zou zijn”. Van der Kreeke acht het nu tevens duidelijk geworden dat, wanneer men een dergelijk geschenk aanvaardt, het College het recht meent te hebben waarde-oordelen uit te spreken over het gedrag van de ontvanser.

De brief besluit: „De volgende stap is wellicht een „verordening op het dragen van de das”. Voorlopig wil ik het er op houden dat het een volslagen gebrek aan relatievervend vermogen, zo niet aan een gevoel van humor is. Ik hoop dat ook het dagelijks bestuur van Capelle voortaan zijn tijd aan nuttiger zaken zal besteden”.

Capelle mag trots zijn

De Terp geopend

16 MEI 1979

CAPELLE VAN DEN ISSEL

De officiële opening van de Terp, met zijn gehele complex er omheen, betekent de voltooiing van een gigantisch en knap stuk werk waar honderden mensen zich gedurende drie jaren volledig voor hebben ingezet. Was iedere bij De Terp betrouwbare blij en tevreden met wat er daar in Oostgaarde tot stand gebracht is, voor de architect, Chiel Verhoeff, moet het een grootse en onvergetelijke dag geweest zijn. 10 Jaar geleden begon het plan voor dit complex reeds in hem te rijpen.

Bruil contra van Leeuwen:

'Trefterp altijd getorpedeerd'

23 OKTOBER 1980

Het Havenloods-interview met sociaal-centrum-beheerder Johan Capello heeft overal de tongen losgemaakt. Raadsleden stelden de beheersproblemen in het centrum in Oostgaarde uitvoerig aan de orde in de commissie.

Uit de reacties van wethouder Bruil blijkt dat de spanningen tussen hem en burgemeester van Leeuwen hoop oplossen.

Bruil: „Ik neem aan dat de beheerder terecht problemen signaleert. Het College heeft in grote meederheid steeds de zaak getorpedeerd, uit een soort koud-water-vrees. Van Leeuwen is de opperzaalmeester, van Leeuwen zelf zal de zaal verheren!

Maar wij hebben besloten om de zaken waarvoor wij ingehuurd zijn zelf af te handelen! Er is hier sprake van een soort branche-vervaging. Ik heb met onze nieuwe directeur afgespro-

ken dat er een nota over accommodaties komt; over het bouwen, het beheer en de exploitatie.

De tent daar kan draaien onder verantwoordelijkheid van de vaste deelnemers. Nu moet die verordening er eindelijk komen! En die komt gewoon hier, in de commissie C en als wij dan besluiten nemen, gaat de zaak rollen.”

Wethouder Bruil is er duidelijk ge-
belgt over dat er buiten zijn ambte-
nen en zijn afdeling om ook over ac-
comodaties gesproken wordt. Met

* Havenloods publicatie van woens-
dag 8 oktober waarin Johan Capelle
zich beklagde over het functioneren
van de Trefterp.

Centrum De Trefterp functioneert

'Ik voel me misbruikt door de gemeente'

CAPPELLE AAN EEN EISDE - Het lijkt wel of het verzuim van
een wethouder of het verspreiden van Trefterp-pand-dieven. Maatschappij
heeft de er op gewonnen dat er een voorstel kan worden gemaakt. Het
was het laatste verspreiden. Na een van twee maanden, zijn er twee
werkdagen, die de gemeente heeft een tijdje lang, dat het
verzuim.

Van het woord is Johan Capelle
aan de wethouder van het woord
dat er niet is en het woord is
dat er niet is en het woord is
dat er niet is en het woord is

Al na de eerste afsluiting van
het woord is de wethouder
dat er niet is en het woord is
dat er niet is en het woord is
dat er niet is en het woord is

verzuim van de wethouder van
het woord is de wethouder van
het woord is de wethouder van
het woord is de wethouder van
het woord is de wethouder van

Dereide
Havenloods wordt verzuim
van de wethouder van het
woord is de wethouder van
het woord is de wethouder van

name gebeurde dat op de vermaarde
tussentijdse commissie-A vergadering
onder voorzitterschap van de burge-
meester op 15 september. Het is niet
duidelijk waarom burgemeester van
Leeuwen van mening is dat het be-
heer van accommodaties tot zijn taak
behoort.

* *Waarom wil de burgemeester alles
zelf doen? Wethouder Bruil ziet de
bui al hangen, Van Leeuwen ook.*

Gemeente neemt alles in eigen beheer

30 OKTOBER 1980

binnen het gemeentebestuur
wordt gezocht naar mogelijkhe-
den om, zo nodig, bij te sturen
in de bouw en bij het beheer
van onderwijs- en sociaal-cultu-
rele voorzieningen.

Een aampak die garandeert dat het
gemeenschapsgeld zo goed mogelijk
wordt aangewend.

Om deze reden acht de burgemeester
het zaak de gemeentelijke invloed
veilig te stellen.

Men kan aannemen dat de problemen

rond de eerste paas van het buurthuis
Schenkel (die nu geheel opgelost zijn)
een gevolg waren van dit gesprek.

Helas bespaarde uitstel van de bouw
geen geld, maar kost het geld. Daan-
naast kan men zich niet aan de indruk
onttrekken dat juist zaken die tot
stand komen onder volledige verant-
woordelijkheid van de gemeente dik-
wijls meer kosten dan aanvankelijk
gepland was.

Men denke bijvoorbeeld aan het ge-
meentehuis aan de Linie dat minstens

5 miljoen duurder bleek dan men
dacht.

Vergelijkt men daarmee de meer-
kosten van accommodaties waar stichtings-
besturen voor verantwoordelijk zijn,
dan valt het laatste erg mee. Het is te
hopen dat tijdens de in het vooruit-
zicht gestelde gecombineerde com-
missie-vergadering duidelijk wordt ge-
maakt waar precies de besturen van
stichtingen en buurtcentra te weinig
zuinigheid betrachten en hoe de ge-
meente kan garanderen dat gemeen-
schapsgeld op optimale wijze wordt
aangewend.

Verrassend nieuw voorstel

Gemeentehuis komt aan „De Linie“

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – Een nieuw en verrassend voorstel inzake de huisvesting van het gemeentelijk apparaat gooit de tot nu toe bestaande plannen over een Capels gemeentehuis geheel overhoop. Het voorstel houdt in dat de gemeente de 3 in aanbouw zijnde kantoorpanden aan de Linie koopt van de huidige eigenaar, het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds. Deze gebouwen bieden ruimschoots onderdak aan de ambtelijke diensten die nu nog over Middelwatering verspreid liggen. Door de aankoop van deze panden is de gehele huisvestingsproblematiek van het gemeentelijk apparaat in één klap opgelost.

31 MEI 1978

Het ABP wil het geheel verkopen voor ongeveer 15 - 17 miljoen. Maar . . . voor wat hoort wat. Het College van B. en W. noemt het in zijn voorstel aan de raad begrijpelijk dat het ABP niet zonder meer wil verkopen, maar voorwaarden stelt. Zoals wethouder Benard het uitdrukte: Wij zijn de onderhandelingen ingetreden met verreweg de zwakste kaarten: te weinig ruimte, het probleem Slotplein en de afspraak tussen PvdA en VVD over de gewenste centrumvorming in 't gebied Koperwiek-Noord). Vanuit deze positie heeft Capelle veren moeten laten. Het ABP stelt 6 voorwaarden waaronder zij de gebouwen aan de Linie af wil staan. Deze houden in dat het ABP het huidige raadhus aan het Slotplein mag lopen voor ruim 4 miljoen, grond er naast voor ruim 3 miljoen en dat het ABP, in overleg met de gemeente, een plan mag ontwikkelen voor dit hele Slotpleingebied. Verder wil het ABP er zeker van zijn dat het 30.000 vierkante meter van het industrieterrein „Hooilawe“ mag kopen en het wenst de eerste gepadende te zijn voor de bouw van premieverhuurwoningen in Capelle.

CAPELLE AAN DEN IJSSEL — Tijdens de eerste commissie A vergadering na de vakantie stonden de commissieleden nogal lang stil bij de inrichtingskosten van het nieuwe raadhuis aan de Linie. Sommigen vroegen zich af of het allemaal niet een beetje

zuiniger kan. Als men nu de totale kosten voor het hele nieuwe onderkomen van het gemeentelijk apparaat ziet, blijken het toch wel flinke bedragen. Aanvankelijk leek het allemaal niet zo erg duur te zijn. De drie gebouwen aan de Linie konden worden ge-

kocht voor ruim 17 miljoen. Daar zouden dan nog een 9 miljoen bijkomen voor tal van bijkomende kosten.

Nu blijkt het geheel toch een 4 miljoen duurder uit te vallen, alles bij elkaar ruim 30 miljoen.

Nieuw raadhuis wordt een dure geschiedenis

30 AUGUSTUS 1979

CAPELLE AAN DEN IJSSEL — In maart 1980 wordt het nieuwe raadhuis aan de Linie in gebruik genomen. Op dit moment is men druk doende de inrichting en de aankleding te verzorgen. Daarvoor, en voor allerlei extra verbeteringen aan het gebouw is een nieuw krediet van ruim 5 miljoen nodig. Niet alle raadsfrakties zijn het eens met deze extra-uitgaven. Zij vragen zich nog steeds af of het niet zuiniger kan.

Reeds twee maal eerder werd over dit grote extra-krediet gediscussieerd.

Ook toen werd op bezuinigingen aangedrongen met name door de PvdA en D'66. Toch komt het College nu weer met hetzelfde voorstel, weliswaar met enkele suggesties tot bezuinigings mogelijkheden. Raadslid Bonte PvdA vraagt zich af waarom nu in derde instantie wordt gepraat over een zaak waar een groot deel van de raad niet achter staat. De PvdA zegt geen ja op het gevraagde krediet. De fractie wil in ieder geval dat het bestaande meubilair, waar mogelijk, gebruikt wordt. Wethouder Eerhart wijst er op dat het de unanieme wens van het personeel is om nieuw meubilair te krijgen in het nieuwe gebouw, hij vindt het jammer dat de fractie van de PvdA daar geen rekening mee wil houden.

Zoeken

Er zitten onverwachte organisatorische aspecten aan de aanschaf van nieuwe bureau's met slechts een klein

ne lade. In de drie grote laden van de oude bureau's zouden toch weer belangrijke papieren opgeborgen worden. Daardoor zijn ze moeilijk te vinden. Het zoeken er naar zou elke ambtenaar minstens één uur per dag kosten. Dat er veel stukken in de laden blijven liggen bleek bij een onlangs gehouden opruim-actie. Meer dan 2000 onafhankelijke zaken kwamen te voorschijn.

Demagogie

Burgemeester van Leeuwen noemt het een stukje demagogie als Derksen (D'66) zegt dat de raad bij de hele transactie alleen gelet heeft op de neus van de kameel en er niet aan dacht wat er nog achteraan kwam. (hiermee doelt hij op de ruim 15 miljoen aankoopkosten voor de gebouwen aan de Linie, waar nu nog eens ruim hetzelfde bedrag aan extra-kosten achteraan komt).

Uit het feit dat er van de 5 miljoen waarvan nu sprake is maar zo weinig bezuinigd kan worden concludeert Derksen dat het College voor 4 miljoen verplichtingen aangegaan is zonder dat de raad daarin werd gekend. Ook meende hij dat het raadhuis aan de Linie een tijdelijke aangelegenheid was, daarom verbatzen de grote investeringen hem.

Epema (VVD) verwondert zich over de rekening van architect en constructeur van rond 1.900.000.-, men heeft het gebouw toch kant en klaar gekocht? Slechts het kale casco blijkt gekocht te zijn de honoraria van architect en constructeur zijn ge-

baseerd op een 6 miljoen extra bouw-kosten. Een belangrijk deel van dat bedrag was nodig voor de bouw van 2 luchtbruggen die de panden met elkaar verbinden.

Irritatie

Alle aanmerkingen over het nieuwe raadhuis aan de Linie werken duidelijk irriterend op burgemeester van Leeuwen. Onverwacht valt hij uit in de richting van de heer van Genderen (SGP/GPV) die nauwelijks iets gezegd had: Er is niets overdreven aan de gebouwen! Zij hebben geen status-achtig karakter, wij zijn geen brassers! Maar de gemeente mag best enige investeringen doen om het vertoeven in deze gebouwen van redelijke kwaliteit te doen zijn. De burgemeester is boos over de teneur (de strekking) waarin tegen dit voorstel aangepraat en aangeschreven wordt.

Raadszaal

Omdat het nieuwe raadhuis geen ruimte voor een raadszaal bevat worden de raadsvergaderingen, reeds vanaf 3 december, in de grote zaal van het Sociaal-cultureel centrum bij de Terp gehouden. De stoelen waar de deelnemers aan de vergadering op zitten worden opgeslagen in een speciale ruimte onder de zaal. Als vergadertafels worden de in de zaal aanwezige tafels gebruikt, wel zullen zij telkens van voorschotten worden voorzien. Fractieberaad tijdens eventuele schorsingen van de raadsvergaderingen kan na 21 uur plaats hebben in de zalen van de muziekschool.

Politiebureau annex brandweerkazerne duurder

5 JUNI 1980

CAPELLE AAN DEN IJSSEL — Over kleine bedragen kan de gemeenteraadsvergadering zich soms geweldig druk maken, maar over bedragen boven de miljoen wordt dikwijls slot heengegaan.

Opmerkelijk was dat weer bij de bespreking van nieuwe kredieten voor de bouw van het politiebureau annex brandweerkazerne aan de Slotlaan.

Volgens het prijsplij van 1976 zou het geheel 16 miljoen kosten. Gezien inflatie, prijsstijgingen en het destijds nog niet invullen van bepaalde posten is het bouwwerk

uiteraard weer duurder geworden. Volgens de heer Van Genderen wordt er om een nieuw krediet van 9 miljoen gevraagd, dat wil dus zeggen dat de kosten meer dan 50 pct gestegen blijken. Hij vindt dat heel wat. Deze berekening had hij, naar zijn zeggen, even snel achter op een lege envelop gemaakt. Ook burgemeester van Leeuwen was snel aan het rekenen geslagen, ook achterop een envelop. Hij kwam echter slechts tot een prijsstijging van 6,5 miljoen. Wie er nu gelijk had wist niemand, en niemand leek zich er ook druk over te maken.

Het geld moet uiteindelijk toch op

tafel komen, en bijna 11 miljoen wordt door het Rijk vergoed. Voor het buitengebeuren rond de strakke, hoekige gebouwen aan de Slotlaan, koos de raad unaniem voor het ontwerp van landschapsarchitect Petri. Het is weliswaar iets duurder dan een gelijksoortig plan dat door de dienst van openbare werken ontworpen was, maar hier speelde de bezuinigingsdrift gelukkig niet mee. Petri is onder meer de geestelijke vader van de enorme ei-vormige keien bij het universiteitscomplex Woudestein en van het (uiteindelijk door den Haag afgewezen) „Keien-lint” als monument voor wijlen koningin Wilhelmina.

Opening politie-brandweeercomplex

CAPELLE AAN DEN IJSSEL Met het in werking stellen van een alarm signaal opende staatssecretaris Koning afgelopen maandagmiddag het nieuwe politie- en brandweeercomplex aan de Slotlaan. Na de toespraken volgde een rondgang door het hele complex. Het

prachtig verzorgde interieur staat er borg voor dat allen er met plezier zullen werken. De meest moderne technische snufjes zorgen er voor dat dit werk zo doelmatig mogelijk verricht wordt. Daar is de meldkamer met zijn volledig nieuwe apparatuur, de schietkelder voor de politie, de oefenruimte voor perslucht dragers (voorzien van infrarode controle kameras), de gymnastiekzaal met riante

douche- en verkleedruimten.

Ingewijden in het brandweerkazernegebeuren zeggen dat heel wat, veel grotere, gemeenten in ons land geen kazerne hebben die ook maar in de schaduw kan staan van deze Capelse. Slechts in Hengelo is er een kazerne die ongeveer het peil van technische perfectie bereikt waar Capelle op kan bogen.

Buurtcentra en sociaal-kultureel werk zijn in Capelle tot vijf jaar terug onbekende begrippen. Er wordt gebouwd en er worden sportvelden aangelegd. De overige voorzieningen worden grotendeels overgelaten aan het van oudsher confessionele partikulier initiatief.

Uitzondering vormt het opbouwwerk. Vanaf 1970 worden drie opbouwwerkers gesubsidieerd, ondergebracht bij de Stichting Capelse Gemeenschap. Het opbouwwerk vervult sindsdien een belangrijke functie bij het van de grond brengen van voorzieningen door ondersteuning van initiatiefgroepen op allerlei terrein. In 9 van de 10 gevallen stuiten deze groepen op tegenwerking van de gemeente. Pas de laatste jaren vinden ze enig houvast bij een goedwillend ambtenaar of wethouder en wordt eindelijk maar toch het een en ander gerealiseerd. Het buurtcentrum Schenkel gaat door het oog van de naald: wethouder Breitbarth verzet zich tot de dag dat de eerste paal de grond in gaat. Dezelfde wethouder komt in aanvaring met het jongerencentrum Tolkin naar aanleiding van een subsidieaanvraag voor het vertimmeren van een oude school. De keuze 'Zwembad f 13 miljoen, Tolin zonder poen' schiet de Wethouder in het verkeerde keelgat.

Ook het voortbestaan van het opbouwwerk is al tien jaar lang inzet van politieke strijd. Een front van PvdA en D'66 en druk vanuit de huurdersbeweging heeft tot nu toe verhinderd dat het opbouwwerk wordt opgedoekt. Wat de PvdA betreft zijn daarbij ettelijke extra ledenvergadering nodig om de gehele raadsfractie op koers te houden.

Wethouder noemt werkwijze opbouw- werk fascistisch

25 MEI 1979

CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Er is een onplezierige ruzie aan de gang tussen wethouder Breitbarth en de jongeren van Tolkin. Via verschillende wegen heeft de wethouder de mensen van Tolkin en ook het opbouwwerk getraceerd op allerlei verwijten en verdachtmakingen. Het begon allemaal met een interview in onze krant waarin bestuursleden van Tolkin hun boosheid uitten over het feit dat ze niet tijdig gewaarschuwd waren dat hun, lang-verwachte, subsidie uitgesteld was. Daarna hielden zij, bij het begin van de raadsvergadering, een kleine actie om aandacht te vestigen op de problemen waarin de Capelse jongeren nu dreigen te raken.

Dit was voor de wethouder te veel. De heer Breitbarth, die notabene nog zegt: „dat hij past om met mensen die hij niet kent via de pers te communiceren” reageerde met twee boze interviews in de plaatselijke pers, en met een „open brief” aan de leden van Tolkin. Daarin speelt hij de bal terug: Tolkin had tijdig met hem contact moeten zoeken alvorens tot actie over te gaan. Voorts suggereert hij dat Tolkin aan de leiband loopt van het opbouwwerk, het opbouwwerk dat door middel van halve leugens en halve waarheden zijn acties

zou voeren. Ten slotte trekt hij een vergelijking tussen de werkwijze van door het opbouwwerk begeleide groepen en het duitse fascisme. De leden van Tolkin lieten dit weer niet over hun kant gaan. Zij achten de verwijten en verdachtmakingen niet terecht. De wethouder had gezegd dat het tijdig bericht geven van verträgen in subsidies „overbodige jobstijdingen” zijn die niet rondgebruikt hoeven te worden. Tolkin wijst er nogmaals op dat de hele planning van de verbouwing van de oude Schenkelschool gebaseerd was op de gedachte dat hun subsidie op 25 april goedgekeurd zou zijn door Gedeputeerde Staten. Het voorlopig uitblijven van deze goedkeuring werd hun van de zijde van het gemeentebestuur op geen enkele wijze medegedeeld, zij kwamen er toevallig achter. Dat is Tolkin's grote griet. Zij vervolgen hun brief aan wethouder Breitbarth met: „Uw bewering dat wij noch met het College, noch met enige ambtenaren contact hebben opgenomen is geheel onjuist. Direct nadat wij het gerucht vernomen hadden dat de begroting voorlopig zou zijn afgekeurd, zijn wij de diverse afdelingen van het gemeentehuis gaan bellen. In eerste instantie is getracht wethouder Bruil te bereiken, die was op vakantie. „Dan somt Tolkin een reeks van ambtenaren op waarmee gesproken is. Uiteindelijk kreeg men enige zekerheid over de begroting die „voorlopig was afgevoerd” en die ingesteld moest worden.

De ambtenaar die dit vertelde noemde verder contact hierover met de wethouder van financiën, Breitbarth,

niet direct nodig. Tolkin heeft, in tegenstelling met wat de wethouder beweert, dus wel degelijk geprobeerd informatie te krijgen omtrent de juiste feiten. Over de relatie met de opbouwwerkers van de S.C.G. zegt Tolkin het volgende: „Alleen wij, het bestuur van Tolkin, zijn verantwoordelijk voor onze daden. Een verschuiving van deze verantwoordelijkheid naar het opbouwwerk wijzen wij af. Wij worden door een opbouwwerker van de S.C.G. ondersteund, ter zijde gestaan, geassisteerd, maar niet bevoogd of bemoeid. Op beleidspland en uitvoerend terrein heeft Tolkin haar eigen zeggenschap. Tolkin vraagt zich af hoe U tot Uw conclusies komt. Uw bewering dat wij feiten onjuist weergegeven hebben, berust niet op waarheid. Wij kunnen slechts veronderstellen dat U ons stencil en onze actie bij het raadhuis niet begrepen hebt.

Wij begrijpen niet hoe U er bij komt de vergelijking met het Nationaal Socialisme te trekken. Een dergelijke bewering vinden wij niet alleen foutief maar zelfs uiterst belijdend. Wij trekken het ons persoonlijk aan dat U onze acties met „fascistisch” hebt bestempeld en wij vinden dergelijke uitspraken, zeker van een politiek ambtsdrager, ongepast. Uw interpretatie van onze actie en de associatie met „fascisme” en „nationaal Socialisme” vinden wij weerzinwekkend. Wij vragen ons af of U de draagwijdte van een uitlating als deze en de gevoelens die deze begrippen oproepen wel ten volle beseft. Wij eisen van U dat U deze uitlatingen betroeft.” Wij willen haarbij aan tekenen dat de

wethouder in zijn brief aan Tolkin voorzichtig te werk ging, en de gewraakte lelijke woorden vergelijkenderwijs gebruikt. Hij schrijft: „Een dergelijke wijze van handelen is voor het eerst op grote schaal toegepast door de Nationaal Socialistische Beweging in Duitsland en werd toen fas-

cistisch genoemd. Ik realiseer mij dat dit woord zwaar beladen is, maar ik aarzel toch niet het te gebruiken. In het interview dat wij maandag 14 mei met de wethouder hadden gebruikte hij het woord fascisme ook meermalen, sprekende over de door het opbouwwerk beslechte eroge-

ringen. Zelfs werden de opbouwwerkers met wijlen de heer Goebels, de grote nazi-propagandist en aartsleugenaar, vergeleken. Wij meenden toen de wethouder tegen zichzelf te moeten beschermen en hebben deze uitspraken daarom zeer bewust niet geciteerd.

Schuur Bermweg voor jongeren *Eekhof roepende in de woestijn?*

5 MEI 1978

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - De sluitingen van ontmoetingsplaatsen voor jongeren verontrusten vele Capellenaren die betrokken zijn bij het wel en wee van de jonge mensen in Capelle. Eén van hen is Albert Eekhof, die zich al jaren inzet voor jongeren in moeilijkheden en die door zijn inzicht in en begrip voor de jongerenproblematiek bij velen hoog aangeschreven staat. Albert vreest dat als er niet zeer snel maatregelen genomen worden om de verschillende groepen jongeren een plek te bieden waar zij elkaar 's avonds ontmoeten kunnen, de moeilijkheden en spanningen blijven stijgen.

Het sluiten van gelegenheden, zoals onlangs met „de Wiek“ is gebeurd en kort daarna met Tolkin, lost geen moeilijkheden op. De jongelui zoeken andere plaatsen op of worden naar Rotterdam verdreven. Voor 14-14-18 jarigen brengt dit laatste grote risico's met zich mee.

Enige weken geleden besloot het bestuur van de Stichting Ontmoetingscentra „de Wiek“ te sluiten, omdat

het publiek te agressief werd. De oorzaak van agressief gedrag in de enkele, veel te kleine ontmoetingsplaatsen is volgens Eekhof in hoofdzaak het gebrek aan ontmoetingsruimten voor de jeugd in Capelle. „Evenals volwassenen hebben jongeren recht op eigen ruimten, met een eigen identiteit, waar een mentaliteit heerst waarbij ze zich thuis voelen. Waar zij hun eigen voorkeuren mogen hebben betreffende kleding, muziek en gedrag. Als een aantal verschillende groepen, met verschillende voorkeuren, geen keuze heeft en in een te kleine ruimte bij elkaar geperst zit vraagt men gewoon om strubbelingen”.

* Tolkin in de maak.

Tjokvol

Zo ging dat in de Wiek. Vrijdag en zaterdag zat het er tjokvol, en de kassa rinkelde. Eekhof is van mening dat het bestuur van de Stichting er voor had moeten zorgen dat op deze avonden, met een minstens dubbele omzet aan drank, er ook dubbele personeelsbezetting had moeten zijn. „De moeilijkheden waren duidelijk te voorriën”.

De moeilijkheden in de - ook veel te kleine - zaaltes van Tolkin namen toe. Volgens Eekhof niet slechts door het groot aantal bezoekers, maar vooral omdat de mengeling van verschillende mentaliteiten groter werd. „Wanneer er niet heel spoedig vervangende ruimte komt.

komen de resterende ontmoetingsruimten ook in gevaar. Men heeft er geen idee van hoe dergelijke problemen kunnen escaleren”.

„Een dag na het sluiten van Tolkin bracht ik een bezoek aan een pas geopend barretje. Er waren bijna dubbel zoveel bezoekers dan een week te voren, hoofdzakelijk voormalige Tolkin-gangers. Straks moeten ook hier weer jongeren gewoerd worden, om moeilijkheden te voorkomen”. Eekhof ziet maar een oplossing: tijdelijk vervangende ruimte tot de verbouwing van de O.L.S. Schenkel gereed is.

Schuur

Als voorbeeld noemt hij een zret grote, lege schuur aan de Bernweg die in eigendom is van de gemeente.

Ook vindt hij dat de gemeente niet lang moet wachten met subsidiering van het Jeugdhuis dat naast de Hoeksteenkirk gepland is. Eekhof pleit tevens voor het starten van een initiatiefgroep voor de opzet van een Molukse jongerencentrum. Vooral voor deze groep omdat de Molukse jongeren extra geïsoleerd zijn. „Zo'n opzet dient door de jongeren zelf te worden gerealiseerd. De werkloosheid onder hen is groot, hun isolement leidt tot een zorgwekkende toename van druggebruik”.

Blijft Albert Eekhof een roepen in een woestijn van nog veel te veel onbegrip? Eigen plekje voor de jongeren kosten geld, veel geld. Maar verontzaming, toenemende agressiviteit, vernielzucht, criminaliteit, druggebruik kosten op de lange duur veel meer geld.

verontschuldgingen Breitbarth aan Tolkin

14 JUNI 1979

CAPELLE AAN DEN IJSEL. Wethouder Breitbarth heeft aan Tolkin zijn verontschuldgingen aangeboden voor zijn uitlatingen gedaan in een brief aan hen. In de brief vergelijkt hij de handelwijze van Tolkin met het fascisme. De wethouder vraagt de gewraakte brief als niet ge-

schreven te beschouwen. Dit alles kwam in het begin van de raadsvergadering ter sprake door een interpellatie van de heer Derksen.

Derksen zegt dat het optreden van de wethouder tegenover Tolkin zijn fractie ronduit verbijstert heeft. Hij stelt daarop enige vragen: Billijkt

het College de uitspraken van de wethouder? Had het niet meer voor de hand gelegen dat het College het bestuur van Tolkin van het uitstel van de subsidie in kennis had gesteld? Als dat tijdig gebeurd was, had Tolkin de actie die de boosheid van de wethouder opwekte, niet hoeven te voeren. Breitbarth spreekt in zijn brief aan Tolkin over het onjuist weergeven van feiten. Derksen wil

graag weten welke feiten het bestuur van Tolkin dan wel onjuist weerpegeven heeft. Derksen vindt het de deur dicht doen dat Breitbarth het speelse optreden (aan het begin van de vorige raadsvergadering) van 10 jongelui die een pamfletje ronddeelden, als fascistisch bestempeld. Met een dergelijke uitspraak, aldus Derksen, maakt hij niet alleen zichzelf, maar ook het College en de gemeenteraad te schande.

Als eerste reageert burgemeester van Leeuwen namens het College op de woorden van Derksen. Het College draagt geen verantwoordelijkheid voor brieven die niet ondertekend zijn door burgemeester en gemeentesecretaris. Daarom distantieert het

College zich van de brief aan Tolkin, die slechts door Breitbarth ondertekend was. De burgemeester heeft dan ook geen behoefte om op de overige opmerkingen in te gaan. Vervolgens geeft hij het woord aan de heer Breitbarth, fractievoorzitter van de PvdA, de heer Bonte is het hier niet mee eens. Hij vindt dat eerst de andere fracties ook aan het woord moeten komen. Ieder is van vele kanten benaderd over de gewraakte uitlatingen van Breitbarth. De burgemeester geeft echter niemand meer de kans nog meer toorn over het hoofd van de wethouder uit te storten.

Breitbarth komt vervolgens aan het

woord. Hij geeft toe dat hij gereageerd is in een geprikkelde stemming. Bij het schrijven van de brief had hij zich onvoldoende gerealiseerd welke uitleg er aan zijn woorden gegeven zou kunnen worden. Hij wilde Tolkin in een gesprek zijn verontschuldigen aanbieden. Hij verzoekt de mensen van Tolkin dan ook die te willen aannemen en de brief als ongeschreven te beschouwen.

Brief als niet beschreven beschouwd

Motie

Derksen vindt dat het Breitbarth wat te gladjes afgaat om eerst zo'n herrie te schoppen, links en rechts interviews af te geven (waarin de vergelijking Tolkin-opbouwwerk-fascisme gemaakt wordt) en dan, als het moeilijk wordt, te zeggen dat het zo niet is bedoeld en dat het je spijt. Daarom komt D'66 met een motie waarin de gemeenteraad besluit het optreden van de wethouder terzake ten zwaarste te betreuren en waarin zij de wethouder verzoekt zijn mening te herzien en daarvan op korte termijn op gepaste wijze blijk te geven. Bonte wijst er op dat de twee PvdA-wethouders direct verontwaardigd hebben gereageerd op de uitlatingen van Breitbarth, en dat het gehele College zich er van heeft gedistantieerd. Bonte vindt echter dat dit excuus van Breitbarth voor de

raad veel te laat komt, een eerder excuus had de interpellatie overbodig gemaakt. Bonte vreest dat Breitbarth nog steeds denkt dat hij gelijk heeft. Zijn fractie kan meegaan met de motie van D'66 waarin hij een mildheid vindt die de wethouder in staat stelt op zijn schreden terug te keren.

De heer van Genderen (SGP/GPV) acht het goed dat nu vast afgesproken is dat voortaan het College verantwoordelijk is voor individuele brieven van wethouders. De heer Timens (CDA) wijst er op dat ook CDA-wethouder Eeferhart zich onmiddellijk gedistantieerd heeft van de gewraakte uitlatingen van Breitbarth. Gok hij wil graag weten wat Breitbarth eigenlijk wel bedoeld heeft met zijn brief.

Het is duidelijk dat het voor Breitbarth vrijwel onmogelijk is om op die

vraag antwoord te geven. In de brief van Breitbarth stond namelijk dat hij zich wel degelijk bewust is van de emotionele geladenheid van het woord „fascisme“, dat hij desondanks niet aarzelt het te gebruiken. Hoewel de burgemeester zich aanvankelijk geheel distantieerde van de uitlatingen van Breitbarth, en zijn wethouder niet in de verdediging nam, behoedt hij hem nu toch voor een onmogelijke situatie. Hij vindt dat Breitbarth reeds in algemene termen zijn verontschuldigen heeft aangeboden, en dat het daast maar bij moet blijven. Welke feiten er nu eigenlijk door Tolkin onjuist zouden zijn weergegeven krijgt niemand te horen. Dit zwijgen van Breitbarth brengt het CDA er toe de motie van D'66 ook te steunen. De motie wordt aangenomen met 13 stemmen (fractie van CDA, D'66 en PvdA) voor en 9 tegen.

Het realiseren van Buurthuis vergt een lange adem

17 JANUARI 1980

Als er op een stukje grond een tegenstelling ontstaat tussen commerciële belangen en buurtbelangen, dan trekken de buurtbewoners dikwijls aan het kortste eind. Dat blijkt wel als men de trieste historie van het nog steeds niet gerealiseerde Buurthuis Schenkel bekijkt. Jaren geleden startten de bouwplannen voor het Buurthuis. Een mooi, centraal in Schenkel gelegen stukje grond, op de hoek van de Schenkelse Dreef en de Kralingsweg, nodigde uit tot bouwen. De overheid gaf zijn medewerking. Maar het Buurthuis kon maar niet van de grond komen. Wel staat er nu een glorieus kantoorpand.

KANTOORPAND

Achter het kantoorpand is een stukje grond vrij gelaten, een klein stukje, zo te zien. Daar moet het Buurthuis komen en het komt er ook. Want de mensen van de Buurtgroep Schenkel zitten niet gauw bij de pakken neer. Ze blijven vechten voor een eigen Buurthuis, centraal in de wijk. Waar de buurtbewoners straks actief of recreatief bezig kunnen zijn, waar een bejaardensoos komt, waar allerlei speciale service gegeven kan worden. De wijk Schenkel zit te springen om enige behoorlijke wijkvoorzieningen, nu is het nog om te hullen. De Kruisverenigingen zitten in een soort garage het bejaardenwerk met eigen pedicure in de slecht bereikbare Prins Alexanderschool aan de Kanaalweg. Het maatschappelijk werk is ondergebracht in een service-flat en de bibliotheek zit in een bus.

Verzamelgebouw

De unieke plek bouwgrond aan de Kralingsweg was aangegeven voor bijzondere bebouwing. Daar zouden al die buurtvoorzieningen in een verzamelgebouw bijeengebracht worden. Op een gegeven moment kwam het bouwbedrijf Otte met het plan om er

een kantoorpand neer te zetten, gecombineerd met een Buurtcentrum. De mensen van de Buurtgroep Schenkel realiseren zich nu dat de kansen voor een werkelijk goed Buurtcentrum (met bibliotheek en muzikschool) verloren gingen op het moment dat de gemeente in onderhandeling ging met Otte. Want al gauw kwam de volgende stap terug. Otte kon niet wachten op de subsidieverlening aan het Buurtcentrum en wilde vast starten met de aanbouw. Het buurthuis zou er dan apart naast gebouwd worden. Het liefst wilde de firma Otte het stuk bouwgrond in zijn geheel kopen, het Buurthuis moest dan maar in Schenkel-noord neergezet worden. Realisering daarvan zou echter nog een paar jaar duren, daar wilde de Buurtgroep niet op wachten.

Vergissing

Al gauw startte de bouw van het kantoorpand. De buurtbewoners zagen het met verbazing aan. Wat gek, zeiden ze, die plek die er achter overblijft is veel te klein daar kan nooit een Buurthuis staan. Buurtopbouw-

werker Bert van Dieren stelde hen gerust: dat lijkt maar zo. De ongeruste buurtbewoners bleken echter gelijk te hebben. Het kantoorpand was inderdaad 1 1/2 meter te ver naar achteren neergezet. Wat een pech!

Op de tekening is duidelijk te zien dat ook in de oorspronkelijk geplande ligging de gebouwen al erg dicht bij elkaar staan. De opschuiving van 1 1/2 meter maakte de doorgang onmogelijk nauw. Aan- en afvoer van materialen per vrachtauto moet daar uiteindelijk ook door want het voetgangersbruggetje is niet geschikt voor 'waarder (of invaliden-) vervoer

Hek

Het Buurthuis zit al op de uiterste grens van het terrein, het kan dus niet verschoven worden. De enige oplossing is een verandering van het plan. Dat betekent veel nieuw tekenwerk en extra-kosten. De Buurtgroep betaalt die kosten niet. Maar wie betaalt ze wel? De schuldvraag aangaande het verkeerd uitzetten is nog niet boven tafel. Dat zal nog een enorm touwtrekken worden.

Zo had het Buurthuis moeten worden.

buurtcentrum

College torpedeert op valreep bouw van buurthuis

Schenkel dupe politieke machtsstrijd?

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - De bouw van een Buurthuis in Schenkel is door het College van B en W tegengehouden. Met verbijtering reageerden de buurtbewoners zaterdagmorgen op het nieuws dat de eerste paal niet de grond in mocht. Oorzaak was een telegram waarin de aannemer door wethouder Breitbarth gesommeerd werd de bouwmaterialen te verwijderen. Onderhandelingen daarna mochten niet meer baten. Men vreest dat dit uitstel in feite afstel betekent. Dat Schenkel zijn Buurthuis waar het 5 jaar voor gevochten heeft niet krijgt.

Feitelijk valt het Buurthuis onder de verantwoordelijkheid van wethouder Bruil. Het is bekend dat er grote spanningen binnen het College zijn en dat de wethouderszetel van Bruil uiterst wankel staat. Tijdens Bruil's afwezigheid nam de rest van het College ogenblikkelijk maatregelen om de bouw van het Buurthuis te stoppen. Formeel dekt het College zich achter de feiten dat de grond nog niet officieel was overgedragen aan de Buurtgroep en dat de goedkeuring van Gedeputeerde Staten nog niet binnen was. Maar ook bij de eerste paal van het Buurthuis Oostgaande waren deze zelfde formaliteiten nog niet rond. Daar vormde het geen beletsel om de bouw te starten.

Men kan dus niet anders dan concluderen dat het College zich verschuilt achter formaliteiten om zijn doel te bereiken. Naar dat doel kan men slechts gissen. Of het College wil be-

zuigen op de sinds jaren beloofde welzijnsvoorzieningen, of het wil de poten onder de stoel van wethouder Bruil wegzagen.

Jarenlang is er gewerkt aan het stichten van een Buurthuis in Schenkel. Onder begeleiding van ambtenaren en met rugsteun van wethouder Bruil was de zaak nu eindelijk rond. Er was geld, er was grond, er was een mooi ontwerp en er was een aannemer. Als zo'n vaak dan op het laatste ogenblik getorpedeerd wordt is het niet verwonderlijk als er gesproken wordt over „onbehoorlijk bestuur“.

Dreigen

1 OKTOBER 1980

De vele buurtbewoners die zaterdagochtend om half 11 bijeengekomen waren op het bouwterrein naast Hewlett Packard aan de 'sGravenweg konden slechts getuige zijn van het slaan van een symbolische paal.

Gerard Fränzel, bestuurslid van de Stichting Buurtgroep Schenkel, direct eigenhandig een klein paaltje de grond in.

Verloren

Mevrouw Goedhart kondigde aan dat de Buurtgroep juridische stappen gaat ondernemen. De Buurtgroep heeft geen geld voor de extra-kosten die het gevolg zijn van het uitstel van de bouw.

Als de bouw niet doorgaat zijn erook f 60.000,- verloren die allerlei instanties hadden toegezegd. Mevrouw Goedhart toonde de erkentelijkheid van de Buurtgroep voor de steun die zij steeds had van ambtenaren en architecten en voor de goede samenwerking met de naaste buren.

Om half 12 vertrok vanuit Schenkel een lange stoet protesterende buurtbewoners naar de welzijnsmanifestatie in Middelwatering. De voorzitter van de Buurtgroep liep voorop met een slag halfstok. Met spandoeken, grote borden en een megafoon vroeg men aandacht voor het torpederen van het Schenkelse Buurthuis. Het verkeer werd flink opgehouden, maar ieder toonde respect voor deze buurtbewoners die voor hun rechten opkomen.

Precies op de dag van het kort geding Eerste paal van buurthuis toch de grond in

9 OKTOBER 1980

CAPELLE A/D IJSSEL — Het Buurthuis in Schenkel komt er toch. Het College van Burgemeester en Wethouders zal er alle mogelijke medewerking aan verlenen dat de eerste paal op 10 oktober de grond in gaat. Op deze dag was het kort geding gepland dat de stichting Buurtgroep Schenkel tegen het College had aangespannen.

De zaak Schenkel kwam in de raadsvergadering van afgelopen maandag aan de orde door een interpellatie door PvdA-fractievoorzitter Grandia. In zijn uiteenzetting over de gang van zaken spreekt Grandia over een serie van misverstanden die overbodig tumult hebben veroorzaakt. Spreker zegt dat B. en W. niet hebben gezocht naar wegen om de bouw van het Buurthuis uit te stellen, maar terecht de financiële gevolgen van de bouw kritisch hebben bekeken. Wel noemt hij het College-beleid onduidelijk en weinig voortvarend.

Zoals gebruikelijk in de politiek laat niemand het achterste van zijn tong zien en probeert men kool en geit te sparen. Van de besluiten die het College nog 2 weken geleden gebruikte om de bouw te verbieden blijft weinig over.

Uiteindelijk is dat alleen de exploitatie-opzet van het Buurthuis. Dat wil zeggen de berekening hoe het Buurthuis na opening financieel kan draaien. Grandia noemt het overtrokken dat hier zo'n punt van gemaakt is. Tenslotte hadden 2 ambtelijke instanties geen bezwaren tegen de door de Stichting Buurtgroep Schenkel

* Zo was het op 26 september. Morgen gaat de eerste paal echt de grond in.

aangeboden exploitatie-opzet, één had dat wel. Spreker vindt dat men de Buurtgroep het voordeel van de twijfel had moeten gunnen.

Hij noemt het een onjuist beleid om over zo'n kleinigheid moeilijkheden te maken. Vooral tegenover een Buurtgroep die al 5 jaar bezig is en die het gelukt is om in 2 jaar bijna f.110.000,- te vergaren door besparingen en donaties. Grandia besluit aan het adres van het College: „Natuurlijk moet U waken over de financiën, maar niet op zo'n formele manier!”

Omdat burgemeester van Leeuwen afwezig was, sprak loco-burgemeester Verwoerd namens het

College. Hij stelt dat er geen reden is om de bedoelingen van het College te wantrouwen.

Het zou in strijd zijn met de beginselen van behoorlijk bestuur om het beleid betreffende het buurthuis om te buigen. Het buurthuis wordt gebouwd. Over de vraag van raadslid van der Kreeke (D'66) wie de schade betaald die ontstaan is door uitstel van de bouw wil Verwoerd zich in het openbaar niet uitlaten. Hij zegt dat hij de bal daarmee voor open doel zou plaatsen. De Buurtgroep schat de schade op f.10.000,- tot f.20.000,-.

Jan Eeftink is moe en een beetje gefrustreerd

'Doodgewoon vrijwilliger' kreeg toch buurtcentrum van de grond

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - Onlangs is het buurthuis de Trefhoek in Oostgaarde geopend. Drie vrijwilligers hebben gedurende zeven jaar hard gewerkt om dit te verwezenlijken. Een van hen is Jan Eeftink. Tot voor kort was hij bestuurslid van de Buurtgroep Oostgaarde. Nu heeft hij de fakkel aan anderen overgedragen. Met enige zelfonderschatting noemt hij zich een doodgewone vrijwilliger die wat moe is van het zeven jaar knokken.

APRIL 1981

Het is allemaal begonnen in 1974. John Tammeel heeft toen het initiatief genomen voor een buurthuis in Oostgaarde. Door zijn enquête kreeg Jan Eeftink ermee te maken en is er ook ingestapt en mee gaan draaien in de club. Van begin af aan is hij er nauw bij betrokken geweest.

„Voor een groot deel is dat boeiend geweest, ik heb veel mensen leren kennen, maar het was ook wel eens onmenselijk, waardoor je niet vooruit kwam. We hebben eerst de behoefte aan een buurthuis gepeld, die bleek te bestaan. Toen hebben we de gemeente benaderd. Die zei: Maar maar eens een plan en dien een subsidie-verzoek in. Dan ga je bij de gemeente te blecht. Je zet alles op haren en maan om een goed verzoek te schrijven.... en dan begint de ellende!”

Waarom dan die ellende?

Eeftink: „Want van de andere kant gebeurt er niets! Je wordt overspoeld door een golf van onverschilligheid. Je breekt niet door de bureaucratie heen. Dat heeft zich jaren voortgevoerd. Door diverse oorzaken liepen de kosten voor het buurthuis op van 350.000 gulden naar 1 miljoen. De gemeente heeft ons toen nooit geadviseerd of ondersteund. Het was triest en moeilijk. Ik heb het gevoel dat men dacht: als we niet te veel aandacht besteden aan die jongens dan bloedt het wel dood. Maar wij zijn gewoon door gegaan”

BOUWDEWIJN BRUIJL

Eeftink spreekt zeer positief over wethouder Bruil.

„Hij deed toen het enige dat gedaan moest worden: hij brak door alle ambtelijke procedures heen en zette

een werkgroep op. Deze groep heeft keihard zaken gedaan. We hebben moeten inleveren, want een miljoen was niet haalbaar. Bruil heeft er erg veel zorgen over gehad met het College. Maar tenslotte heeft de raad toch voor het buurthuis gestemd, behalve de VVD”.

Zou je er weer opnieuw zijn begonnen als je dat alles reeds op 12 september 1974 gewezen had?

Nee, want het is eigenlijk niet te doen om zo'n initiatief verder uit te bouwen”.

LUCHTLEDIG

Als bestuurslid van de werkgroep buurtcentrum Oostgaarde werd Jan Eeftink bij veel andere zaken betrokken.

„Ik werd geroepen om mee te gaan draaien in de eerste B.R.W.-plancommissie die 1,25 miljoen welzijnsgeld te verdelen had. Al gauw werd ik bombardeerd tot voorzitter. Ook daar hebben we in 't luchtledig gewerkt. Ik heb het gevoel dat de gemeente ons een ongewenst kindje voed. Ik heb geprobeerd die club naar 't rinddoel te brengen. Het was een vechten om aan vrijwilligers te komen, het bestand is in Capelle maar klein

Ik ben er van geschrokken hoe de mensen die wijk moesten vertegenwoordigen alleen maar voor hun eigen club opkwamen. Het algemeen belang telde niet. In 1978 was het geld verdeeld. Een eindrapport over wat er bereikt is en wat het gekost heeft heb ik nooit gezien”.

Bij de planning van de Trefterp werden de mensen van de Buurtgroep Oostgaarde er ook weer bijgedeept.

Zij hebben tenslotte meegedaan, hoewel zij het werken aan de Trefhoek belangrijker vonden.

'Trefterp is wel Multi-, maar niet functioneel'

„Wij zijn er toen met man en macht ingesprongen, maar we werden er te laat bij betrokken, het plan lag al vast. We zijn weer gestuit op zeer moeizame samenwerking met het gemeentebestuur. Het beheer van de Trefterp is nimmer geregeld. Toen in 1978 die regeling praktisch rond was werd het mes er in gezet, naar ik gehoopt heb speelden de wensen van de burgemeester hierbij een grote rol. De Trefterp is er dus nu. Maar hij voldoet niet. Ik vind het allerdroevigst hoe dat slecht functioneert. Het is wel multi-maar niet functioneel”. Eeftink moet lachen: „Hé, dat was een goede vondst, vindt je niet?”

KRITIEK

Eeftink praat bedachtzaam en vriendelijk. Maar in elk onderwerp dat hij aansnijdt zit bijtende kritiek op de houding van het gemeentebestuur tegenover de vrijwilligers

„De Trefhoek is er dus nu. Ik meen onzetten veel waardering voor de bouw en de architecten en de ambtenaren. Maar bij de bouw zijn we nauwelijks betrokken geweest. Buiten ons om zijn financiële regelingen getroffen waar we ons wel bij moesten neerleggen. Door het geld ben je afhankelijk van de gemeente. Als bestuur van een buurtgroep wordt je veronachtzaamd, er wordt geen rekening met je gehouden”.

Opbouwwerk SCG dreigt in de knel te komen

29 MAART 1979

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - Er zijn weer eens wat moeilijkheden tussen de gemeente en de Stichting Capelse Gemeenschap, het Capelse opbouwwerk. Dat blijkt uit verschillende uitspraken van wethouder Bruil. Hij vindt dat de mensen van de S.C.G. de trein hebben gemist, zichzelf hebben uitgerangeerd. Kortom, ze zouden zichzelf overbodig gemaakt hebben en daarom hoeft de S.C.G. niet verder met Capelle mee te groeien, nee, het aantal opbouwwerkers (nu zijn het er drie) zou best minder kunnen. Dit laatste

vooral omdat Schenkel en Oostgaarde nu toch hun eigen opbouwwerker hebben.

Moelijkheden tussen opbouwwerk en gemeente zijn vrij normaal, dat komt op heel veel plaatsen in Nederland voor. Hoe komt dat? De gemeente wil graag, met de beste bedoelingen, haar eigen beleid voeren. Het opbouwwerk wil helpen nieuwe voorzieningen, waar groepen uit de bevolking om vragen, tot stand te brengen. Het wil de burgers steunen bij het ontplooiën van nieuwe initiatieven. Het opbouwwerk wil zaken veranderen en vernieuwen, zaken die door de burgers „van onderop” aangedragen worden. Vooral wil het

helpen de burgers mondiger te maken en minder afhankelijk. Het is te begrijpen dat al die dingen die het opbouwwerk wil doen best wel eens lastig zijn voor de gemeente. Hoe krachtiger het opbouwwerk georganiseerd is, hoe lastiger het kan worden. Als je het opbouwwerk nu maar goed uit elkaar trekt, verdeeld over de verschillende wijken, verzwak je het. Als gemeente kun je dan ook nog de verschillende wijken tegen elkaar uitspelen. Het is een oude methode: „Verdeel en heers”. Voor een gemeente zou het daarnaast veel gemakkelijker zijn als zij door opbouwwerk geholpen werd met het maken van haar eigen plannen op welzijnsgebied, dan maak je van een soort tegenstander een medewerker.

Wethouder schuift zwarte Piet naast raad

25 OKTOBER 1979

CAPELLE AAN DEN IJSSEL - Gelukkig vele jaren heeft de Stichting Capelse Gemeenschap zich, samen met haar opbouwwerkers, er voor inzet om van Capelle een levende en leefbare gemeenschap te maken. Heel wat zaken die nu van zelfsprekend bij Capelle horen zijn door deze Stichting, de S.C.G. opgetrokken en van de grond gebracht. Daar zijn de peuterspeelgroepen, de buurtgroepen, de huurlersverenigingen, het Vormings- en Ontwikkelingswerk voor volwassenen, tal van groeperingen die de stem en de begeleiding van de opbouwwerkers nauwelijks hadden kunnen missen.

Het opbouwwerk steunt de mensen bij het stellen en formuleren van hun eisen, bij het aanpakken van problemen, bij het kenbaar maken van bezwaren. Kortom bij het zich zo mogelijk sterk maken om voor de betreffende groep een leefbaar-

ere situatie te scheppen. In hun werk trappen de opbouwwerkers nog wel eens op de teun van de overheid of van mensen die vinden dat zij het beter kunnen regelen dan zomaar een groep uit de bevolking. Dat geeft kibbelen, onenigheid, ruzie. Men gaat het opbouwwerk verwijten dat er een goed beleid gevoerd wordt, dat de opbouwwerkers de vrijwilligers overtuigen en politiek trachten te beïnvloeden, dat de opbouwwerkers de nood van anderen gebruiken tot meerdere plone van zichzelf.

Besluiteloos

1. 1974-1975. Het is het soort problemen rond de Stichting Capelse Gemeenschap. In 1974 dreigde de S.C.G. uiteen te vallen door twisten binnen het bestuur. Een commissie van wijze mannen gaf toen goede raad en zette het geheel weer enigermate in de rails. De toenmalige wethouder Derksen maakte een plan voor het opbouwwerk, maar hij trad

af. Wethouder Bruil ging werken aan een nieuw plan in een nota gaf een duidelijk beeld van taak en werkwijze van de S.C.G. In juni 1977 stelde de gemeenteraad zich achter deze nota, iedereen was blij dat er nu duidelijkheid was.

Er werd echter te vroeg gejuicht. De SCG moest namelijk alleen nog even haar statuten wijzigen vóór 1 januari 1978. De nieuwe statuten kwamen 1 maand te laat binnen. Dat bleek aanleiding om de Stichting tot oktober 1979 maar in haar sop te laten paar koken. Al die tijd werden er geen weldoondachte beslissingen aangaande het opbouwwerk genomen, er werd geen beleid uitgestippeld.

Decentralisatie

Geving was dat de gemeenteraad vluchtige besluiten nam die in strijd waren met de nota uit juni '77. Zo kregen Oostgaarde en Schenkel een

eigen opbouwwerker, terwijl de nota aangaf dat alle opbouwwerkers van Capelle bij de S.C.G. aangehaakt zouden worden. Door deze besluiten, waar wethouder Bruil zich allerminst tegen verzette, werd de S.C.G. verzwakt en uitgehold. Het zich sterk maken tegen deze onverwachte nieuwe bedreiging kostte het bestuur

veel energie, die zij liever aan belangrijker zaken besteed had. Een ledenvergadering van de Partij van de Arbeid vreesde, als het zo door zou sudderen, dat de S.C.G. een roemloze dood zou sterven. Een motie bracht wethouder Bruil er toe zich weer aan zijn eigen nota van juni '77 te houden.

Na zes jaar onenigheid en spanningen

Herstructurering Stichting Opbouwwerk

7 FEBRUARI 1980

CAPELLE a.d. IJSSEL — Na zes jaren van spanningen, onenigheid en ruzie's rood de Stichting Capelse Gemeenschap heeft de Stichting nu dan eindelijk zijn nieuwe structuur gekregen. De S.C.G. is een Stichting voor opbouwwerk over heel Capelle.

Het voorstel over een nieuwe structuur van de S.C.G. had men al 2 jaar geleden kunnen verwachten. Toen was het nog de bedoeling dat al het wijkopbouwwerk aan de S.C.G. gekoppeld zou worden. Ondertussen

kregen Schenkel en Oostgaarde hun eigen opbouwwerkers, dat veranderde de plannen. Alles werd steeds vager en onduidelijker. Een ledenvergadering van de PvdA vreesde langzame uitholling van de S.C.G. en besloot per motie dat het personeelsbestand van de S.C.G. gehandhaafd moet blijven.

Tijdens de discussie in de raadsvergadering van afgelopen maandag gebeurden er merkwaardige dingen. De fractie van D'66 diende precies dezelfde motie in die door de PvdA

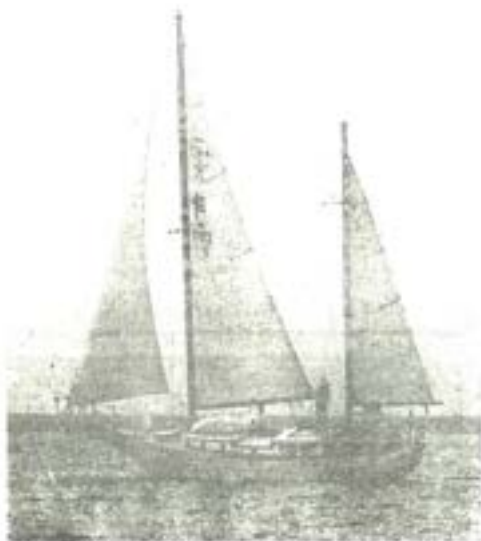
afdeling Capelle was aangenomen. Daarop diende mevrouw Kuypers (CDA), tot ontsteltenis van wethouder Bruil, drie moties in, waarvan 2 nogal ingrijpende wijzigingen wilde aanbrengen in de werkwijze van het S.C.G. Een ging zelfs in tegen een uitpraak van de Tweede Kamer die werknemers steunrecht geeft in een Stichtingsbestuur. Bruil trachtte terzegeroep mevrouw Kuypers van het indienen der moties af te houden.

Na beëindiging van de discussie kwamen de moties van D'66 en CDA in stemming. De PvdA-leden Emons en Ypma vonden dat ze onmogelijk tegen een motie konden stemmen die door hun eigen ledenvergadering een half jaar eerder aangenomen was. De andere PvdA mensen hadden daar geen moeite mee, dus de motie van D'66 werd verworpen. Toen kwamen die van het CDA aan de beurt.

Als de totale PvdA en D'66 tegen hadden gestemd waren ook 2 van deze, tegen de S.C.G. gerichte moties, verworpen. Maar zie, mevrouw Kuypers kreeg onverwachte steun van wethouder Verwoerd voor de ene motie en van mevrouw Cachet voor de andere motie. Gevolg: een veel kleinere Stichtingsraad en geen stemrecht voor de werknemers in bestuursvergaderingen.

Schuld

Wie kregen de schuld van deze voor het S.C.G. trieste afloop? Ja, de heren Ypma en Emons omdat ze, uiterst consequent, niet tegen een motie konden en wilden stemmen die hun eigen afdelingsvergadering aangenomen had en daardoor het onverwachte stemgedrag van Verwoerd en Cachet uitgelokt zouden hebben. Het kan vreemd gaan in de wereld van de raadsleden.

Een behouden vaart in '82

Geen mogelijkheden voor JOC

13 JUNI 1979
Begin herstel werkzaamheden

11 NOVEMBER 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL — De laatste poging van D'66 raadslid Ad van der Kreeke om een mogelijkheid te zoeken voor een Jongeren Opvang Centrum (JOC) in de daartoe verbouwde boerderij aan de Capelseweg heeft schipbreuk geleden. Van der Kreeke had het College voorgesteld om een onderzoekscommissie te benoemen die de overgebleven kansen om het JOC te financieren zou onderzoeken.

De VVD meent dat de instelling van zo'n commissie alleen maar valse verwachtingen zou wekken.

Men ziet geen mogelijkheid meer om te komen tot een JOC. Blokland (SGP/GPV) heeft al jaren geleden gezegd dat het JOC nooit

subsidie zou krijgen. Het zou een struisvogelpolitiek zijn om te doen of het JOC nog kansen heeft.

Wethouder Bruil noemt het een trieste zaak dat een gestart beleid niet afgemaakt kan worden, maar ook hij moet constateren, gezien de laatste besprekingen, dat er geen mogelijkheid is voor het JOC. Het voorstel tot instelling van een onderzoekscommissie van Van der Kreeke kreeg slechts de stemmen van de D'66 en PvdA-raadsleden. De PvdA-wethouder Verwoerd en Bruil stemden tegen, met de 12 raadsleden van VVD, CDA en SGP/GPV.

Geen kansen dus meer voor een Jongeren Opvang Centrum aan de Capelseweg.

* De verbouwing kost acht ton. Het personeel kan niet betaald worden. Wie weet een leuke bestemming voor deze boerderij?

Eind '76 wijzen de PvdA en D'66 het College op het feit dat de boerderij al twee jaar leegstaat. De PvdA denkt al gauw in de richting van een jongeren-centrum of een jongerenopvangcentrum. Het College besluit om in ieder geval onderhoudsmaatregelen te nemen. In december 1977 doet D'66 zijn best om het pand te bestemmen voor het JAC/JOC, om daartoe een verbouwingsplan op te stellen en om voor dit alles geld beschikbaar te krijgen. Op dat moment lijkt dat nog niet, wel gaan gemeenteraad en College steeds meer denken in de richting van een jongerenopvangcentrum. Begin 1977 wordt er een krediet van f 155.000,- beschikbaar gesteld voor een eerste opknapbeurt. Het restant van dit geld wordt nu gebruikt om goede funderingen onder het gebouw te krijgen.

van het JAC (mei 1975) herhaaldelijk overleg geweest tussen JAC en gemeente, onder meer over het vinden van ruimte om jongeren te kunnen opvangen. Het JAC geeft eind 1976 te kennen de boerderij geschikt te achten voor jongerenopvangcentrum en gaat aan het werk om een inrichtingsplan op te stellen voor de boerderij, met behulp van de architecten H.G. Gerritsen en G.A. van Wijngaarden en in overleg met de afdeling bouwkunde van de dienst van openbare werken.

De inspanningen van het JAC en de gemeente hebben tot resultaat dat het jongerenopvangcentrum opgenomen wordt in het BRW-plan jaarprogramma 1978 (vastgesteld door de raad op 3 april 1978) en f 655.000,- BRW-subsidie wordt aangevraagd en verkregen voor de verbouwing van de voederij Capelseweg 41 tot jongerenopvangcentrum. Om de zaak te bespoedigen vindt sinds april 1978 frequent overleg plaats tussen JAC en gemeente; vanaf september 1978 is dit overleg geformaliseerd in de projectgroep JAC/JOC.

Daarnaast functioneert sinds februari 1970 het bouwteam JAC/JOC, waarin naast vertegenwoordigers van de gemeente en het JAC ook de architecten, de aannemer, constructeur enz. zitting hebben.

Op 5 februari 1979 (het BRW-jaarprogramma is in november goedgekeurd) voteert de raad een krediet van f 805.000,- voor de verbouwing van de boerderij, middels een wijziging op de gemeentebegroting 1979.

Een mysterieus reisje naar Den Haag

Proberen Capelse wethouders te stoken in subsidiebeleid?

5 MAART 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL
— Zijn de wethouders Bruil en Eerhart in Den Haag buiten hun boekje gegaan? Deze vraag houdt de welzijnsgemoederen in Capelle op dit moment bezig. De beide bewindslieden spraken op het ministerie van Sociale Zaken over een subsidie van twee miljoen gulden aan de Stichting Capelse Gemeenschap. Met dat geld gaat de stichting een project voor werkloze jongeren opzetten.

Voor het ministerie is de subsidie rond, maar toch waagden Bruil en Eerhart er een retourtje Den Haag aan, om alsnog over deze zaak te praten. Is geprobeerd de subsidie terug te draaien? Wethouder Bruil ontkent dit en zegde deze krant een verslag van het Haagse gesprek toe.

Dit document was op het gemeentehuis niet los te krijgen. Volgens de ambtenaren had de wethouder zulke toezeggingen nooit mogen doen.

Feit blijft dat het college van B en W niet bepaald gelukkig is met de subsidie. Het geld is bedoeld om blijvende werkgelegenheid te scheppen voor jongeren. Maar de gemeente vreest dat de geldstroom halverwege op kan houden en dat zij zelf na vier jaar voor de hoge kosten van het project zal moeten opdraaien.

Wanneer het niet doorgaat, loopt de gemeente ook het financiële risico niet.

Ook is de Sociale Werkplaats IJsselstreek toevallig tegelijkertijd met soortgelijke plannen bezig. Dit bleek onder meer uit uitspraken van wethouder Eerhart tijdens zijn laatste commissie-vergadering. De wethouder liet weten dat hij, tesamen met wethouder Bruil, op het ministerie van Sociale Zaken over deze kwestie zou gaan praten.

De heer Keulen, sprak met de beide wethouders op het ministerie: Hij wenst alleen afstandelijk over de kwestie te praten want hij vindt het moeilijk in een schijnbaar conflict een standpunt te bepalen. Over het bezoek van de wethouders zegt hij:

„Het is een vrij nare situatie wanneer men achteraf zijn beklag komt doen over zaken waarvoor men in een eerder stadium van geen enkele belangstelling blijkt gaf”.

1 OKTOBER 1981

Als alles volgens plan verloopt kan het project STAD (Technische en Administratieve Dienstverlening) op 1 november van start gaan. Het gaat om een Capels project waarin acht werkloze jongeren tegelijkertijd arbeid en een beroepsopleiding krijgen. STAD verleent druktechnische en administratieve service aan Capelse vrijwilligers- en welzijnsorganisaties bij het maken van stencils, drukwerken, brochures, begrotingen en zo voort.

STAD kon van de grond komen dankzij een subsidie in het kader van het arbeidsplaatsenproject van het Ministerie van Sociale zaken. Vorige week werd de begroting van STAD definitief door het Ministerie goedgekeurd. Dat betekent dat er voor het eerste jaat een subsidie van f 570.000,- beschikbaar is. STAD wordt gevestigd in een mooie ruimte aan de Roerdomp-

Op onze vraag of er kans is dat de subsidie van vier miljoen gulden alsnog teruggedraaid gaat worden zegt de heer Keulen: „Nee, de zaak is nog steeds rond. Ik subsidieer de gemeente niet, maar de Stichting Capelse Gemeenschap. De problematiek ligt binnen de gemeente. Als echter de subsidie-ontvanger niet meer bestaat houdt de subsidie op. Het is niet onbekend dat er zoiets zou kunnen gebeuren.

Het is onze bedorling dat dit stuk verruiming van de werkgelegenheid in stand blijft, ook als de subsidie na 4 jaar ophoudt. Daaruit is de vrees van de wethouders te verklaren. Maar de Stichting Capelse Gemeenschap kan wellicht nog andere wegen bewandelen om de voortgang te verzekeren”.

aan (achter het pand van Coster) waar vroeger de afdelingen Cultuur en Onderwijs van de gemeente waren gehuisvest. De officiële opening is gepland op 1 december.

STAD is ontstaan vanuit een initiatief van de Stichting Capelse Gemeenschap. Trekker is bouwwerker Louis Ouwerkerk. De voorbereidingen, die plaats vonden in nauwe samenwerking met ABVA-KABO namen 1 1/2 jaar in beslag. Die tijd was met name nodig om de medewerking van de Bond van Grafische Bedrijven te verkrijgen.

Ook het College van Burgemeester en Wethouders was aanvankelijk niet vernuft van de komst van STAD. Men vreemde dat het project de gemeente geld gaat kosten als de subsidiëring door het Ministerie over vier jaar ophoudt. Tevergeefs trachten twee wethouders bij het ministerie tegen subsidiëring van STAD te pleiten.

Tegen de matheid van Capelle

CAPELLE - De voormalige Vereniging Surinamers-Capelle is onlangs nieuw leven ingeblazen. Een werkgroep zet zich er voor in een Vereniging Surinamers-Antillianen-Capelle van de grond te krijgen. Harlow Brammerloo en Edgar Kersenberg zijn twee voortrekkers van de groep: „Door Surinamers in Capelle is duidelijk kenbaar gemaakt dat er behoefte is aan meer mogelijkheden tot ontspanning en vorming. Er heerst een grote matheid in Capelle.

Zaterdagavond is er niets te doen. Wij willen wat gezelligheid en bezigheden bieden. Allereerst hebben we alle leden van de voormalige vereniging Suriname-Capelle aangeschreven. Maar dat leverde niet veel reactie op. Afgelopen zomer hebben we toen een feestavond gehouden. Vandaaruit is een enthousiast werkgroepje gevormd

van een zeven mensen”.

De eerste activiteit van de nieuwe vereniging in oriënting bestaat uit huiswerkbegeleiding voor leerlingen van de lagere en de middelbare school.

Harlow vertelt over de noodzaak daarvan: „Surinaamse kinderen worden achtergesteld. Je moet twee keer zo goed zijn als een „blank” kind om een hogere opleiding te volgen.

Relatief gaan er meer Surinaamse en Antilliaanse kinderen naar lagere opleidingen. Een oorzaak daarvan is ook dat Surinaamse ouders meer luisteren naar de autoriteiten op school. Ze zijn er niet aan gewend tegen het advies van de school in te gaan als L.T.S. of nijverheidsschool wordt aangeraden”.

Daarom wil de nieuwe vereniging ook helpen de relatie school-ouders te verbeteren en te begeleiden. Het is niet zo dat men zich alleen wil bezig houden met Surinaamse en Antilliaanse kinderen. Er zijn ook andere kinderen in een achtergestelde situatie. Daarom staat de vereniging open voor iedereen. Op de feestavond waren Nederlanders behoorlijk vertegenwoordigd.

Drie gediplomeerde leerkrachten uit de vereniging leiden dinsdagavond de huiswerkbegeleiding.

Daarnaast verzorgt de vereniging twee oppas-avonden in de maand, telkens op zaterdagavond. De kinderen komen dan bij elkaar op een adres en ze kunnen daar slapen. Met deze avonden wil men de ouders de kans geven eens uit te gaan, een fijne avond voor zichzelf te hebben.

In dit verband wijst Harlow er op dat voor veel Surinamers en Antillianen de vroege sluitingstijden in Capelle een probleem vormen. „Surinamers gaan nooit voor 10 uur 's avonds van huis weg. Om 1 uur

's nachts begint het pas gezellig te worden. Men is dan vrontwaardig omdat men weg moet vanwege de sluitingstijd. Dat bleek ook wel duidelijk op het feest in juli. Als alles dicht gaat in Capelle gaan de mensen naar Rotterdam. Dat zou toch niet nodig moeten zijn. Capelle moet leefbaarder gemaakt worden, zo blijft het een slaapstad”.

Voor de toekomst heeft de werkgroep allerlei plannen. Zo ligt het in de bedoeling om tonrelavonden te organiseren. Ook komen er voorlichtingavonden over de toestanden in Suriname en de Antillen.

Edgar vindt het nodig dat de mensen zich een beter beeld kunnen vormen:

„Ook gezien de voornemens van mensen die binnen kortere of langere termijn terug willen keren. Wij willen proberen deskundige instanties hierheen te halen om voorlichting te geven over de mogelijkheden”.

Ook wil men een spreekuur gaan houden voor rechtshulp, huuradviezen en dergelijke. Dat is met name nodig door de zeer vele klachten van Surinamers over het optreden van de politie. Zowel Edgar als Harlow hebben dat aan den lijve ondervonden:

„Men treedt onbeschaafd tegen ons op - wij worden geconfronteerd met licht-racistische uitingen. Dat is jammer. Het valt vooral op bij enkele jongere agenten”.

'Brienoordbrug overwoekerd door kamperfoelie'

Fietsersbond strijdt voor fiets-veilig Capelle

... APRIL 1981

De Capelse werkgroep van de Eerste Nederlandse Fietsers Bond (E.N.F.B.) gaat een zelfstandige afdeling worden. Landelijk werd de E.N.F.B. opgericht om op te komen voor de belangen van de 12 miljoen fiet-

sers in Nederland. De werkgroep Capelle startte enkele jaren geleden met de actie op de Capelseweg. De publicaties van „Het knoepunt van de maand” in de Havenloods leidde tot aanmelding van veel nieuwe leden.

De E.N.F.B. afdeling-Capelle is nu weer gestart met het vechten voor een goede fietsverbinding naar Rotterdam. Enno: „Er is regeens een goed vrijliggend fietspad naar Rotterdam. Oostgarde en Schollevaar heeft goede fietspaden, Middelwatering veel minder maar voor wat er tussen

Capelle en Rotterdam gebeurt wordt geen moeite gedaan. Er werd bijvoorbeeld gesteld dat fietsers niet meer dan 5 kilometer willen afleggen, er zou dus niet naar Rotterdam gefietst worden. Dat hebben wij door een kleine studie kunnen weerleggen. Die gedachte leeft de gemeente nu overgenomen".

Barry en Enno wijzen op het kennelijk gebrek aan samenwerking tussen Capelle en Rotterdam op fietsersgebied: „Capelle wist bijvoorbeeld niet dat er in de Ringvaartweg een tunnel onder de metro komt. Capelle sloot met het aanleggen van de Schenkelsedreef de fietsroute Bernweg-Ringvaartweg totaal af. Nu komt er waarschijnlijk toch een tunnel onder de Schenkelse Dreef, waar wij steeds voor gepleit hebben, maar wij hebben het nieuwe plan nog niet".

Problemen

Hiernaast stuiten de sprekers op een ander probleem, het is vreselijk moeilijk om van de gemeente tijdig de gegevens te krijgen die voor hun werk van belang zijn: „Als wij ons als organisatie toch inspannen om het fietsen veiliger te maken, zou men ons toch de stukken die wij nodig hebben toe kunnen sturen? Wij werken beiden overdag.

En 's avonds is het gemeentehuis dicht. Het contact met de gemeente is erg stroef. Ze komen nooit eens uit eigen initiatief naar ons toe. Achteraf hoor je pas dat ze ergens mee bezig zijn. Maar hoewel het stroef gaat, merken we toch dat de houding tegenover ons verandert, denk maar aan het verhogen van de 3-kilometer grens voor fietsbare afstanden".

En 's avonds is het gemeentehuis dicht. Het contact met de gemeente is erg stroef. Ze komen nooit eens uit eigen initiatief naar ons toe. Achteraf hoor je pas dat ze ergens mee bezig zijn. Maar hoewel het stroef gaat, merken we toch dat de houding tegenover ons verandert, denk maar aan het verhogen van de 3-kilometer grens voor fietsbare afstanden".

Reacties

De E.N.F.B. vindt dat fietsers nog veel te veel achtergesteld worden bij automobilisten: „Bij wegwerkzaamheden zie je altijd bordjes: Fietsers afstappen. Maar zie je ooit een bord „automobilisten uitstappen"?

„Er komt nog eens een tijd dat de van Brienenooedbrug overwoekerd zal zijn door kamperfoelie". Meer informatie over de E.N.F.B.: Barry van Meerkerk, Valkenhof 62, tel. 503186 of Bert van Dieren, tel. 515333.

CAPELLE a.d. ISSSEL - De 80-jarige muziekvereniging Eendracht Maakt Macht heeft vrijdag 31 maart weer een bijzonder succesvolle uitvoering gegeven. Dankzij de inzet van de ruim 135 leden van EMM konden de vele aanwezigen in De Rank genieten van een uitstekend gebracht muzikaal gebeuren. Dat de jaarlijkse uitvoering juist deze keer, bij het 80-jarig bestaan buiten de gemeentegrens plaatsvond, drukte in het geheel geen negatief stempel op de prestaties van de muzikanten.

5 APRIL 1979

De voorzitter, de heer A. Hoogendoorn, noemde het in zijn openings-speeches toch wel een treurige zaak dat een woonstad als Capelle aan den IJssel met ruim 40.000 inwoners geen behoorlijke accommodatie heeft om een vereniging als EMM goed tot zijn recht te laten komen. Andere jaren werd de uitvoering in De Speelman gegeven, wat ook behelpen was. Door allerlei organisatorische redenen kon dat dit jaar niet doorgaan. De heer Hoogendoorn toonde zich verheugd dat velen toch naar Krimpen waren gekomen om te genieten van de muziek van hun vereniging.

Er was door de leiding van EMM, zoals te doen gebruikelijk, weer een bijzonder gevarieerd en muzikaal programma samengesteld. Voor de pauze toonde het muziekkorps aan de ongeveer 300 aanwezigen dat de repetities altijd ten volle worden benut. Onder leiding van dirigent G. v.d. Berg werden door het ongeveer 35 man sterke korps, zo nu en dan afgewisseld met gawe soli, enkele fraaie nummers gebracht, welke door het publiek, getuige het vele applaus, zeer werden gewaardeerd.

Na de pauze, waarbij de gebruikelijke loten werden verkocht waarmee fraaie prijzen waren te winnen, was het de beurt aan de drumbands en de majorettes.

De avond werd besloten met de grote finale waaraan alle 135 leden van EMM deelnamen en waarbij zelfs het podium van De Rank te klein bleek. Dit enorme muzikale geweld zorgde voor een waardige afsluiting van de jaarlijkse uitvoering van het 80-jarig jonge Eendracht Maakt Macht.

Tien jaar jeugdnatuurwacht in Capelle

20 MAART 1980

CAPELLE AAN DEN DISSEL- Gedurende de afgelopen 10 jaar zijn vele duizenden Capelse kinderen door de vrijwilligers van de Jeugdnatuurwacht betrokken bij alles wat er leeft en groeit in de natuur. Spelenderwijs hebben de kinderen geleerd welke dieren en planten met uitsterving worden bedreigd en wat zij zelf, ook in hun eigen omgeving, er aan kunnen doen om die bedreiging af te weren. De kinderen hebben uitstapjes gemaakt naar dierenparken en natuurreservaten.

Dit alles kon alleen dankzij de enorme inzet van een groep vrijwilligers die gedurende al die jaren hun eigen helle voorplant en diert-overbrachten op de kinderen.

De plaatselijke Jeugdnatuurwachten zijn een deelstuk van de landelijke Stichting Jezus en Natuur die al 30 jaar bestaat. 10 Jaar geleden werd de Culturele Commissie benaderd met het verzoek in Capelle ook een Jeugdnatuurwacht tot stand te brengen.

Van de vrijwilligers die toen aangetrokken werden zijn er 6 nog steeds werkzaam bij de Jeugdnatuurwacht. Een van de mannen van het eerste uur is de heer C.H. de Koo die gedurende 9 jaar voorzitter was en tal van initiatieven heeft ontwikkeld. Wij spraken met twee van de landelijke medewerksters, mevrouw Pronk en mevrouw van Maanen. „Iven, wij 10 jaar geleden met de Jeugdnatuurwacht begonnen, hadden wij zelf ook nog jonge kinderen van de leeftijd van de Jeugdnatuurwachters, 10 tot 12 jaar. Wij zijn nog enthousiast genoeg, maar voor de kinderen is het leuker om niet wat jonger mensen bezig te zijn. Daarom hopen wij echt dat ter gelegenheid van ons 10-jarig bestaan eens wat nieuwe, jonge mensen onzegeladeren komen versterken.”

Drukke

Nu zijn er ongeveer 10 mensen die van alles met de kinderen ondernemen. 's zomers buiten, 's winters binnen. Als men echter bedenkt dat

elk jaar gestart wordt met zo'n 200 nieuwe Jeugdnatuurwachters is dat toch een hele kluit. „Als je met meer mensen bent, zou je nog veel meer voor de kinderen kunnen doen. We hebben 't een keer in ons hoofd gehaald om met de hele club naar het Kralingse Bos te fietsen. Nou, we waren een zenuwzinking nabij aan het eind van de middag!” vertelt mevrouw Pronk lachend. „We zouden zo graag wat jonge ouders er bij willen hebben, met belangstelling voor de natuur. We zitten allemaal toch maar tussen de huizen en flats. Dan

is 't juist zo belangrijk dat de kinderen in contact worden gebracht met wat er leeft en groeit in de vrije natuur. Er is wel heel wat incassatievermogen voor nodig om met zo'n 60 drukke kinderen bezig te zijn.”

Bij mooi weer worden er met de kinderen uitstapjes ondernomen, speurtochten gedaan, plant, dier en milieu wordt bestudeerd. 's Winters worden er in 't Clubhuis voordrachten gehouden door boswachter, dierenarts of andere bij de natuur betrokkenen. Er wordt geknutseld met allerlei materialen die de natuur biedt. Het clubhuis is nu een houten schoollokaal aan de Slotlaan, in het Slotparkje. De gemeente is al jaren bezig met een nieuwe accommodatie aan de .s Gravenweg, maar de dames Pronk en van Maanen zijn best tevreden met het lokaal dat ze nu hebben. Het ligt midden in het groen.

Over de sluiting van een scheepswerf, nieuwe werkgelegenheid en het roemloos einde van het 'sociaal statuut'.

Jubilarissen Vuyk

Vreugde en pijn bij Scheepswerf

CAPELLE AAN DEN IJSSEL
- Afgelopen vrijdag werden bij de scheepswerven Vuyk voor de laatste keer jubilarissen gehuldigd, voor de laatste keer werd de Vuyk-vlag gestreken. In de vergaderzaal aan de Dorpsstraat spraken burgemeester Van Leeuwen en de heer Vuyk de jubilarissen en hun echtgenotes toe. De heer Jan den Braber kreeg de zilveren ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau uitgereikt.

Burgemeester Van Leeuwen betreurt het dat op deze dag een einde komt aan de mooie traditie van het uitreken van onderscheidingen aan trouwe werknemers van het bedrijf door de Capelse burgemeester. Spreker wijst er op dat zijn ambtsketen nog steeds getuigt van twee bedrijfstakken die Capelle in vroeger jaren gedragen hebben: de tuinbouw en de scheepbouw. De tuinbouw moest plaats maken voor woningbouw, en de scheepswerven zijn nu ook weg. Het doet pijn dat Vuyk nu nagenoeg uit Capelle verdwijnt. Die pijn wordt verzaacht door het feit dat voor praktisch alle medewerkers een goede plaats bij Van der Giessen gevonden is. De burgemeester blijft echter niet stilstaan bij een tijdvak van scheepbouwers in Capelle dat nu beëindigd is. „Het verdwijnen van de werf van Vuyk zal Capelle een heel ander gezicht geven. Een stedenbouwkundige stelde eens in een visie die zij over Capelle gaf: de gemeente groeit van de rivier weg. Het verdwijnen van de werf betekent dat men zich zal moeten bezinnen. Dit hier zijn heel belangrijke plekken in Capelle, niet alleen historisch, maar ook concreet”.

3 OKTOBER 1979

De burgemeester overhandigt de heer Vuyk, namens het gemeentebestuur als teken van de relatie gemeentescheepswerf, het gemeentebord. Hij wenst de heer Den Braber geluk met diens onderscheiding.

Glorietijd

Dan spreekt de heer Vuyk voor de laatste maal zijn werknemers toe. „Vandaag gaat de vlag van Vuyk naar beneden, net zoals dat steeds gebeurde als een door ons gebouwd schip aan de nieuwe eigenaar werd overgedragen. Maar nu gaat onze vlag niet meer omhoog. Toen de fluit ging op vrijdag, 20 augustus, toen wist ik dat het nooit meer zo zou zijn als het vroeger was”. De heer Vuyk herinnert aan de bewogen geschiedenis van het bedrijf, waarvan tal van versierselen in de vergaderzaal getuigen. Het werd in 1872 opgericht door mensen die de moed hadden op deze plek schepen te gaan bouwen. Vanaf

die tijd zijn er bijna 1000 schepen gebouwd. In de 20-er jaren liepen er betrekkelijk grote schepen van stapel, daarna werden zij kleiner. Vuyk overwon de crisis van de 30-er jaren. Na de oorlog was de gloriejaren van het bedrijf met toen 650 werknemers. De heer Vuyk herinnert aan de moeilijke jaren '72, die in een gezamenlijke inspanning, vooral van het personeel, overwonnen werden.

Met enige weemoed denkt hij terug aan de schepen die de werf verlaten

hebben. De Ro-Ro schepen van Stena, met hun unieke verplaatsbare dekken. De grote splitsbakken die een wereldprimeur waren. De enorme Anzère, die boven heel Capelle uittroonde. Helaas konden de primeurs nooit in serie gebouwd worden. Ieder land wil zijn eigen werkgelegenheid redden, daarmee werd het markt-mechanisme stuk gemaakt. Toch dragen veel schepen de naam van Vuyk over de wereldzeeën uit.

* De heer Den Braber krijgt Koninklijke onderscheiding.

* Ontvangsthal voor laatste keer in gebruik bij Vuyk.

Unaniem

De heer Vuyk is nog altijd gelukkig over de keuze het voltallige personeel aan Van der Giessen over te dragen toen de tijd daar rijp voor was. Op dit moment is het zeker dat het personeel het vrijwel unaniem eens is met het overgaan naar dat bedrijf. De Vuyk-directie blijft aanspreekbaar voor voormalige werknemers die moeilijkheden hebben.

Dan spreekt de heer Vuyk de jubilarissen toe. Daar is de 63-jarige heer Van Buren die 50 jaar geleden in dienst trad van het bedrijf. Als het gaat om het drukken van platen, dan is zijn naam daar onafscheidelijk mee verbonden. Van Buren heeft velen het werk aan de drukpers geleerd. De heer J. Holster begon 50 jaar geleden bij de werf als nagelheter

te werken. Vele jaren was hij een groot voortrekker van de wandelvereniging van Vuyk die heel wat medailles veroverde tijdens de wandeltochten in IJssel- en Lekstreek. Als afscheidscadeau ontvangt Van Buren een bromfiets. Jan den Braber werkte gedurende 40 jaar in de „timmerwinkel“ van Vuyk. Voordaan was hij 7 jaren in dienst bij melkboer „Harriegap“. Bij Vuyk maakte hij sinds 1961 deel uit van de Ondernemingsraad en vanaf 1965 van het Sociaal Fonds. Voor velen is Den Braber onvergetelijk door zijn medeleven met anderen in nood en door zijn ziekenbezoek. Hij kreeg als geschenk een heerlijke fauteuil om daarin van zijn welverdiende rust te kunnen genieten.

De heer C. van de Graaf werkte 40 jaar op de afdeling onderhoud. Hij is de uitvinder van een ingenieuze „pakkingsnijder“. Als herinnering ontving hij een complete ethoek. Tenslotte waren er de 25-jarige jubilarissen Groenendijk, Timmerman en Broere die ieder ook een mooi afscheidsgeschenk kregen.

Daarna wenst de heer Riemens, secretaris van de Ondernemings Raad, de mensen geluk met hun jubileum. Hij spreekt van de vele verwachtingen die men in de laatste jaren toch nog had van een nieuwe opbloei van het bedrijf en van de daaropvolgende teurstellingen.

De Ondernemings Raad heeft er tenslotte voor gekozen om achter de besluiten van Vuyk en Van der Giessen te staan. Het was de beste oplossing, akties zouden nutteloos zijn geweest. Tenslotte spreekt Jan den Braber. Hij noemt het geen prestatie maar een genade om 40 jaar te mogen dienen.

Dit is een zwarte dag waarop feest gevierd wordt, hij wil terugblikken in dankbaarheid. Den Braber wijst er op dat het Sociaal Fonds zal blijven voortbestaan tot 1984, ieder kan daar terecht. Spreker dankt de heer Vuyk dat hij deze laatste feestdag aan de mensen heeft geschoonken. Ook voor de heer Vuyk moet dit een moeilijke dag zijn, waarop hij zijn schip prijs moet geven aan de economische golven.

Amerikaans legeronderdeel op Hoofdweggebied

7 OKTOBER 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – Met het slaan van de eerste paal voor een kantoorgebouw ten dienste van het Amerikaanse leger werd vorige week woensdag het bedrijfsterrein aan de Hoofdweg officieel opengesteld. Heiers waren burgemeester L. van Leeuwen en de heer Lawson.

Het gebouw is bestemd voor de, nu nog in Rotterdam gevestigde, MTMC-Terminal Groep, onderdeel van het Amerikaanse leger dat zich bezighoudt met de administratieve verwerking van het transport van militaire goederen. Het gaat om zaken als rollend materieel, kleding, tenten, enervoort, die in de Jobshaven in Rotterdam aangevoerd worden en vandaar over Amerikaanse legerplaatsen in Europa verdeeld worden.

Het nieuwe complex dat straks bestaat uit een L-vormig hoofdgebouw met drie aangrenzende bijgebouwen gaat plaats bieden aan 164 medewerkers, die voor het grootste deel uit Nederlands burgerpersoneel bestaan. In de bijgebouwen komen de computerruimte, het bedrijfsrestaurant, de bibliotheek en de sportaccommo-

datie.

Het complex wordt gebouwd door het Capelse Aannemingsbedrijf Van Hoorn B.V. Het is ontworpen door architect G.W. Bannenberg van het bureau Harry Nefkens. Als adviseurs treden op het bureau Lander voor het constructieve deel en bureau Maat

voor de installaties.

Rondom het kantoorcomplex ligt een onbebouwd gebied van ongeveer 3000 vierkante meter waarop parkeergelegenheid en fraaie groenvoorzieningen komen.

Sociaal Statuut op de helling

11 NOVEMBER 1981

CAPELLE AAN DEN IJSSEL – Als Commissie D het daar morgenavond mee eens blijkt te zijn wordt aan de gemeenteraad voorgesteld de moeizaam verworven Regeling Sociaal Vestigingsbeleid in te trekken. De regeling stelt bepaalde eisen aan bedrijven met meer dan 50 werknemers die zich in Capelle willen vestigen. Door het toepassen van deze regeling wilde de gemeente een bepaalde zekerheid hebben dat zich alleen „fatsoenlijke“ bedrijven in Capelle zouden vestigen.

PvdA-raadslid Bonte heeft er hard aan getrokken om het Sociaal Vestigingsbeleid in Capelle in te vriezen.

Bis de stemming er over in april 1979 gaf de stem van de vertrekkende wethouder Benard de door-

slag. Fractievoorzitter Grandia wilde Bonte als beloning voor zijn strijd destijds nog een grote taart met kaasjes aanbieden. Nu dreigt het Sociaal Vestigingsbeleid als een nachtkaars te doven. Reden tot het mogelijke intrekken van de Regeling Sociaal Vestigingsbeleid is de onrust die er omheen ontstaan is. Een aantal bedrijven dat aan de regeling zou moeten voldoen heeft daar grote bezwaren tegen. Hierdoor zijn of worden grondverkoopers vertraagd of dreigen zij helemaal niet tot stand te komen.

Op dit moment hebben drie kandidaten voor het Hoofdweggebied, Veenman kantoor machines, ADP Benelux en Metaalmaatschappij van Houten, grote moeite met de regeling. Toch zijn het betrouwbare ondernemingen die een aanwinst voor Capelle zouden betekenen.

De bedrijven vinden dat het door hen gevoerde sociale beleid aan redelijke eisen voldoet en men heeft er geen behoefte aan dit nog eens door middel van onderhandelingen met vakbonden ter discussie te stellen.

Sommigen vinden dat de bepalingen in het Sociaal Vestigingsbeleid achterhaald zijn door wettelijke regelingen, zoals de nieuwe Wet op de Ondernemingsraden van 1981.

Een aantal concrete bezwaren betreffen de boeteclausule. Deze kan een bedrijf dat zijn verplichtingen niet nakomt een boete van 10 tot 30 procent van de koopsom van de grond opleggen. Men kan zich bij dit alles afvragen of Capelle zich kan veroorloven als vestigingsplaats een slechte naam te krijgen. Met name gezien in het licht van de belabberde financiële situatie van de gemeente.

Als je alle stukken naast elkaar legt begint het op een zwartboek te lijken, met de zwarte piet voor burgemeester drs. Luigi van Leeuwen. (V.V.D.).

Daarom ter afsluiting een andere kijk op het gebeuren verschenen in het met Havenloods concurrerende advertentieblad De Capelle-naar: "Onwillige Aktievoerders Duperen Medebewoners!" waarin opgenomen een bijdrage van de burgemeester onder de titel "De Afgelaste Raadsvergadering".

de capellenaar

Raadsvergadering ging niet door

Onwillige aktievoerders duperen medebewoners!

Afgelopen maandagavond zat de raadszaal stampvol. Het was de laatste vergadering van het jaar en heel wat belangrijke onderwerpen zouden behandeld worden. Ook nu hing er een groot aantal spandoeken met leuzen, die niet allemaal van goede smaak getuigden!

„AAN BEZUINIGINGEN GEEN GEBREK, STRAKS ALLEMAAL DE STROP OM JE NEK!” „WELZIJN BESTAAT NIET UIT PRESTIGE-OBJEKTEN” of „STOP DE VAKATURESTOP”.

Burgemeester drs. L. van Leeuwen: „Ik verzoek u voor de tweede maal de spandoeken weg te halen, anders laat ik ze wegnemen. U zou daar gehoor aan moeten geven als ik het vraag!”

De vraag kan hierbij gesteld worden in hoeverre zulke leuzen nog van enige invloed op het stempedrag van de raadsleden zijn. Op de commissievergaderingen zijn doorgaans de politieke kaarten al geschud en tijdens de

raadsvergaderingen wordt er zo nu en dan wel eens een troefkaart uitgebeeld. Wanneer aktievoerders gebruik maken van een spandoek is dat hun goed recht, doch de grens van het toelaatbare dient daarbij niet overschreden te worden. Wat wel of niet toelaatbaar is, bepaalt de voorzitter van de gemeenteraadsvergadering. De burgemeester dus! Op grond van artikel 72 van de Gemeentewet is hij verantwoordelijk voor de goede gang van zaken. Uitsluitend hij is bevoegd handelend op te treden! In voorkomende gevallen staan hem verschillende mogelijkheden ten dienste. Hij kan b.v. de hulp inroepen van aanwezige gemeenteboden, die mede zorg dragen voor de goede orde tijdens de raadsvergaderingen. In meest ernstige gevallen kan zelfs „de sterke arm” er aan te pas komen! In minder dan geen tijd kan de publieke tribune of een deel daarvan ontruimd worden! Het gemeentebelang dient te prevaleren boven dat van eventuele relschoppers!

Spreekrecht

Een aantal gegadigden maakte van dit recht gebruik. Voorzitter Hayes van A.C.Z. memoreerde nog eens de zwerfproblemen, die uiteindelijk leidden tot onbehagen en misstanden die om een oplossing schreeuwen.

Winnifred Meeks bracht het College en de Raad de problemen van het JAC, JOC nog eens onder ogen. Zij zijn van mening, dat het jongerenopvangcentrum nog helemaal niet van de baan is. De Raad heeft destijds alleen besloten geen onderzoekscommissie in te stellen. De bestemming JOC is daardoor niet aan de verbouwde boerderij onttrokken. Er is nu een samenwerkingsverband op handen tussen JOC-Capelle en de „Lindenhol” om de exploitatie rond te krijgen.

De heer J. Hillebrand, sprekend namens de ABVA, wees op de alternatieve financiële mogelijkheden, die kunnen bewerkstelligen, dat formatieplaatsen in het welzijnswerk kunnen behouden blijven. Hij noemde o.a. de geldverslindende onderzoeken.

De heer M. Verhees, alom bekend als woordvoerder van de Capelse huurders, maakte van de gelegenheid gebruik te wijzen op het grote belang van het voortbestaan van de SCG en de handhaving van de minimale personeelsbezetting.

Mevrouw Ravens sprak namens het club- en buurtwerk. De heer Boog brak een lans voor Sociëteit „De Start”.

Ook de Belangenvereniging Gehandicapten Capelle pleitte voor het behoud van de derde opbouwwerker bij de SCG. Het gehandicaptenwerk wordt door het opbouwwerk ondersteund. „Als er een opbouwwerker moet verdwijnen, kunnen wij het werk wel vergeten. En dat is het Jaar van de Gehandicapten!” aldus de spreker.

Verkeerde mentaliteit van aktievoerders!

Al met al wees de klok intussen al in de richting van half negen! Burgemeester Van Leeuwen verzocht de aktievoerders om de spandoeken weg te halen, zodat de vergadering geopend kon worden. Dit gebeurde echter niet, waarna hij een tweede poging ondernam daarbij als volgt sprekend: „Bij geen enkele vergadering tot nu toe zijn er spandoeken blijven hangen. Dit is om niet de schijn te wekken, dat de raadsleden beïnvloed worden! Ik verzoek u voor de tweede maal de spandoeken weg te halen, anders laat ik ze wegnemen. U zou daar gehoor aan moeten geven als ik het vraag!”

De atmosfeer kreeg een grimmig karakter, nadat bleek, dat ook aan dit herhaald verzoek geen gehoor werd gegeven. Uit dit laatste trekken wij de conclusie dat de spandoek-aktievoerders andere, zij het minder nobele bedoelingen wensten te demonstreren dan uitsluitend hun „strop-om-de-nek“ leuzen! Wie bij een aangelegenheid als deze een prestigezaak met burgemeester Van Leeuwen wil beslechten, dient daarbij te bedenken, dat hij of zij daarbij de „strop om eigen nek“ aanhaalt! De burgemeester doorzag het spelletje! Terwijl enkele wethouders al hun papieren verzamelden en aanstalten maakten om naar huis te gaan ondernam de burgemeester een derde maar laatste poging. Hij ging de tribune op en herhaalde zijn verzoek of men bereid was de spandoeken te verwijderen.

De aktievoerders gaven blijk „Oost-Indisch doof“ te zijn! Niemand reageerde! Op dat moment was voor burgemeester Van Leeuwen de maat vol. Hij besloot resoluut de raadsvergadering niet door te laten gaan. Met de College-leden pakte ook hij zijn zakken bijeen en verliet de raadzaal.

Gevolgen niet overzien

De aktievoerders hebben blijk gegeven democratisch verworven rechten, wel te wettelijk uitoefenen doch daarbij aan hun democratische plichten voorbij te willen gaan. Zij hebben stellig de gevolgen van hun handelwijze niet overzien. Nu deze raadsvergadering niet is doorgegaan, voelen vele andere vergaderingszoekers zich gedupeerd. Vooral de mensen van de zwemclub ACZ, (die geen spandoek hadden meegenomen) wa-

'De afgelaste Raadsvergadering'

In de politieke historie van Capelle zal het ongetwijfeld een unicum zijn, dat een raadsvergadering is afgelast op de wijze zoals op de voorpagina is weergegeven. Eveneens mag het als een unicum worden beschouwd dat een Capelse burgemeester als portefeuillehouder van "Publiciteit en Informatie" op nagenoeg hetzelfde tijdstip zowel de gemeenteraadsliden als de inwoners van Capelle informeert over het wel zeer belangrijk onderwerp, dat de gemeenteraden danig in beroering heeft gebracht. Het derde unicum is, dat dit kon plaats vinden in een lokaal van een Capels weekblad dat zich meer richt op plaatselijke gebeurtenissen. Een betere voorlichting in "De Capellenaar" zoals dit thans plaats vindt, kan men zich nauwelijks voorstellen. Anno 1981, luttelijke weken voordat we over de jaardrempel naar 1982 stappen, maken wij ruimte voor burgemeester drs. L. van Leeuwen, die in uw lijfblad 'heet van de naald' zijn commentaar geeft over het optreden van spandoeken-aktievoerders voorafgaande aan een raadsvergadering. Hij laat u hierover het volgende weten:

Naar aanleiding van de gebrutenissen van maandagavond 30 november jongstleden, deel ik u het volgende mede.

In alle Nederlandse wetten die betrekking hebben op vergaderingen van vertegenwoordigende organen als parlement, provinciale staten en gemeenteraad, wordt uitgegaan van het beginsel van openbaarheid. In deze wetten wordt er tevens van uitgegaan dat de vergaderingen in orde en rust dienen te verlopen en dat de voorzitter is bevoegd met het handhaven van de orde.

Emerzijds is er een democratisch recht om vergaderingen bij te wonen, doch anderzijds bestaat de democratische plicht om mee te werken aan het ordelijk verlopen van deze vergaderingen. Dit is zo geregeld om te waarborgen dat de vergaderingen in alle orde en rust en zonder invloed van buitenaf kunnen verlopen.

Nadat maandagavond degenen, die dat wensen, gebruik hadden gemaakt van het spreekrecht en de aanwezige fotograaf in de gelegenheid was gesteld de situatie zoals die op dat moment was te fotograferen, heb ik het aanwezige publiek verzocht de meegebrachte spandoeken te verwij-

deren en op te bergen. Dit als uitsluiting van mijn wettelijke plicht om ervoor te zorgen dat de vergadering, die nog geopend moest worden, ongestoord zou kunnen verlopen en om te waarborgen, dat deze zonder invloed van buitenaf tot vrije besluitvorming zou kunnen leiden.

Toen, ook ondanks herhaald verzoek, bleek, dat men zich niet aan de spelregels wilde houden, waardoor het mij onmogelijk werd aan mijn wettelijke verplichtingen te voldoen, was ik genoodzaakt een besluit te nemen. Daarbij had ik de keuze uit twee mogelijkheden te weten: het niet laten doorgaan van de vergadering door deze niet te openen, of het laten verwijderen van de spandoeken en het eventueel laten ontsterven van de zaal. Ik heb bewust voor de eerste mogelijkheid gekozen, omdat deze in tegenstelling tot de tweede geen risico's in zich hield met betrekking tot eventuele escalaties.

Ik betreurt het ten zeerste dat het door omstandigheden, die buiten mijn verantwoordelijkheid liggen, zover heeft moeten komen, dat de raadsvergadering geen doorgang kon vinden.

Niet alleen vanwege de praktische consequenties die het niet doorgaan van een raadsvergadering met zich meebrengt, maar vooral ook vanwege het feit, dat dit vanuit democratisch oogpunt een voor alle betrokken partijen bijzonder slechte zaak is. Ik spreek daarom de hoop uit, dat een dergelijke situatie, waarbij ik weer gedwongen zou zijn in te grijpen, zich niet meer zal voordoen.

In overleg met het college heb ik besloten dat de agenda van de vergadering van 30 november jongstleden zal worden behandeld op 9 december aanstaande, welke datum was gereserveerd als uitloop voor de begrotingsbehandeling.

Dit met uitzondering van de punten 1 en 6 van deze agenda, die vanwege hun spoedeisende karakter zullen worden behandeld op 2 december aanstaande.

Punt 1 voor de aanvang van de begrotingsvergadering en punt 6 tussen de algemene beschouwingen van de raad en het antwoord van het college van burgemeester en wethouders. De burgemeester van Capelle aan den IJssel, drs. L. van Leeuwen.

'De afgelaste Raads vergadering'

WOENSDAG 2 DECEMBER 1981/HET VRIJE VOLK/

Capelle moet z'n mond houden

Wat is er met burgemeester Luigi van Leeuwen aan de hand? Is hij van de ratten besnuffeld door als een verwende baby op te treden in een vergadering in Capelle en daarbij tersluks een aantal ambtenaren de mond te snoeren? Het begint er sterk op te lijken alsof de liberale leider van de Capelse burgerij heeft gekozen voor onvrijheid.

Het Vrije Volk heeft al een keer de neus zachtjes gestoten. Brandweercommandant Swieb deed in een openbare commissie-vergadering een uitspraak over het ontbreken van brandkranen in Capelles nieuwe wijk Schollevaer. HVV wilde daar meer over weten. Swieb zei: „Ik heb opdracht gekregen geen gegevens te verstrekken aan de pers. „In twee andere zaken overkwam hetzelfde aan twee advertentiebladen. Mondje dicht tegen de pers, zo is de nieuwe beleidslijn op het Capelse gemeentehuis. De groeigemeente doet er het zwijgen toe.

PvdA'er Bonte en D'66'er Derksen hebben de bui al zien hangen. Ze wilden destijds in de gemeenteraad een discussie over de herbenoeming van Luigi van Leeuwen als burgemeester van Capelle. Maar het merendeel van de PvdA haakte af voordat het tot een discussie kon komen, het heette: de angst om een marleaar van Van Leeuwen te maken.

Derksen streed alleen op de barricaden verder. Hij stelde cynische vragen: heeft het college van Capelle en met name burgemeester Van Leeuwen een psychisch begeleider nodig? Dat geld is beter besteed dan het uit te geven aan een afdeling Informatie en Publiciteit die er het zwijgen toe doet. Derksen beseft dat hij door de slappe houding van de overige raadsleden niet veel in de melk te brokken heeft. Maar hij wil het gezegd hebben.

Leren doet Van Leeuwen er niet van. Hij liet maandag opnieuw blijken dat een agoog voor B en W van Capelle op zijn plaats zou zijn.

Bij een vergadering mocht het publiek een half uur lang vooraf „inspreken“. Daarna moesten de spandoeken weg vond burgemeester Van Leeuwen. Hij was bang voor „onjuiste beïnvloeding van de raadsleden.“ De demonstranten (tegen het afbrekende

DOOR
HERMAN
MOSCOVITER

welzijnsbeleid in Capelle) bleven zitten waar ze zaten enk Luigi voerde een one-man-show op om de doeken en borden de zaal uit te krijgen, te beginnen in Capelle.

Hij dreigde nog met alles te laten weghalen, maar omdat de woorden hol waren, ging hij dun door de zijdeur af om koffie te drinken.

Hij weigerde de vergadering te openen en het slot van dit liedje was dat er maar helemaal niet werd vergaderd. Dat was de triomf van de liberale strijd voor openbaarheid.

Luigi van Leeuwen in zijn rol van verwend kind dat zijn zin niet krijgt. Luigi van Leeuwen in zijn rol van Willem de Zwijger. Luigi van Leeuwen in zijn rol van door-de-pers-achervolgende-verguisde. Maar niet: Luigi van Leeuwen als volwassen, boven de partijen staande burgemeester van Capelle.

ren zeer teleurgesteld. Wanneer komt er nu zekerheid over de renovatie van de Roerdamp? Wat moeten we op de a.s. ledenvergadering gaan vertellen? Ook het niet doorgaan (althans op dit moment dan!) van het beschikbaar stellen van een krediet voor de verbouw van de brandweerkazerne aan de Capelweg tot verenigingsgebouw de Capelse burgerij heeft gekozen voor „De Snelvlieger“ en het clubhuis voor „De Snelvlieger“ was voor de vele aanwezigen een grote teleurstelling. Eveneens stonden voorstellen tot het verkopen van bouwgrond in Schollevaer en Oostgarde op de agenda. Afspraken met briers, gebaseerd op het raadsbesluit, kunnen (nu) nog niet doorgaan. Gevolg? Vele medebewoners zijn gedupeerd! En wat te denken van het Welzijnsplan '82-'85 en het Jaarprogramma dat voor 1 januari a.s. vastgesteld moet worden op grond van de Rijksbijdrage-regeling Sociaal Cultureel Werk. Al met al heeft men zich lelijk in de vingers gesneden, een ondoordachte daad, die waarschijnlijk grote gevolgen kan hebben. Jammer voor degenen, die hier niets mee te maken hadden, maar nu wel het slachtoffer werden. Daarop na de afgelaste raadsvergadering hebben de burgemeester Van Leeuwen opgebeld met de vraag, of hij voor onze lezers bereid was zijn visie over dit optreden van genoemde akteursleden te geven. Deze vraag werd onmiddellijk door hem bevestigend beantwoord. Onder het opschrift „De afgelaste raadsvergadering“ kan men in deze editie „hiet van de naam!“ het commentaar van burgemeester Van Leeuwen vernemen!

Balk eindelijk weg

CAPELLE a.d. USSEL - Maandag was een bijzonder dag voor de bewoners van het verzorgingsstehuis „De Roo van Capelle”. De eerste uitzicht-belemmerende balk die zolang een doorn in het oog en een steen des aanstoots was, werd op die dag met een kleine plechtigheid door wethouder Verwoerd verwijderd.

Reeds vanaf de eerste bewoning der flats in 1972 vormde deze balk een voortdurende bron van gesprek. Als men voor het raam zit valt de betonnen balk die het balkon boven afsluit precies in het gezichtsveld. Staan of bukken is de enige oplossing, maar geen goede voor oudere mensen. Begin 1976 werd voor het eerst formeel over het verwijderen van de balk gesproken en kwamen er voorstellen.

De kosten voor het verwijderen van de 448 storende balken bedragen ruim 170.000 gulden. Het was moeilijk om er voor te zorgen dat dat geld er kwam. In een kleine toespraak dankte wethouder Verwoerd allen die hun medewerking hebben gegeven dat dit financieel toch mogelijk werd: De Nederlandse Centrale voor Huisvesting van Bejaarden, de van Capellen Stichting (die een belangrijke gift gaf), en het college van Gedeputeerde Staten.

Gebruik makend van een ingameus, speciaal daartoe ontworpen installatie worden de balken nu verwijderd in door metalen rails vangen. Het werk wordt gedaan door de Aannemingsmaatschappij Gebam te Rus-

wijk - de bouwer van het complex - in samenwerking met de firma Bruins

